ผลของการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี

ปริญญานิพนธ์
ของ
พจนารถ ศรัทธา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2544
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลของการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ

ของ

พจนารถ ศรัทธา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2544

พจนารถ ศรัทธา. (2544). *ผลของการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.* (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง, อาจารย์ทัศนา ทองภักดี

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 69 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 45 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และกลุ่มควบคุม ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สถิติที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม และนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

4.2 นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการ

เสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

4.3 นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม และนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

THE EFFECT OF PEER – TUTORING GROUP IN COMBINATION WITH POSITIVE REINFORCEMENT IN ENGLISH READING COMPREHENSION OF PRATHOM SUKSA V STUDENTS OF WATCHINWARARAM SCHOOL IN CHANGWAT PATHUMTANI

AN ABSTRACT

BY

POETJANART SRATTA

Presented in partial fulfillment of the requirements

for the Master of Education degree in Educational Psychology

at Srinakharinwirot University

March 2001

Poetjanart Sratta. (2001). *The Effect of Peer- Tutoring Group in Combination with Positive Reinforcement in English Reading Comprehension of Prathom Suksa v Students of Watchinwararam School in Changwat Pathumtani.* Master Thesis, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot Uiversity. Advisor Committee: Assoc. Prof. Kamolrat Greethong, Mrs. Tassana Thongpugdee.

The purposes of this experimental research were to compare the effects of using peer - tutoring group in combination with positive reinforcement in English reading comprehension of Prathom Suksa V students of Watchinwararam school in Changwat Prathumtani in academic year 2000. The subjects were 45 Prathom Suksa V students who had English achievement lower than 69 percentage of department of Curriculum and Instruction Development, Ministry of Education. Then they were randomly divided Into three groups, each group consisted of 15 students. The experimental group I was exposed to the peer- tutoring group in combination with social reinforcement while the experimental group II was exposed to peer – tutoring group in combination with token economy and control group was exposed to teacher 's manual. The data were analyzed by the t –test and One – Way Analysis of Variance.

The results were as follows :

1. The English reading comprehension of the students exposed to peer – tutoring group in combination with social reinforcement was significantly increased than before the experiment at .01 level.

2. The English reading comprehension of the students exposed to peer – tutoring group in combination with token economy was significantly increased than before the experiment at .01 level.

3. The English reading comprehension of the students exposed to teacher 's manual was significantly increased than before the experiment at .01 level.

4. There were significantly differences of English reading comprehension among the students exposed to peer- tutoring group in combination with social reinforcement, the students exposed to peer – tutoring group in combination with token economy and the students exposed to teacher 's manual at .05 level.

Then they were compared each group as follows :

1.The English reading comprehension of the students exposed to peer – tutoring group in combination with social reinforcement was significantly increased than the English reading comprehension of the students exposed to teacher 's manual at .05 level

2. The English reading comprehension of the students exposed to peer –tutoring group in combination with token economy was significantly increased than the English reading comprehension of the students exposed to teacher 's manual at .05 level.

3. There was no significantly difference of English reading comprehension between the student exposed to peer –tutoring group in combination with social reinforcement and the students exposed to peer –tutoring group in combination with token economy.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ผลของการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อ
ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี

ของ
นางสาวพจนารถ ศรัทธา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ .....

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง)
..... กรรมการ
(อาจารย์ทัศนา ทองภักดี)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธ์มณี)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ทัศนา ทองภักดี กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธ์มณี และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง กรรมการสอบปากเปล่า ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิด และคำแนะนำ พร้อมทั้งให้ความกรุณาช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเมตตา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาอาจารย์ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ให้ความเมตตาต่อผู้วิจัยเสมอมา และขอขอบกราบขอบคุณ อาจารย์แจ้ง รัตนมณี อาจารย์ช่อทิพย์ ธรรมรักษ์ อาจารย์ภัคพล แสนวงษ์ อาจารย์ธีรพัฒน์ ขันธ์หตถ์ ผู้มีพระคุณ และให้โอกาสในการศึกษาหาความรู้ต่อผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางนางบุญ อาจารย์กฤษดา กูรมะสุวรรณ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบางเดื่อ อาจารย์ชลอ พ่วงศรี ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดชินวราราม อาจารย์ช่อทิพย์ ธรรมรักษ์ และขอขอบพระคุณคณะครูอาจารย์ โรงเรียนวัดบางนางบุญ โรงเรียนวัดบางเดื่อ โรงเรียนวัดชินวราราม และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางนางบุญ โรงเรียนวัดบางเดื่อ โรงเรียนวัดชินวราราม ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณอาจารย์พัชรี ชมภูนุช อาจารย์กำไล สุริยะพรหม ที่ให้กำลังใจและช่วยเหลือผู้วิจัยเป็นอย่างดีในระหว่างทำการวิจัย

ขอขอบคุณพี่ร่วมรุ่นจิตวิทยาการศึกษาทุกคน รวมทั้งเพื่อน ๆ และน้อง ๆทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ วิชาจิตวิทยาการศึกษาและวิชาการแนะแนวที่ได้ร่วมเรียน ร่วมกิจกรรม ให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือต่อผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

และขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่บุญทิ้ง ศรัทธา คุณประภัสสร ปานศรี คุณถวิล ปานศรี ผู้ให้ความรัก ความเมตตา ความห่วงใย ดูแลเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี และขอบใจ น้องสาว หลานชาย และหลานสาวที่ให้กำลังใจ และช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้ด้วยดีเสมอมา

คุณประโยชน์ใดๆ ที่เกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่บิดา – มารดา ครู- อาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ทำให้ผู้วิจัยได้ประสบความสำเร็จด้านการศึกษาจนถึงปัจจุบันนี้

พจนารถ ศรัทธา

สารบัญ

บทที่ หน้า

1 บทนำ 1

ภูมิหลัง 1

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า 5

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า 5

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า 5

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง 5

ตัวแปรที่ศึกษา 5

นิยามศัพท์เฉพาะ 6

กรอบแนวความคิดในการศึกษาค้นคว้า 10

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า 11

2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 12

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน 12

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน 19

งานวิจัยต่างประเทศ 19

งานวิจัยในประเทศ 22

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางบวก 26

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางสังคม 29

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร 31

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางบวก 34

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางสังคม 34

งานวิจัยต่างประเทศ 34

งานวิจัยในประเทศ 35

งานวิจัยเกี่ยวกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร 37

งานวิจัยในต่างประเทศ 37

งานวิจัยในประเทศ 38

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 40

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน 55

งานวิจัยต่างประเทศ 55

งานวิจัยในประเทศ 56

หลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา 59

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	61
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	61
	ประชากร	61
	กลุ่มตัวอย่าง	61
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	62
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	62
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	64
	แบบแผนการทดลอง	65
	การดำเนินการทดลอง	66
	การวิเคราะห์ข้อมูล	67
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	67
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	69
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
5	สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	74
	ความมุ่งหมาย	74
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	74
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	74
	ประชากร	74
	กลุ่มตัวอย่าง	74
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	75
	การวิเคราะห์ข้อมูล	76
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	77
	อภิปรายผล	78
	ข้อเสนอแนะ	80
	บรรณานุกรม	82

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ หน้า

ภาคผนวก 91

ตารางและรายละเอียดโปรแกรมการสอน 91

เอกสารประกอบการอ่าน 181

แบบทดสอบ 214

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติ 219

ประวัติย่อผู้วิจัย 226

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Multigroup pertest – posttest design	65
2	เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม	70
3	เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร	71
4	เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนตามคู่มือครู	71
5	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมกับนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู	72
6	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเป็นรายคู่ในแต่ละกลุ่ม	73
7	แสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 20 ข้อ	219
8	แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม	220
9	แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร	221
10	แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มควบคุม ที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู	222
11	ตารางแสดงวัน และเวลาในการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1	223
12	ตารางแสดงวัน และเวลาในการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 2	224
13	ตารางแสดงวัน และเวลาในการทดลองของกลุ่มควบคุม	225

บทที่ ๑
บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในประชาคมโลกที่ได้รับผลกระทบอย่างมาก จากการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศในช่วงปลายคริสศตวรรษที่ 20 เทคโนโลยีสร้างสภาพโลกไร้พรมแดนหรือโลกาภิวัฒน์ขึ้น ทุกวันจะมีสารสนเทศที่มีมวลมหาศาลเข้ามายังประเทศไทย สังคม และคนไทย สารสนเทศเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล ระบบการศึกษาไทยขณะนี้จึงต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยให้อยู่ในระดับที่จะรับและเข้าใจสารสนเทศภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดีตลอดจนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารสนเทศไปยังประชาคมโลกได้ถูกต้องและเหมาะสม ความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยจะช่วยให้ประเทศไทยติดต่อกับประชาคมโลกได้ด้วยความเข้าใจอันดี อันจะก่อให้เกิดสันติสุขในสังคมโลกยุคโลกาภิวัฒน์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2539 : 1)

ในสภาพปัจจุบันจะเห็นได้ว่าไม่ว่าบุคคลชาติใด ระดับใดจะต้องพบเห็นและใช้ภาษาอังกฤษอยู่เสมอ การพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้สื่อสารได้จึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่จะต้องเร่งพัฒนาให้คนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้สื่อสารได้จึงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เราจึงมีความจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษจนสามารถใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารและรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อมาพัฒนาตนเองและประเทศชาติ ด้วยความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว การพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เข้ารับการศึกษาจึงจำเป็นอย่างยิ่ง ความจำเป็นนี้ทำให้กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญที่จะต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้คนไทยมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับมาตรฐาน สามารถใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสาร และใช้ประโยชน์จากสารสนเทศที่มีอยู่มากมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงศึกษาธิการจึงจัดการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและประกาศใช้เป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) กำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการในโรงเรียนทุกระดับชั้น คือ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ อุดมศึกษา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาบุคคลในชาติให้มีความรู้ความสามารถทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ

หลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ . 2539 : 7-10) เป็นการศึกษาภาษาอังกฤษในระดับต้น มุ่งเน้นความสามารถในการสื่อสารด้วยการฟัง พูด ในระยะเตรียมความพร้อม และเริ่มผสมผสานความสามารถในการอ่าน เขียน และสะกดคำในระยะอ่านออกเขียนได้ เน้นให้สามารถสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น โดยแบ่งการเรียนการสอนเป็น 3 ระดับ คือ ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory English) กำหนดให้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 และในชั้นเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 ตลอดปีการศึกษา สัปดาห์ละ 6 คาบ (120 นาที) ระดับอ่านออกเขียนได้ (Literacy Fundamental English) กำหนดให้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ตลอดปีการศึกษา สัปดาห์ละ 6 คาบ (120 นาที) และระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น (Beginners Fundamental English) สัปดาห์ละ 15 คาบ (300 นาที)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกวันนี้จึงเป็นการสอนตามแนวการสื่อสารโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สื่อความหมายอย่างถูกต้อง และเหมาะสมตามกาลเทศะ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดังเห็นได้จากจุดประสงค์การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ได้กล่าวถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ว่า 1. เพื่อให้สามารถสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างถูกต้องชัดเจนและเหมาะสมกับระดับภาษาที่เรียน 2. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับที่สูงขึ้นมีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์การใช้ภาษา 3. เพื่อให้สามารถพูด ฟัง และสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ อ่านออกเสียง และอ่านจับใจความได้ 4. เพื่อให้สามารถสื่อสารเขียนเป็นภาษาอังกฤษด้วยการเขียนข้อความและคำพูดต่างๆได้ โดยใช้อักษรตัวพิมพ์ และอักษรตัวเขียน สะกดถูกต้อง ใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง 5. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม โดยใช้สื่อประเภทต่างๆ ทั้งสื่อพิมพ์ พจนานุกรม และสื่ออื่น ๆ เป็นเครื่องมือ 6. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมในบริบทภาษาที่สื่อสาร และ 7. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษและมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ . 2539 : 14)

ปัจจุบันการสอนวิชาภาษาอังกฤษยังไม่บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น ปัญหาด้านตัวครูผู้สอนไม่ได้ศึกษาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก หรือวิชาโท มาก่อนจึงมีพื้นฐานในการสอนภาษาอังกฤษน้อย ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอน และการใช้สื่อในการเรียนการสอน เป็นต้น จากผลงานการวิจัยของ ชวน โปร่งจิตต์ (2530 : 67) เรื่อง การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัญหาที่ครูผู้สอนพบมากที่สุด คือ การสอนทักษะการอ่าน และวัลภาภรณ์ คงถาวร (2532 : 69) ได้ชี้ให้เห็นว่าจากประสบการณ์การสอนของครูกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษายังขาดความสนใจในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษและขาดความแม่นยำเกี่ยวกับคำศัพท์เนื่องจากขาดแรงกระตุ้นให้สนใจและยังไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเท่าที่ควรเพราะยังเป็นนักเรียนในระดับประถมศึกษา

นอกจากนี้รายงานสถิติการซ้ำชั้นและการไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ของสำนักการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2540 พบว่า กลุ่มประสบการณ์พิเศษภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จุดประสงค์ที่นักเรียนไม่ผ่านมาก ได้แก่ จุดประสงค์ที่ 2 ,1 และ 3 ตามลำดับ (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี . 2540 : 49)

ในฐานะผู้วิจัยเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี ได้สังเกตและพบปัญหาที่นักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ดังกล่าว เ พราะเกิดจากการที่นักเรียนไม่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจจึงทำให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษได้ไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการสอบถามครูที่สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี เมื่อ วันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2543 จำนวน 4 คน ปัญหาที่พบในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คือนักเรียนขาดความสนใจในการเรียน ชอบเล่น ง่วงนอน ไม่สนใจปฏิบัติงานที่มอบหมายให้ทำ ปัญหาที่พบในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คือนักเรียนชอบเล่นกับเพื่อนเวลาเรียน ไม่สนใจซักถามครู ไม่ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ปัญหาที่พบในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คือ นักเรียนชอบเล่นในขณะเรียน ทำงานไม่เสร็จทันเวลา นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่ได้ และปัญหาที่พบในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือ นักเรียนไม่ชอบท่องคำศัพท์ อ่านภาษาอังกฤษไม่ได้ และผู้วิจัยได้ทำการสำรวจเพิ่มเติมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 88 คน ด้วยแบบสอบถามปลายเปิดโดยสอบถามปัญหาในการเรียนของนักเรียน พบว่านักเรียนมีปัญหาด้านการ

เรียนภาษาอังกฤษมากที่สุดคือจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 80.68 นักเรียนให้เหตุผลว่า อ่านภาษาอังกฤษไม่ออก จำคำศัพท์ไม่ได้ เขียนภาษาอังกฤษไม่ได้ มีปัญหาด้านการเรียนคณิตศาสตร์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 13.63 นักเรียนให้เหตุผลว่า ไม่เข้าใจเรื่องเศษส่วน หารไม่เป็น มีปัญหาด้านภาษาไทยจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.04 นักเรียนให้เหตุผลว่า เรียนภาษาไทยไม่เข้าใจ เขียนผิดบ่อย ๆ ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนภาษาอังกฤษจึงทำการสำรวจอีกครั้ง โดยใช้แบบสอบถามปลายปิดเกี่ยวกับปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนทั้ง 71 คน มีปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ เรียงลำดับจากปัญหามากที่สุดไปถึงปัญหาน้อยที่สุด คือปัญหาอันดับแรกด้านการอ่าน รองลงมาปัญหาด้านการใช้คำศัพท์ รองลงมาปัญหาด้านการฟัง รองลงมาปัญหาด้านการเขียนและปัญหาอันดับสุดคือด้านการพูด จากการสำรวจครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเพราะเป็นปัญหาทางด้านการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด และการเรียนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ในระดับประถมศึกษา ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นการศึกษาภาษาอังกฤษในระดับมาตรพื้นฐานตอนต้น ฉะนั้นทักษะการอ่านจึงมีความจำเป็นอย่างมากเนื่องจากเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนเมื่อนักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดีแล้วก็จะทำให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับที่สูงขึ้นและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาได้หลายวิธี เช่น การใช้การเสริมแรงทางบวก การเสริมแรงทางลบ การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วย การใช้การเรียนเพื่อนรู้รอบ การใช้เกม เป็นต้น ในที่นี้ผู้วิจัยสนใจที่จะใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวก เพราะการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพนั้น ถ้าใช้เทคนิคสองเทคนิคควบคู่กันจะได้ผลดีกว่าใช้เทคนิคเดียว ดังที่ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2536 : 151) กล่าวว่า การใช้เทคนิคหลายเทคนิคผนวกกันในการปรับพฤติกรรมทำให้บรรลุพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้เร็วขึ้น อาทิใช้วิธีการการให้การเสริมแรงทางบวกกับวิธีเปลี่ยนสิ่งเร้า วิธีการใช้ตัวแบบผนวกวิธีการให้การเสริมแรงทางบวกและผนวกกับสิ่งเร้าที่จำแนกความแตกต่าง เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวก เนื่องจากผู้วิจัยศึกษาพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษา จะพบว่านักเรียนที่มีความสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่แตกต่างต่างกันนั้น บางครั้งการเรียนจากเพื่อนจะทำให้เกิดความเข้าใจได้ดีกว่าการเรียนจากครู เพราะภาษาที่ใช้สื่อสารสามารถสื่อความหมายได้ดีและเหมาะสมกว่าภาษาของครู เนื่องจากวัยของนักเรียนใกล้เคียงกันและถ้ามองในแง่ของผู้สอน การที่นักเรียนได้ถ่ายทอดสิ่งที่ได้เรียนรู้ให้เพื่อนฟังด้วยภาษาของนักเรียนและในรูปแบบของนักเรียน ก็จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจแจ่มแจ้งในเรื่องที่เรียนรู้มาทั้งหมด ดังที่ มณฑา ธงอินเนตร (2524 : 43) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรกระทำให้เกิดการเร้าความสนใจของเด็กและให้เด็กมีส่วนร่วมในการคิดควบคู่ไปกับการฝึกทักษะทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนให้มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งสอดคล้องกับ อุทัย เพชรช่วย (2528 : 24) ที่กล่าวว่า การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการส่งเสริมการทำงานร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับสภาพการดำรงชีวิตจริงของนักเรียน เพราะว่าในการทำงานของคนเราทุกวันนี้จะต้องมีการพึ่งพาอาศัยกันในการช่วยคิด ช่วยกันทำงาน จึงจะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและสอดคล้องกับ ทิศนา แขมมณี (2531 : 16) ที่กล่าวว่า วิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นอีกวิธีหนึ่งที่น่าสนใจ การจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้นช่วยให้เกิดผลดีคือ นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาวิชาจากการมีส่วนร่วมทางด้านความคิดและความรู้สึกและนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะและการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างผู้เรียน ดังเช่น งานวิจัยของ สุดา เหลี่ยววิริยกิจ (2526 : ง –จ) ที่ศึกษาเรื่อง ผลการสอนโดยกลุ่มเพื่อนและการสอนโดยกลุ่มเพื่อนร่วมกับการวางเงื่อนไขการเสริม

แรงเป็นกลุ่มต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่มีการสอนโดยกลุ่มเพื่อนร่วมกับการวางเงื่อนไขการเสริมแรงเป็นกลุ่มสามารถทำคะแนนจากแบบทดสอบคณิตศาสตร์ได้สูงกว่ากลุ่มที่มีการสอนโดยเพื่อนเพียงอย่างเดียวและกลุ่มควบคุม และ วรณัฐ กลิ่นจันทร์ (2541 : 94 – 97) ที่ศึกษาเรื่อง ผลของโปรแกรมซ่อมเสริมโดยเพื่อนช่วยสอนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อพฤติกรรมการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการซ่อมเสริมโดยเพื่อนช่วยสอนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกมีพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวก เพราะ การเสริมแรงทางบวกเป็นวิธีการที่ใช้ควบคุมจากภายนอกในการเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ให้ผลต่อการปรับพฤติกรรมได้เป็นอย่างดีและเหมาะสมสำหรับเด็กประถมศึกษา (อุทัย เพชรช่วย. 2533 : 46) การเสริมแรงทางบวกมีด้วยกันหลายวิธี เช่นการเสริมแรงด้วยสิ่งของ การเสริมแรงทางสังคม การเสริมแรงด้วยการใช้หลักพรีแมค การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร การให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นต้น (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2541 : 172 –173) ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การเสริมแรงทางสังคมและการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรทั้งนี้เพราะ การเสริมแรงทางสังคมเป็นเทคนิคที่ใช้ในการเพิ่มพฤติกรรม ใช้ง่าย ทุกคนสามารถใช้ได้เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมมนุษย์ และเกิดขึ้นตามธรรมชาติในชีวิตประจำวันของมนุษย์ (ประทีป จินงี่. 2541 : 176) ดังงานวิจัยของบูล (สมพร สุทัศนีย์. 2522 : 24 ; อ้างอิงจาก Buell. n.d. *The Journal of Educational Psychology.*) ที่ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางสังคมควบคู่กับการเสริมแรงในการเล่นกลางแจ้งของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีปัญหาทางการเคลื่อนไหวและการติดต่อทางสังคม โดยใช้การเสริมแรงทางสังคมที่เป็นการยิ้ม พูดคุยด้วย แสดงความสนใจ ยอมรับและการแสดงความชื่นชม ผลการวิจัยพบว่า เด็กก่อนวัยเรียนมีพฤติกรรมทางสังคมเพิ่มขึ้น และงานวิจัยของ ศิริลักษณ์ รักษาทรัพย์ (2534 : 51) ที่ศึกษา เรื่อง การเปรียบเทียบผลของหลักพรีแมคกับการใช้การเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมการตั้งใจเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงด้วยหลักพรีแมคและนักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงทางสังคมมีพฤติกรรมการตั้งใจเรียนสูงขึ้น

การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรเป็นแรงเสริมในการช่วยเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยเฉพาะการนำไปใช้ในชั้นเรียน สะดวกแก่การใช้ และเป็นแรงเสริมกับนักเรียนทุกคนในชั้นเรียนได้ (อำภา จันทรสกุล และอัญชัน เกียรติบุตร. 2530 : 89 – 90) ดังงานวิจัยของ ลักษณา กฤษณา (2524 : 38) ที่ศึกษาเรื่อง ผลของการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรต่อ การถาม – ตอบคำถาม และทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรช่วยเพิ่มพฤติกรรมการถาม – ตอบคำถาม และการทำการบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และงานวิจัยของ อัญชลี หมื่นสังข์ (2527 : 44 –45) ที่ศึกษาผลของการใช้เบี้ยอรรถกรต่อการสะกดคำของเด็กปัญญาอ่อนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สามารถเรียนได้ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองสามารถสะกดคำได้ถูกต้องกว่ากลุ่มควบคุม

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี

ความมุ่งหมาย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมกับนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรและนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความชำนาญในการนำกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม และการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรไปพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2543 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าร้อยละ 69 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 80 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2543 ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าร้อยละ 69 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 45 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 วิธี ได้แก่

1.1 การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

1.2 การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

1.3 การใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการใช้กิจกรรมที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกัน มีนักเรียนที่เก่งเป็นผู้ที่ช่วยเหลือเพื่อนทางด้านอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยเป็นนักเรียนผู้สอน (Tutors) และนักเรียนที่ต้องพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นสมาชิกในกลุ่มร่วมมือกันทำกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นนักเรียนผู้เรียน (Tutees) ดังนี้

1.1 นักเรียนผู้สอน (Tutors) เป็นนักเรียนที่มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นอย่างดี ได้มาจากการสอบถามจากครูประจำชั้นและครูที่สอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่ผ่านมา โดยเป็นนักเรียนที่มีความประพฤติดี มีความสามารถในการสื่อสาร ถ่ายทอดข้อมูล ให้คำแนะนำเพื่อนๆ ได้ดีและเป็นผู้ที่เพื่อนให้การยอมรับ เป็นผู้ช่วยในการทำการวิจัย มีหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มทำหน้าที่ช่วยเหลือในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแก่นักเรียนผู้เรียนในขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินกิจกรรม

1.2 นักเรียนผู้เรียน (Tutees) เป็นนักเรียนที่พัฒนาความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีหน้าที่เชื่อฟังหัวหน้ากลุ่ม นักเรียนผู้เรียนทุกคนต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นตัวแทนของกลุ่มในการนำเสนอกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้แก่กลุ่มของตนได้ทุกคน ในขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินกิจกรรม

การจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กำหนดสัดส่วนนักเรียนผู้สอน : นักเรียนผู้เรียน เป็น 1 : 3 ตามลำดับและกำหนดขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียน เกี่ยวกับความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินกิจกรรม ผู้วิจัยให้นักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มนักเรียนผู้เรียนตามที่กำหนดไว้เพื่อร่วมทำกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ นักเรียนผู้เรียนเป็นผู้นำเสนอกิจกรรมนั้น และผู้วิจัยจะประเมินผลพฤติกรรมการอ่านจากการนำเสนอกิจกรรมของนักเรียนผู้เรียน แล้วผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรม

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปผลที่ได้กิจกรรมแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

2. การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวก หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยการใช้กิจกรรมที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกัน มีนักเรียนที่เก่งเป็นผู้ที่ช่วยเหลือเพื่อนทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นนักเรียนผู้สอน (Tutors) และนักเรียนที่ต้องพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นสมาชิกในกลุ่มร่วมมือกันทำกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นนักเรียนผู้เรียน (Tutees) โดยใช้ควบคู่กับการเสริมแรงทางบวก 2 วิธีคือ การเสริมแรงทางสังคม และการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการใช้กิจกรรมที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกัน มีนักเรียนที่เก่งเป็นผู้ที่ช่วยเหลือเพื่อนทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นนักเรียนผู้สอน (Tutors) และนักเรียนที่ต้องพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นสมาชิกในกลุ่มร่วมมือกันทำกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นนักเรียนผู้เรียน (Tutees) เมื่อนักเรียนผู้เรียนเกิดพฤติกรรมเป้าหมาย คือความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในการจับใจความและรายละเอียดของเรื่อง ในการเรียงลำดับเหตุการณ์ ในการถ่ายทอดข้อมูล และในการคิดวิเคราะห์ข้อความ ได้เพิ่มขึ้นจากเดิม ก็จะได้รับการเสริมแรงทางสังคมตามพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดเพิ่มขึ้นนักเรียนจะได้รับการเสริมแรงทางสังคมด้วยภาษาถ้อยคำและภาษาท่าทางดังนี้

2.1.1 การเสริมแรงทางสังคมด้วยภาษาถ้อยคำ คือ การที่ผู้วิจัยชมนักเรียนด้วยคำพูดที่ว่า เก่ง เก่งมาก ยอดเยี่ยม และยอดเยี่ยมมาก

2.1.2 การเสริมแรงทางสังคมด้วยภาษาท่าทาง คือ การที่ผู้วิจัยแสดงออกด้วยการยิ้มให้ พยักหน้า

ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจในแต่ละครั้ง

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินกิจกรรม ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนผู้เรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดของเรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์ การถ่ายทอดข้อมูลและคิดวิเคราะห์ข้อความได้ถูกต้อง

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความ หรือบทอ่าน โดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มนักเรียนผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ นักเรียนผู้สอนช่วยอธิบายแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนทำกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และนักเรียนผู้เรียนเป็นผู้นำเสนอกิจกรรมนั้น

2.3 ผู้วิจัยประเมินผลพฤติกรรมเป้าหมายจากกิจกรรมที่นักเรียนผู้เรียนนำเสนอ

2.4 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงนักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมาย โดยจะให้การเสริมแรงทางสังคมทั้งสองวิธีในขณะที่ผู้วิจัยทำการสอน โดยผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้

2.4.1 นักเรียนที่มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม ได้รับคำชมเชยว่า "เก่ง" จากผู้วิจัย

2.4.2 นักเรียนที่มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม ได้รับคำชมเชยว่า "เก่งมาก" จากผู้วิจัย

2.4.3 นักเรียนที่มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม ผู้วิจัยพยักหน้าแล้วกล่าวคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยม"

2.4.4 นักเรียนที่มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม ผู้วิจัยยิ้มให้แล้วกล่าวคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยมมาก"

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความหรือบทอ่านที่ให้นักเรียนอ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน

วิธีการนี้ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1

2.2 การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร หมายถึง การที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการใช้กิจกรรมที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกัน มีนักเรียนที่เก่งเป็นผู้ที่ช่วยเหลือเพื่อนทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นนักเรียนผู้สอน (Tutors) และนักเรียนที่ต้องพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นสมาชิกในกลุ่มร่วมมือกันทำกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นนักเรียนผู้เรียน (Tutees) เมื่อนักเรียนผู้เรียนเกิดพฤติกรรมเป้าหมาย คือความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในการจับใจความและรายละเอียดของเรื่อง ในการเรียงลำดับเหตุการณ์ ในการถ่ายทอดข้อมูล และในการคิดวิเคราะห์ข้อความ ได้เพิ่มขึ้นจากเดิม ก็จะได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรตามพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นนั้น ตามตารางสำรวจการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร โดยมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในแต่ละครั้ง

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินกิจกรรม ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนผู้เรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับความและรายละเอียดของเรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์ การถ่ายทอด ข้อมูลและการคิดวิเคราะห์ข้อความได้ถูกต้อง

2.2 ผู้วิจัยสำรวจตัวเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่นักเรียนต้องการ โดยให้นักเรียนระบุสิ่งที่ต้องการ อันดับที่ 1 – 4

2.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านข้อความ หรือบทอ่าน โดยให้นักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มนักเรียนผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ นักเรียนผู้สอนช่วยอธิบายแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนทำกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แล้วนักเรียนผู้เรียนนำเสนอกิจกรรมนั้น

2.4 ผู้วิจัยประเมินผลพฤติกรรมเป้าหมายจากกิจกรรมที่นักเรียนผู้เรียนนำเสนอ

2.5 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงนักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น 1 พฤติกรรมก็จะได้รับเบี้ยอรรถกร 1 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นตัวเสริมแรง ตามแบบสำรวจตัวเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ภายหลังจบกิจกรรม ดังนี้

2.5.1 นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม นักเรียนจะได้รับเบี้ยอรรถกร 1 เบี้ย เพื่อไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 4

2.5.2 นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม นักเรียนจะได้รับเบี้ยอรรถกร 2 เบี้ย เพื่อไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 3

2.5.3. นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม นักเรียนจะได้รับเบี้ยอรรถกร 3 เบี้ย เพื่อไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 2

2.5.4 นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม นักเรียนจะได้รับเบี้ยอรรถกร 4 เบี้ย เพื่อไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 1

2.6 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความหรือบทอ่านที่ให้นักเรียนอ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียน แสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน

วิธีการนี้ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 2

3. การใช้กิจกรรมตามคู่มือครู หมายถึง วิธีสอนที่ใช้กิจกรรมตามแผนการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) จากหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกระทรวงศึกษาธิการ ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 โดยมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Presentation) ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1.1 ผู้วิจัยสนทนาซักถามเกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี ประโยค ภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการอ่าน คือ ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดของเรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์ การถ่ายทอดข้อมูล และการคิดวิเคราะห์ข้อความ

1.3 ผู้วิจัยกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการตอบคำถามผู้วิจัย

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก (Practice) ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ตกลงกันไว้ แล้วแต่ละคนอ่านเรื่องในเอกสารประกอบการอ่าน เมื่อทุกคนอ่านจบแล้วให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านพร้อมกับช่วยกันเดาความหมายของคำศัพท์ในช่องสี่เหลี่ยม

2.2 ผู้วิจัยตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน โดยให้นักเรียนตอบคำถามจากแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านปากเปล่า

2.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องที่อ่านให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู

2.4 ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production)

ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปบทอ่านและเดาความหมายคำศัพท์ในช่องสี่เหลี่ยม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและทบทวนความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนเขียนตอบคำถามในเอกสารประกอบการอ่านอีกครั้งเป็นการบ้าน

วิธีการนี้ใช้กับกลุ่มที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม

4. ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้เรียนสามารถอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดของเรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์ การถ่ายทอดข้อมูลและการคิดวิเคราะห์ข้อความ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

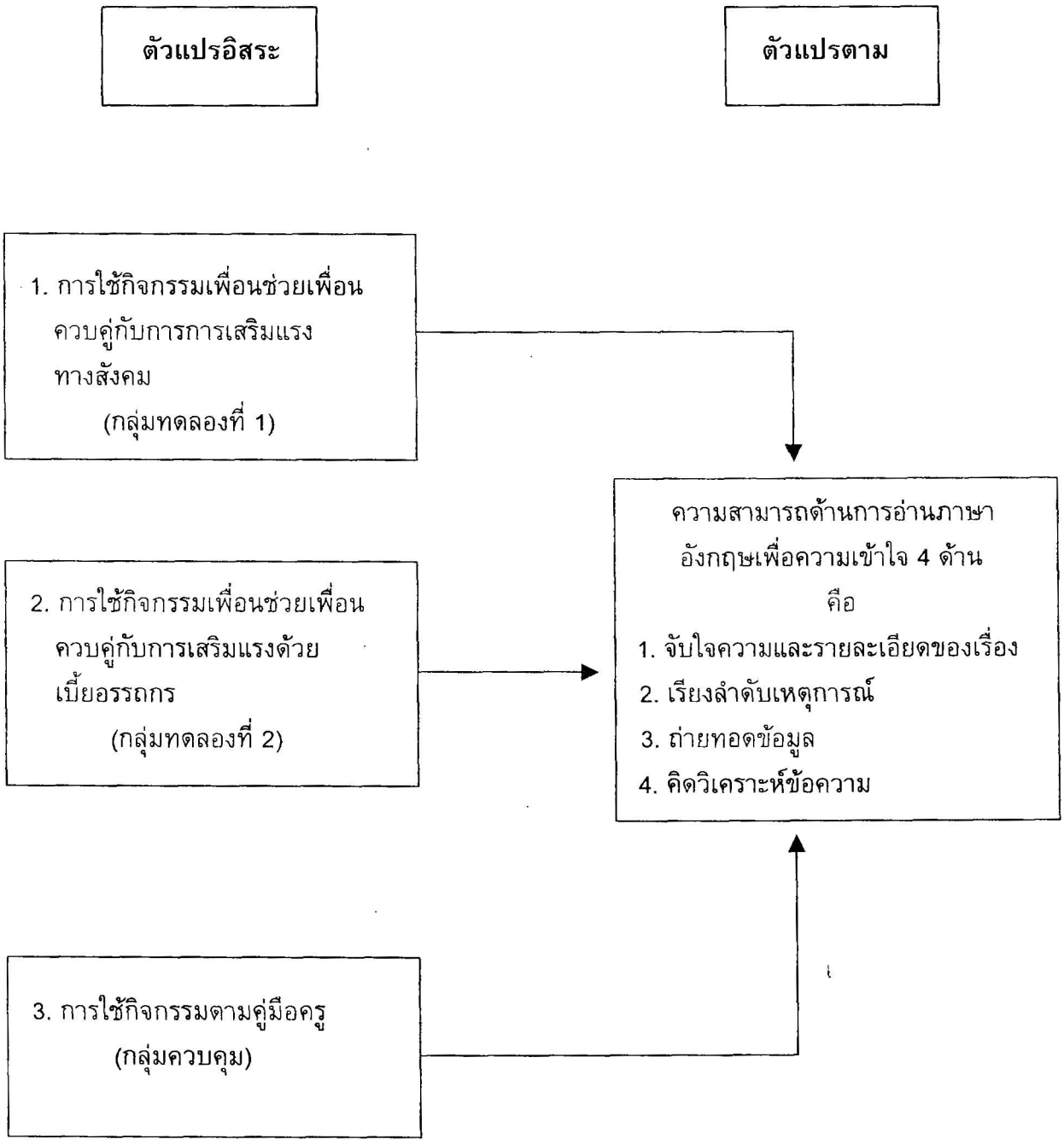
4.1 ความสามารถเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดของเรื่อง ได้แก่ ความสามารถระบุจุดสำคัญของเรื่อง

4.2 ความสามารถเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์ ได้แก่ความสามารถระบุว่าเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นก่อน – หลัง

4.3 ความสามารถเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูล ได้แก่ การนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจจากการอ่านไปถ่ายทอดเป็น รูปภาพ ตาราง

4.4 ความสามารถเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความ ได้แก่ ความสามารถในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

กรอบแนวความคิด

สมมติฐาน

1. นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

2. นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

3. นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

4. นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกัน

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน
   1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน
   1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางบวก
   2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางบวก
      2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางสังคม
      2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร
   2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้การเสริมแรงทางบวก
      2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางสังคม
      2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
   3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ
   3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ
   3.3 หลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

1.1.1 แนวคิดและความหมายของการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

1.1.1.1 แนวคิดของกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนมีมานานแล้ว จากบทความของเพาลิทโต้ (Paolitto.1976 : 216 -219) กล่าวว่า หลักฐานที่ค้นพบเริ่มขึ้นในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของประเทศอังกฤษ จากการบันทึกของ ควินติเลียน (Quintilian) ในหนังสืออินสตีติวติโอ ออราโทเรีย (Institutio Oratorial) ว่าด้วยความคิดเกี่ยวกับการให้เด็กรุ่นน้องเรียนบทเรียนจากรุ่นพี่และต่อมา ในปี ค.ศ. 1530 ครูชาวเยอรมัน ชื่อ ตรอนเซนดอฟ (Trotyendort) ได้ใช้วิธีให้เด็กโตกว่าช่วยเด็กอ่อนวัยกว่า เมื่อปี ค.ศ.1820 ครูชาวอเมริกันชื่อ วิลเลี่ยม เบนโล่ย์ โฟล์ว (William Bentley Powle) ได้จัดให้มีเพื่อนช่วยสอนอย่างเป็นระบบขึ้นทั้งนี้เพราะเขาการสอนเด็ก ๆ จะมีบทบาทสำคัญมากต่อการตัดสินใจที่จะเข้ามาเป็นครูซึ่งนับเป็นการช่วยแก้ปัญหาภาวะขาดแคลนครูได้เป็นอย่างดี

ตั้งแต่ปี ค.ศ.1960 เป็นต้นมาได้มีการสัมมนาเกี่ยวกับวิธีสอนโดยให้เพื่อนช่วยสอน และวิธีการสอนนี้ได้ถูกนำมาใช้ในโอกาสต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายและวิธีที่แตกต่างกันไปโดยมุ่งความสนใจไปยังเด็กที่ล้าหลัง เช่นเด็กในถิ่นยากจน เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนต่ำ ตลอดจนเด็กที่มีปัญหาทางด้านพฤติกรรม

1.1.1.2 ความหมายของกิจกรรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

มีผู้ให้ความหมายของการสอนโดยวิธีเพื่อนช่วยสอนไว้หลายท่านดังนี้

กิบสัน (Gibson. 1980 : 141) กล่าวว่า การสอนโดยวิธีเพื่อนช่วยสอนเป็นกระบวนการที่ให้นักเรียนสอนกันเองโดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงทำหน้าที่เป็นผู้สอน (Tutors) และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หรือปานกลางเป็นผู้เรียน (Tutees)

แคนเดอร์และคณะ (Candler. 1981 : 381) กล่าวว่า การสอนโดยวิธีเพื่อนช่วยสอนหมายถึงวิธีที่ครูพยายามเข้าถึงความต้องการของนักเรียนแต่ละคน เป็นวิธีการที่ยืดหยุ่นและครูไม่ต้องกังวลถึงนักเรียนที่เรียนช้ากว่าผู้อื่น ครูควรคำนึงการเลือกนักเรียนผู้สอน ผู้เรียนและการฝึกนักเรียนให้เข้าใจถึงบทบาทของตน

โรม (Rom.1982 : 352 – A) กล่าวว่า การสอนโดยวิธีเพื่อนช่วยสอนเป็นเทคนิคการสอนที่คิดขึ้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสอนกันเอง วิธีการสอนดังกล่าวมีรากฐานมาจากแนวคิดและทัศนคติเกี่ยวกับเรื่อง กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ (Group Dynamics)

เอลิซาเบท แอน เฮอเรย์ (Alizabeth Ann Hurley. 1983 : 694 – A) กล่าวว่า การสอนโดยวิธีเพื่อนช่วยสอนเป็นยุทธวิธีในการสอนซึ่งเกี่ยวพันกับเรื่องการสับเปลี่ยนบทบาทของครูและนักเรียน และประโยชน์ที่ได้รับคือการเรียนรู้ซึ่งเกิดจากแรงกระตุ้นภายในนักเรียนผู้สอนขณะทำการสอนและในนักเรียนผู้เรียนโดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น

อิช (Ehly.1986 : A) กล่าวว่า การสอนโดยวิธีเพื่อนช่วยสอนหมายถึงบทบาทของนักเรียนผู้หนึ่งซึ่งช่วยเหลือนักเรียนคนอื่นๆ ในการเรียนเป็นการพัฒนาอย่างมีระบบโดยนักเรียนผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้สอนมักจะมีอายุมากกว่าหรือเท่ากับผู้เรียน

ฟาร์ริส (Farris.1995 : 866 – A) กล่าวว่า การสอนโดยวิธีเพื่อนช่วยสอนเป็นวิธีการที่คาดว่านักเรียนจะได้รับความสบายและผ่อนคลายในการทำงานกับเพื่อนมากกว่าการทำงานกับผู้ใหญ่และทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีกับเพื่อน

จากความหมายของการสอนโดยวิธีเพื่อนช่วยสอนที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า การสอนโดยวิธีเพื่อนช่วยสอนหมายถึง วิธีการที่ให้นักเรียนสอนกันเองอย่างเป็นระบบโดยมีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีอายุมากกว่าหรือเท่ากันเป็นผู้สอนและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหรือปานกลางเป็นผู้เรียน

1.1.2 วัตถุประสงค์ของการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

การสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการเรียนรู้แบบให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนอย่างแท้จริง เนื่องจากผู้เรียนทุกคนเป็นผู้มีบทบาทในกิจกรรมการเรียนการสอน วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนด้วยกิจกรรม กล่าวไว้ดังนี้

ซิลานิ (Celani . 1979 : 197) กล่าวว่า เพื่อให้การเรียนการสอนมีลักษณะเป็นไปเพื่อการสื่อสารมากกว่าการสอนแบบเดิม ทั้งนี้เนื่องจากบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นกันเองทำให้เกิดการปะทะสัมพันธ์มากขึ้น ทำให้นักเรียนทุกคนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างทั่วถึง

ยัง (Young . 1972 : 630) กล่าวว่า เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในหลายสถานะแทนที่นักเรียนจะเรียนรู้จากครูคนเดียวก็ได้เรียนรู้จากแหล่งอื่นด้วย เช่น จากเพื่อนด้วยกันเอง หรือ จากอุปกรณ์การสอนที่นำมาใช้ในชั้นเรียน

สิวาแซม (Sivasaiam . 1973 : 10) กล่าวว่า เพื่อสร้างแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีในการเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีความกังวลในเรื่องข้อบกพร่องของตน เมื่อประกอบกิจกรรมทางภาษาจากการสนทนากับเพื่อนในวัยเดียวกันอาจทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้นเพราะใช้ภาษาระดับเดียวกันมีปัญหาในการเรียนที่คล้ายคลึงกัน เมื่อนักเรียนผู้เรียนกล้าที่จะซักถามก็จะเกิดความมั่นใจว่าตนเองจะเข้าใจบทเรียนได้อย่างแน่นอน ในขณะเดียวกันนักเรียนผู้สอนจะรู้สึกภาคภูมิใจและรู้สึกว่าตนเองได้รับความสำเร็จในการเรียนด้วยสาเหตุต่าง ๆ เหล่านี้นักเรียนจึงเกิดความสนใจที่จะเรียนมากขึ้น อันนำมาสู่ทัศนคติที่ดีในการเรียนได้มาก

สตัสแมน (Statman . 1982 :124) กล่าวว่า เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของครูแทนที่ครูจะต้องสอนและฝึกนักเรียนทุกคนในชั้น ก็เป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา คอยสังเกตและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนของนักเรียนแต่ละกลุ่มซึ่งทำให้การเรียนของนักเรียนเข้าถึงนักเรียนส่วนใหญ่มากยิ่งขึ้น

เพ็ญสุข ภู่ตระกูล (2528 : 43) กล่าวว่า เพื่อให้นักเรียนมีความรู้แม่นยำยิ่งขึ้นนักเรียนผู้สอนจะได้ทบทวนบทเรียนอีกครั้งหนึ่งในขณะทำการสอน ส่วนนักเรียนผู้เรียนก็ได้รับประโยชน์โดยตรงจากนักเรียนผู้สอนเพราะเท่ากับว่ามีแหล่งข้อมูลที่สามารถให้ข้อมูลป้อนกลับได้ทันทีโดยเฉพาะในลักษณะของการสอนแบบหนึ่งต่อหนึ่ง

ปรีชา วิเทศวิทยานุศาสตร์ (2524 : 44 – 45) กล่าวว่า เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนทำงานเป็นหมู่คณะ ให้รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันและทำงานอย่างมีระเบียบวินัย นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนเล็งเห็นถึงคุณค่าของการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง

1.1.3. หลักพื้นฐานในการสอนโดยวิธีเพื่อนช่วยสอน

หลักพื้นฐานในการให้เพื่อนช่วยสอนที่สำคัญ 3 ประการ จากคำบรรยายของบลูม (สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. 2523 : 53) ไว้ดังนี้

1. การชี้แนะ (cues) เป็นการบอกหรืออธิบายให้นักเรียนมองเห็นแนวทางในการเรียนรู้ว่าเรียนอะไร เรียนอย่างไร เมื่อเรียนแล้วจะต้องมีความรู้ความสามารถอะไรบ้างในการช่วยสอน ถ้าผู้ได้รับการสอนและผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี ย่อมเป็นการง่ายในการเลือกตัวชี้แนะให้เหมาะสมกับผู้เรียน

2. การมีส่วนร่วมในกิจกรรม (participation) การสอนที่มีคุณภาพจะต้องให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม เช่น การแสดงความสามารถ การซักถาม การทำแบบฝึกหัดตลอดจนการรู้จักตอบสนองในกิจกรรมการเรียน ในขณะที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมผู้สอนก็ได้รับข้อมูลย้อนกลับในการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งเป็นการตรวจสอบและป้องกันข้อผิดพลาดที่ผู้สอนจะได้แก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้

3. การเสริมแรง (reinforcement) ตามหลักทฤษฎีการเรียนรู้เป็นที่ยอมรับว่าการเสริมแรงมีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ผู้สอนต้องพยายามใช้รูปแบบของการเสริมแรงหลาย ๆ ชนิด เช่น ยกย่อง แสดงท่าทาง ให้รางวัล ความสนใจ การให้ดาว เป็นต้น ให้เหมาะสมกับเวลาและสถานการณ์

การให้เพื่อนเป็นผู้ช่วยสอนในประเทศไทยเราได้ปฏิบัติมาเป็นเวลานานแล้วแต่เป็นลักษณะที่นักเรียนช่วยสอนกันเองโดยที่นักเรียนที่เรียนในชั้นเดียวกัน หรือนักเรียนที่เรียนชั้นสูงกว่าช่วยสอนและ

ชี้แนะปัญหาการเรียนให้กับนักเรียนที่เรียนอ่อนหรือเรียนช้าซึ่งบางครั้งจะมีครูเป็นผู้สนับสนุน หรือบางครั้งก็ไม่มีก็ได้ส่วนมากจะช่วยสอนเป็นการภายในไม่มีกระบวนการช่วยสอนที่แน่นอนและไม่มีการบันทึกเป็นหลักฐานในการเผยแพร่

อิชลี่ (Ehly. 1986 : 7 – 28) ได้กล่าวถึง หลักการการพื้นฐานของการให้เพื่อนช่วยสอนไว้ดังนี้

1. ควรมีการกำหนดเป้าหมายจัดการสอนไว้ชัดเจนว่า ต้องการประโยชน์อะไรจากกิจกรรมเพื่อนช่วยสอน ควรกำหนดเป้าหมายและจุดมุ่งหมายก่อนทำกิจกรรมอื่น ๆเพราะว่าเป้าหมายที่ชัดเจนทำให้เห็นโครงสร้างของเครื่องมือและวิธีการที่จะใช้

2. การประเมินผลเป็นพื้นฐานในการวัดกิจกรรมที่ใช้กับเวลาที่หมดไป การประเมินผลขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสอน เช่น ถ้ามีจุดมุ่งหมายในการสอนเพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วม หรือการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน การประเมินผลอาจใช้วิธีการสังเกตได้แต่ถ้าต้องการวัดผลการเรียนรู้ก็จำเป็นต้องใช้ข้อทดสอบในการวัดเพื่อดูว่านักเรียนมีการพัฒนาขึ้นหรือไม่โดยในการวัดผลประเมินผลนี้เราจะวัดทั้งผู้สอนและผู้เรียนเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดกิจกรรมนี้ต่อไป

3. เครื่องมือและวิธีการสอนจะต้องมีความสัมพันธ์กับเป้าหมาย จุดมุ่งหมายและการวัดผล เป้าหมายเป็นขอบเขตทั่วไปที่จะควบคุมกิจกรรม จุดมุ่งหมายช่วยทำให้เห็นวิธีการเรียนชัดเจนขึ้น การวัดผลช่วยทำให้ทราบว่ากิจกรรมบรรลุเป้าหมายหรือไม่ เครื่องมือจะเป็นตัวช่วยทำให้เป้าหมาย จุดมุ่งหมายและการวัดผลตรงตามที่ต้องการ การคำนึงถึงเวลาช่วยในการวางแผนใช้เครื่องมือ การวางแผนขั้นตอนต่าง ๆ ควรทำก่อนเพื่อจะช่วยให้กำหนดเครื่องมือในการสอนได้ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการสอนจะดูจากความคาดหวังของนักเรียนต่อบทเรียน เครื่องมือจะช่วยให้เด็กคุ้นเคยกับเนื้อหาอาจจะใช้เกมทายปัญหาและการอ่านช่วยให้เด็กรู้สึกสนุกสนานและวิธีการในการนำเครื่องมือไปใช้ขึ้นอยู่กับประเภทของโปรแกรมการสอนว่าต้องการพัฒนาอะไรโดยใช้วิธีการให้เหมาะสมกับเครื่องมือ

4. การจัดเวลา การใช้เวลาควรจัดให้เหมาะสมกับเครื่องมือที่ใช้ในการสอนควรมีการทำตารางกำหนดไว้ล่วงหน้า ช่วงระยะเวลาจะถูกแบ่งไว้สำหรับนักเรียนแต่ละชั้นโดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับอายุของเด็ก เด็กเล็กอยู่ในระดับ 1 ถึง 3 ช่วงการทำงานที่ดีที่สุดในแต่ละครั้งคือ 15 นาที หรือน้อยกว่า ส่วนเด็กโตขึ้นสามารถใช้เวลาประมาณ 30 นาที การกำหนดเรื่องเวลาและสถานที่ควรจะกำหนดไว้แน่นอนเพื่อเด็กจะได้มีความรับผิดชอบในการทำงาน

5. การฝึกทักษะให้นักเรียนผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายโปรแกรมดีพอๆ กับผู้เรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายการเรียน การฝึกทักษะให้นักเรียนผู้สอนจะฝึกให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาและทักษะทางสังคมที่ต้องการใช้ในการสอน

ดิเทอร์ลาย (Ehly.1986 : 22 – 28 ; citing Deterline : 1974. *The Elementary School Jounral.*) ได้กล่าวถึง ทักษะที่นักเรียนผู้ช่วยสอนควรฝึกมีทักษะดังนี้

1. ทักษะการสร้างสัมพันธภาพที่ดี
2. ทักษะการช่วยผู้เรียนตั้งเป้าหมาย
3. ทักษะการอธิบาย
4. ทักษะช่วยให้ผู้เรียนทราบถึงวิธีการเรียนรู้

5. ทักษะการให้ข้อมูลย้อนกลับ

6. ทักษะการประเมินคำตอบของผู้เรียน

7. ทักษะการเลี่ยงการตำหนิ

8. ทักษะการให้คำชมเชยที่เหมาะสม

9. ทักษะการให้รางวัลที่เหมาะสม

10. ทักษะการทบทวนและการประเมินความรู้

6. การประเมินผู้สอน การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้สอนจะช่วยให้ทำกิจกรรมการสอนโดยเพื่อนช่วยสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้นทำให้ครูช่วยเหลือนักเรียนผู้สอนได้ตรงกับปัญหาและสามารถให้แรงเสริมในพฤติกรรมที่ดีของผู้สอนจะทำให้ผู้สอนเห็นคุณค่าของตัวเองในการช่วยครู

1.1.4 รูปแบบและของการจัดการกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

แคนเลอร์และคณะ (Candler.1981 : 380 – 383) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับนักเรียนช่วยสอนไว้ดังนี้

1.1.4.1 หลักเกณฑ์ในการเลือกผู้สอน

1. ครูควรจะเลือกผู้สอนที่ยินดีให้ความร่วมมือด้วยความจริงใจ

2. ครูควรจะเลือกผู้สอนที่ไม่มีปัญหาทางด้านอารมณ์

3. ครูควรจะเลือกผู้สอนที่มีความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเป็นอย่างดี

4. ครูควรจะเลือกผู้สอนที่มีไหวพริบในการแก้ปัญหา เพื่อลดการนิเทศของครูให้น้อยลง

5. ครูควรจะเลือกผู้สอนที่มีความรู้ในเนื้อหาและการใช้อุปกรณ์ แต่ไม่จำเป็นต้องใช้คนเก่ง

6. ครูควรจะเลือกผู้สอนที่ยอมรับความช่วยเหลือและคำแนะนำในการสอนจากครูด้วยความเต็มใจ

1.1.4.2 หลักเกณฑ์ในการจับคู่ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

1. ครูควรจะจับคู่ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่สามารถทำกิจกรรมร่วมกันได้อย่างราบรื่น

2. ครูควรจะจับคู่ผู้สอนที่มีความรอบรู้ในสิ่งที่ผู้เรียนยังขาดอยู่

3. ครูควรจะจับคู่ผู้สอนที่เป็นเพศเดียวกับผู้เรียน เพื่อป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในระหว่างการสอน

4. ในกรณีที่ผู้สอนเป็นคนขี้อาย ไม่กล้าแสดงออก ก็ควรจับคู่กับผู้เรียนที่กล้าแสดงออกในทำนองเดียวกันกับผู้เรียนที่ขี้อายก็ควรจะจับคู่กับผู้สอนที่ชอบแสดงออก

1.1.4.3 หลักในการฝึกอบรมผู้สอน

1. ครูควรจะนิเทศถึงขอบเขตเนื้อหาและวิธีการใช้อุปกรณ์ในแต่ละบทเรียนก่อนการสอน

2. ครูควรฝึกให้ผู้สอนเขียนบันทึกการสอน เพื่อที่ครูจะได้ประเมินความก้าวหน้าของการเรียนการสอนได้

3. ครูควรจะให้ความดูแลอย่างใกล้ชิดระหว่างการสอน แต่ไม่ควรเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนโดยตรงมากเกินไปควรปล่อยให้ผู้สอนได้แสดงความสามารถในการดำเนินการและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

4. ครูควรจะบอกให้นักเรียนผู้สอนทราบว่า ถ้าเกิดปัญหาต่าง ๆ ทางด้านระเบียบวินัย นักเรียนไม่ควรจัดการเอง ควรรายงานให้ครูทราบ เพื่อครูจะได้ดำเนินการแก้ไขให้เรียบร้อย

นอกจากนี้ยังมีสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการให้เพื่อนช่วยสอน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การจัดการซ่อมเสริมโดยเพื่อนช่วยสอนประสบความสำเร็จขึ้น

1.1.5 วิธีการสอนโดยใช้เพื่อนช่วยสอน

วิธีการสอนแบบให้เพื่อนช่วยสอนอาจนำมาใช้ในชั้นเรียนตามปกติหรือชั้นเรียนที่จัดขึ้นเป็นพิเศษ นอกจากจะให้นักเรียนเรียนรู้จากเพื่อนวัยเดียวกันแล้ว (Peer Tutoring) ก็อาจจัดชั้นเรียนใหม่ให้นักเรียนผู้สอนมีคุณวุฒิหรือวัยวุฒิสูงกว่านักเรียนผู้เรียน (Cross – Age Tutoring) นอกจากนี้ครูอาจใช้วิธีการสอนดังกล่าวสอนเนื้อหาแต่ละรายวิชาตามปกติ หรือนำไปดัดแปลงใช้กับการสอนทบทวนตลอดจนการสอนซ่อมเสริมได้ตามความเหมาะสม

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีนี้ ทำได้หลายลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น การทำแบบฝึกหัดตามที่กำหนด (Work Book Assignments) การฝึกฝนการอ่าน (Read Practice) การเล่นเกมที่มีจุดประสงค์ในด้านวิชาการ (Academic Games) ตลอดจนการสัมมนากลุ่มย่อย (Small Group Discussion) เป็นต้น

วิธีการง่าย ๆ ในการจัดการเรียนการสอนในระบบนี้คือการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม เช่น แบ่งเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มอ่อนหรือในบางโอกาสก็จัดเป็นกลุ่มง่าย ๆ ตามที่นั่งของผู้เรียนถ้ากิจกรรมการเรียนไม่ยุ่งยากซับซ้อนจนเกินไปนัก หลังจากนั้นครูจะมอบหมายงานให้นักเรียนรับผิดชอบ ให้ศึกษาร่วมกันและจะต้องรายงานผลเกี่ยวกับกิจกรรมนั้น ๆ ต่อชั้นเรียนอีกทีหนึ่ง กิจกรรมที่มอบหมายให้นักเรียนทำนั้นอาจเป็นเรื่องง่าย ๆ ใช้เวลาเพียง 5 นาที เช่น ให้ช่วยกันคิดและเขียนว่าได้เรียนอะไรไปบ้างในชั่วโมงที่แล้วในบางครั้งครูอาจให้อ่านบทอ่านแล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปใจความสำคัญ หรือให้เตรียมคำถามเกี่ยวกับบทที่อ่านเพิ่งจะเรียนจบไป ให้แต่ละกลุ่มแต่งประโยคโดยใช้คำที่กำหนดหรืออาจให้คิดกิจกรรมหรือเกมประกอบบทเรียนเป็นพิเศษ

ในบางชั้นเรียน ครูอาจจัดให้นักเรียนเรียนและสอนกันเป็นคู่ ๆ (One – to – One Instruction) ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้เรียกการสอนแบบนี้ว่า "Individualized Instruction" ซึ่งหมายถึง การที่นักเรียนได้เรียนด้วยตนเอง ได้เรียนรู้จากเพื่อนนักเรียนด้วยกันและนักเรียนจะมีวิธีในการเรียนการสอนอย่างไรก็ได้ขึ้นอยู่กับนักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียนแต่ละคู่จึงต่างไปจากการเรียนการสอนตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล (Individualization Instruction) ซึ่งมีความหมายและขอบเขตกว้างขวางขึ้น คือเป็นแนวการสอนหรือแนวคิด (Approach) ที่ครูใช้กับนักเรียนเป็นกลุ่มโดยใช้วิธีการสอนและวัสดุการสอนเหมือนกันหมดเพียงแต่ว่าผู้เรียนจะเริ่มเรียนและมีความก้าวหน้าในการเรียนแตกต่างกันไปตามระดับความสามารถของแต่ละคน

ก่อนดำเนินการเรียนการสอน ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องควรได้พิจารณาและดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ

1. กระจายเนื้อหาในรายวิชาที่จะสอนให้เป็นบทย่อยๆ แล้วจัดเรียงลำดับตามความเหมาะสม

2. เตรียมแบบฝึกหัดประกอบการเรียน หรือถ้าจัดให้มีความยากง่ายในระดับเดียวกัน พร้อมกันนี้ควรกำหนดเรื่องการให้คะแนน การตีความหมายจากผลสอบ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการตรวจ และอำนวยความสะดวกให้แก่นักเรียนผู้ให้การทดสอบในกรณีที่นักเรียนเป็นผู้ดำเนินการสอนและทดสอบกันเอง

3. เตรียมแหล่งข้อมูลให้เพียงพอ เช่น หนังสือคู่มือ หนังสือพิมพ์ วารสาร รวมทั้งอุปกรณ์การสอนอื่น ๆ เช่น เทปบันทึกเสียง วิทยุ ตลอดจนคำเฉลยแบบฝึกหัดแต่ละชุด

4. เลือกนักเรียนผู้สอน (Tutors) นักเรียนผู้เรียน (Tutees) จัดกลุ่มหรือจับคู่ระหว่างนักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียน และเตรียมนักเรียนผู้สอนให้เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตน

ในการเลือกนักเรียนผู้สอนนั้น ครูอาจเลือกนักเรียนตามระดับความสามารถ คือ เลือกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงและมีความสมัครใจที่จะสอนผู้เรียน สิ่งที่ควรนำมาพิจารณาอีกประการหนึ่งคือนักเรียนผู้สอนจะต้องมีความประพฤติ ลักษณะนิสัยและอารมณ์เป็นที่ยอมรับของนักเรียนในกลุ่มของตนด้วย และถ้าเป็นไปได้นักเรียนผู้สอนควรจะได้เรียนหรือมีความเข้าใจในเรื่องที่จะทำการสอนมาก่อน เพื่อป้องกันการให้ข้อมูลที่ผิดพลาดแก่นักเรียนผู้เรียน

ส่วนนักเรียนผู้เรียนนั้นโดยส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำกว่านักเรียนผู้สอนหรืออาจเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ ในบางกรณีนักเรียนผู้เรียนอาจเป็นนักเรียนที่ขาดเรียน หรือมีปัญหาในการเรียนบางเรื่อง ครูจึงจัดให้มีการเรียนการสอน แบบให้เพื่อนช่วยสอนเพื่อให้นักเรียนผู้เรียนมีปัญหาเหล่านั้นได้รับความรู้เพิ่มเติมเป็นกรณีพิเศษ

เมื่อครูคัดเลือกนักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียนเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ การจัดกลุ่มนักเรียน ซึ่งโดยทั่วไปจะจัดนักเรียนที่เข้ากันได้ดีเป็นกลุ่มเดียวกัน โดยให้มีอัตราจำนวนนักเรียนผู้สอนต่อนักเรียนผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม ส่วนในกรณีที่ครูจัดนักเรียนเรียนเป็นคู่ ๆ (One – to – One Tutoring Situation) ครูควรเลือกนักเรียนที่เป็นเพศเพศเดียวกัน หรือ อายุไล่เลี่ยกันเป็นเกณฑ์

ขั้นตอนสุดท้ายที่ครูควรคำนึงถึงคือ การเตรียมนักเรียนผู้สอนให้เข้าใจถึงวิธีการเรียนการสอนโดยให้เพื่อนช่วยสอน ครูจะต้องอธิบายให้นักเรียนผู้สอนเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ ตลอดจนวิธีการเตรียมตัวในการสอน วิธีการในการดำเนินการสอน การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนและการประเมินนักเรียนผู้เรียนในกลุ่มของตนว่ามีความเข้าใจในบทเรียนมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ครูควรอธิบายให้นักเรียนผู้สอนทราบถึงหน้าที่ของตนเมื่อการสอนสิ้นสุดลง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าบทบาทและหน้าที่ของทั้งครูและนักเรียนในการเรียนการสอนโดยให้เพื่อนช่วยสอนจะต้องเปลี่ยนแปลงไป คือ

1. ครูไม่ได้เป็นผู้ถ่ายทอดเนื้อหาวิชาหรือประสบการณ์แก่นักเรียนโดยตรงแต่อาศัยนักเรียนผู้สอนสอนให้นักเรียนคนอื่น หน้าที่และความรับผิดชอบของครูคือการเลือกนักเรียนผู้สอน การจัดกลุ่มหรือจัดคู่ของนักเรียน การบันทึกพัฒนาการในการเรียนของนักเรียน เช่น สังเกตการทำงานร่วมกันของนักเรียน ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชั้นเรียนและที่สำคัญคือครูจะต้องประเมินผลความก้าวหน้าในการเรียนการสอนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอจากการที่ครูไม่ได้ทำหน้าที่เป็นผู้สอนตลอดเวลา ทำให้มีโอกาสที่จะเข้าถึงปัญหาของนักเรียนแต่

ละคนได้มากยิ่งขึ้น โดยสังเกตจากนักเรียนแต่ละกลุ่มขณะทำการเรียนการสอน ครูจึงเปลี่ยนหน้าที่ผู้สอนมาเป็นผู้ช่วย (helper) และเป็นแหล่งข้อมูล (Resource) และเมื่อนักเรียนผู้สอนมีความชำนาญในการสอนเพิ่มมากขึ้นและสามารถนำกลุ่มของตนได้เองแล้วครูควรลดบทบาทในการควบคุมดูแลลง

2. นักเรียนจะเปลี่ยนไปจากการเป็นผู้ฟังอย่างเดียวมาเป็นผู้ทำกิจกรรมในการเรียนการสอน (Active Participants) เช่น นักเรียนผู้สอนนอกจากจะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองแล้วก็จะต้องทำหน้าที่สอนนักเรียนคนอื่น ๆ ต้องเตรียมการสอนรวมทั้งจัดเตรียมอุปกรณ์ในการเรียนการสอนแต่ละครั้ง นอกจากนี้ยังต้องรู้วิธีการในการดำเนินการสอน เช่น การย้ำคำตอบที่ถูกต้อง การแบ่งกลุ่มทำงาน การนำกิจกรรมมาใช้ประกอบการเรียนการสอนรวมทั้งจะต้องรับผิดชอบการเรียนการสอน รวมทั้งจะต้องรับผิดชอบในการเสนอผลการเรียนการสอนต่อครูผู้ควบคุมการสอนซึ่งอาจทำได้โดยการเขียนรายงานหรือพบปะเป็นการส่วนตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเวลาและความเห็นของอาจารย์ผู้ควบคุมการสอน สำหรับนักเรียนผู้เรียนก็จะต้องร่วมมือในการทำกิจกรรมรวมทั้งซักถามเมื่อมีข้อสงสัย หรือขอให้มีการสอนซ่อมเสริมเมื่อไม่แน่ใจว่าตนเองจะสามารถผ่านจุดประสงค์ในการเรียนแต่ละครั้งได้

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

1.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

คูเกอร์ และ เชอร์เซีย (Cooker and Chercia.1976 : 464 – 467) ได้ศึกษา ผลของการฝึกอบรมทักษะการเป็นผู้นำเพื่อนและการไม่ได้ฝึกทักษะการเป็นผู้นำเพื่อนเพื่อพัฒนาการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ครูเป็นผู้คัดเลือกทำหน้าที่เป็นผู้นำเพื่อนจำนวน 60 คน เป็นชาย 28 คน และเป็นหญิง 32 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง คือ ผู้นำกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมทักษะการสื่อสาร 40 คนและกลุ่มควบคุม คือ ผู้นำกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมทักษะการสื่อสาร 20 คน ผู้นำกลุ่มทั้งหมด 60 คนทำหน้าที่เป็นผู้นำกลุ่มให้กับนักเรียนคนอื่นๆ จำนวน 625 คน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มๆละ 8 - 12 คน แต่ละกลุ่มมีผู้นำ1 คน เครื่องมือที่ใช้วัด คือ Index of Communication (CI) และมาตราวัดการตอบสนองของคาร์คัฟฟ์ซึ่งวัดจากการฟังแถบบันทึกเสียงผู้นำกลุ่มได้บันทึกระหว่างให้การช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่ม ผลปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยจากการวัดทักษะการสื่อสารและมาตราวัดการตอบสนองจากแถบบันทึกเสียงระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า ผู้นำกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมทักษะการสื่อสารมีความสามารถในการเอื้ออำนวยกลุ่มสูงกว่าผู้นำกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมทักษะการสื่อสาร

ดันคิน (Dunkin. 1978 : 22 – 25) ได้ศึกษา ประสิทธิภาพของการสอนโดยให้เพื่อนช่วยสอน ตัวอย่างประชากรในการวิจัยมีจำนวนทั้งสิ้น 58 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 15 คน 2 กลุ่ม ซึ่งเรียนโดยวิธีให้เพื่อนช่วยสอนกับกลุ่มควบคุมกลุ่มหนึ่งซึ่งเรียนโดยการบรรยายตามปกติ ผลปรากฏว่า นักเรียนผู้สอนในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และกลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

เฮนริชสัน (Henrichson. 1978 : 18 -21) ได้ทำการทดลองการสอนอ่านออกเสียงให้นักเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบให้เพื่อนช่วยสอนโดยการจัดทำบัตรซึ่งมีภาพประกอบและคำอธิบายเป็นประโยคสั้น ๆ ในประโยคจะประกอบด้วยคำที่ต้องการให้นักเรียนฝึกเป็นคู่ ๆ นักเรียนผู้สอนจะอ่านประโยคทีละประโยคแล้วให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง ถ้านักเรียนผู้เรียนสามารถเลือกคำตอบได้ถูกต้องกับประโยคที่ได้ฟังก็แสดงว่าแยก

เสียงฟังได้ถูกต้อง จากการทดลองสอน เฮนริชสัน พบว่า นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียนและเมื่อไม่สามารถแยกความแตกต่างของเสียงได้ก็ทราบได้ทันทีโดยไม่ต้องรอจนกว่าจะทำแบบฝึกหัดทั้งหมดเสร็จเสียก่อน นอกจากนี้ยังให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องรวมทั้งได้เข้าใจความหมายและรูปแบบของประโยคในขณะที่อ่านหรือฟังเสียงของคำนั้น ๆ

เบอร์ลิน (Berlin . 1979 : 638 – A) ได้ศึกษา เรื่องการให้นักเรียนสอนนักเรียนและความเป็นไปได้ของการนำเอารูปแบบการสอนที่ให้นักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่าเป็นผู้นำกลุ่มสนทนาหรือเป็นผู้ร่วมสนทนามาใช้ในสภาพการเรียนการสอนตามปกติ ผลปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มที่มีนักเรียนเป็นผู้นำสนทนากับกลุ่มที่ครูเป็นผู้ดำเนินการและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มสัมมนาที่เป็นนักเรียนปีที่ 1 ล้วน ๆ กับ นักเรียนปีที่ 4 ร่วมสัมมนาด้วยนั้นก็ไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแต่อย่างใด

เซลานี (Celani. 1979 : 197 -199) ได้ทำการศึกษาเรื่องการนำเอาวิธีการสอนโดยให้เพื่อนช่วยสอนไปใช้ในการพัฒนาทักษะในการสื่อสารของนักเรียน (Communication Skills) โดยใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ ผลปรากฏว่า การแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ก่อให้เกิดการแข่งขันระหว่างนักเรียนผู้สอนในแต่ละกลุ่มซึ่งส่งผลโดยตรงต่อสัมฤทธิผลในการเรียนและนักเรียนส่วนใหญ่ก็มีความสามารถในการสื่อสารดีขึ้นจากการที่ได้เรียนอย่างใกล้ชิดกับนักเรียนผู้สอนที่มีความสามารถในการพูดดี

มาริส (Maris . 1981 : 3537 – A) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิผลในการเรียนที่เรียนโดยให้เพื่อนช่วยสอนกับที่เรียนกับครูตามปกติ ตัวอย่างประชากรในการวิจัยเป็นนักเรียนเกรด 11 ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยทั้ง 2 กลุ่มเรียนบทเรียนซึ่งมีเรื่องและเนื้อหาเดียวกันและใช้เวลาในการเรียนทั้งสิ้น 6 คาบ หลังจากนั้นให้เขียนเรียงความเรื่องเดียวกันแล้วนำมาเปรียบเทียบคุณภาพด้านการเขียน ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยให้เพื่อนช่วยสอนมีสัมฤทธิผลในการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนกับครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังมีลีลาในการเขียนดีกว่าและมีข้อผิดพลาดในการเรียนน้อยกว่ากลุ่มที่มีครูสอนตามปกติ

ชุค (Shook . 1981 : 2004 - A) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิผลในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองซึ่งเรียนโดยให้เพื่อนช่วยสอนแบบ 1 : 1 กับกลุ่มควบคุมซึ่งเรียนด้วยวิธีเดิมโดยทั้งสองกลุ่มใช้แบบเรียนที่มีเนื้อหาและแบบฝึกเหมือนกันหมด ผลปรากฏว่านักเรียนในกลุ่มทดลองเขียนเรียงความได้ถูกตามกฎไวยากรณ์มากกว่ากลุ่มควบคุมโดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญและนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ปกติได้มีพัฒนาการในการเรียนอย่างเห็นได้ชัด ส่วนครูผู้สอนมีความเห็นว่าการสอนด้วยวิธีให้เพื่อนช่วยสอนใช้ได้ดีในการสอนเขียน และทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนดีขึ้นมาก

บราวน์ (Brown . 1981 : 1457 – A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้เพื่อนช่วยสอนในการแก้โจทย์ทางคณิตศาสตร์ในโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 4 จำนวน 160 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 80 คน กลุ่มควบคุม 80 คน และนักเรียนอาสาสมัครเกรด 6 จำนวน 80 คน ได้รับการฝึกให้เป็นผู้ช่วยสอน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เป็นนักเรียนช่วยสอนให้แก่นักเรียนเกรด 4 ในกลุ่มทดลองจำนวน 40 คน และกลุ่มที่ไม่ได้เป็นนักเรียนช่วยสอนจำนวน 40 คน จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของนักเรียนเกรด 4 ที่ได้รับการช่วยสอน (เปรียบเทียบกับพวกที่ไม่ได้รับการช่วยสอน) และนักเรียนเกรด 6 ที่เป็นผู้ช่วยสอนเปรียบเทียบกับพวกที่ไม่ได้เป็นผู้ช่วยสอน ผลปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในเรื่องระดับเจตคติที่มีต่อการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ กลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าโปรแกรมการฝึกผู้ช่วยสอนเป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ทั้งผู้สอนและผู้ได้รับการช่วยสอน

เบเคอร์ (Baker .1982 : 409) ได้ทำการศึกษาเรื่องสัมฤทธิผลในการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีให้เพื่อนช่วยสอนโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อจะหาแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านและเพื่อศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม การอ่าน ทัศนคติและการประเมินผลการเรียนของนักเรียนโดยวิธีเพื่อนช่วยสอน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยแบบสอนวินิจฉัย (Diagnostic Reading Test) และแบบสอบถามที่ศึกษาสร้างขึ้น หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้วจึงนำผลการทดสอบมาเปรียบเทียบค่า t และวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนร่วม ผลการศึกษาพบว่า สัมฤทธิผลในการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยให้เพื่อนช่วยสอนกับที่เรียนกับครูตามปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแต่เมื่อเปรียบเทียบเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่ความสามารถในการอ่านต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ แล้วพบว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้นักเรียนที่อ่อนยังมีพัฒนาการในด้านพฤติกรรมการอ่านและการเข้าร่วมกิจกรรม

ออกัส (August .1982 : 98 - A) ได้ศึกษาผลของการใช้เพื่อนช่วยสอนที่เป็นเจ้าของภาษาอังกฤษเป็นผู้สอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประถมศึกษา อายุ 6 -10 ปี จำนวน 28 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 14 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนภาษาอังกฤษจากนักเรียนชาวอังกฤษ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนจากเพื่อนร่วมชั้น หลังการทดลองมีการทดสอบการพูดภาษาอังกฤษและพิจารณาความถี่ของการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดกับเพื่อน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนจากเพื่อนช่วยสอนชาวอังกฤษมีความถี่ในการพูดภาษาอังกฤษและสามารถพูดภาษาอังกฤษได้คล่องกว่ากลุ่มควบคุม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและเพื่อนเจ้าของภาษากับการใช้ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฟิทซ์ คิบบอน และ เรย์ (Fitz – Cibbon and Reay .1982 : 39 - 44) ได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ของการเรียนการสอนแบบให้เพื่อนช่วยสอนและแบบมุ่งตอบคำถามที่ว่า จะเป็นจริงหรือไม่ตามที่เชื่อกันว่า การสอนแบบให้นักเรียนผู้สอนมีวัยวุฒิสูงกว่านักเรียนผู้เรียนนั้น (Cross - Age Tutoring) จะทำให้นักเรียนผู้เรียนสนใจเรียนมากขึ้นและการสอนโดยให้เพื่อนช่วยสอนแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One - to – One Tutoring) จะทำให้นักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียนได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันและทำให้เรียนดีขึ้นทั้งสองฝ่าย ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนปีที่ 1 และปีที่ 4 ที่เรียนวิชาฝรั่งเศส ส่วนการจับคู่ของนักเรียนใช้ตามลำดับของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน (Pre – Test) เพื่อให้ได้นักเรียนที่เก่งสอนนักเรียนผู้เรียนที่เก่งเช่นเดียวกัน ผลการศึกษาพบว่า คะแนนทดสอบของนักเรียนซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 40 % จากการทดสอบ (Pre - test) เพิ่มขึ้นเป็น 69 % ในการทดสอบหลังการทดลองสอนซึ่งมีค่าเท่ากับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มผู้สอนในการทดลองสอน นอกจากนี้ในด้านบรรยากาศการเรียนพบว่า มีการสอบถามกันอยู่ตลอดเวลาระหว่างนักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียน

วูทัน (Wootan. 1983 : 2349 – A) แห่งมหาวิทยาลัยอลาบามา (Alabama) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของโปรแกรมการสอนอ่านโดยวิธีเพื่อนช่วยสอน ซึ่งจัดขึ้นสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ต่ำ ตัวอย่างประชากรในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับอาชีวศึกษาของโรงเรียนแห่งหนึ่งในเขตอลาบามา จำนวน 48 คน ซึ่งได้รับการทดสอบก่อนเรียน (Pre – test) และเมื่อเรียนจบแล้วได้รับการทดสอบ (Post – test) อีกครั้งหนึ่งในการทดสอบใช้แบบทดสอบ “Woodcork Reading Mastery Test ” ผลปรากฏว่า แม้ว่าจะ

ไม่สามารถเสนอวิธีการสอนอ่านแบบใดแบบหนึ่งโดยเฉพาะแต่ก็ทำให้เชื่อได้ว่าสามารถสอนทักษะการอ่านให้แก่นักเรียนที่มีปัญหาในด้านสติปัญญาโดยใช้เทคนิคการสอนดังกล่าวได้ เนื่องจากคะแนนที่ได้รับจากการทดสอบก่อนและหลังการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิลคินสัน (Wilkinson . 1983 : 482 – 490) ได้ศึกษาสัมฤทธิผลในการอ่านของนักเรียนโดยใช้เพื่อนช่วยสอนซึ่งใช้การตั้งคำถามในการเรียนเป็นหลัก เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบวัดสัมฤทธิผลในการอ่าน (Metropolitan Reading Achievement test) และแบบทดสอบเกี่ยวกับความเข้าใจไวยากรณ์ (Miler – Yodet test of Grammatical Comprehension) นอกจากนี้ในระหว่างการทดลองสอนผู้ศึกษายังได้บันทึกภาพเกี่ยวกับพฤติกรรมการตั้งคำถามและการให้คำตอบของนักเรียนขณะทำกิจกรรมการอ่าน ผลการศึกษาสรุปได้ว่าสัมฤทธิผลในการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยให้เพื่อนช่วยสอนกับนักเรียนที่เรียนตามปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและมีความสัมพันธ์กันระหว่างการตั้งคำถาม การให้คำตอบและสัมฤทธิผลในการอ่านของนักเรียน

จากเอกสารและผลการวิจัยต่างประเทศที่กล่าวข้างต้นนี้ สรุปได้ว่ากิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนได้ศึกษาค้นคว้าในรูปของการทดลองและผลการทดลองส่วนใหญ่ได้ข้อสรุปว่า เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน พัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะความสามารถด้านการอ่านได้เป็นอย่างดียิ่ง

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ปรีชา วิเทศวิทยานุศาสตร์ (2525 : 42) ได้ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิทางการเรียนซ่อมเสริมวิชาทักษะการอ่าน 2 ด้วยชุดการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนเป็นกลุ่มโดยครูเป็นผู้ดำเนินการ นักเรียนผู้ช่วยสอนเป็นผู้ดำเนินการและนักเรียนผู้ช่วยสอนกับครูร่วมกันดำเนินการ ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนอุตรดิตถ์ดรุณี จำนวน 90 คน โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีนักเรียน 30 คน กลุ่มทดลองกลุ่มหนึ่งสอนโดยนักเรียนผู้ช่วยกับอีกกลุ่มหนึ่งสอนโดยผู้ช่วยสอนกับครู ส่วนกลุ่มควบคุมมีครูเป็นผู้สอน ทุกกลุ่มเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนเดียวกันจำนวน10 ชุด ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมทักษะการอ่านของนักเรียนกลุ่มที่ครูเป็นผู้ดำเนินการกลุ่มที่นักเรียนผู้ช่วยสอนเป็นผู้ดำเนินการและกลุ่มที่มีนักเรียนผู้ช่วยสอนกับครูร่วมกันเป็นผู้ดำเนินการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมทักษะการอ่านเมื่อแยกจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมแต่ละตอนของนักเรียนกลุ่มที่มีครูเป็นผู้ดำเนินการ กลุ่มที่นักเรียนผู้ช่วยสอนเป็นผู้ดำเนินการและกลุ่มที่นักเรียนกับครูร่วมกันดำเนินการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ช่อแก้ว โภคย์สุพัตร์ (2525 : 50) ได้ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่เรียนหลักภาษาไทยโดยใช้การให้นักเรียนสอนกันเอง ผลปรากฏว่า วิธีการให้นักเรียนสอนกันเองสามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ การเรียนรู้จากเพื่อนด้วยกันทำให้เกิดการเข้าใจได้ดีและเหมาะสมอันเนื่องจากวัยของเด็กที่ใกล้เคียงกันซึ่งการที่ทั้งนักเรียนผู้เรียนและนักเรียนผู้สอนได้ใช้ภาษาพูดในระดับเดียวกันย่อมก่อให้เกิดความเข้าใจง่ายขึ้น นักเรียนผู้สอนเข้าใจปัญหาของนักเรียนผู้เรียนได้ง่ายเพราะลักษณะปัญหาที่คล้ายคลึงกับปัญหาที่เขาได้ประสบมาด้วยตนเอง นักเรียนจะรู้สึกเป็นอิสระในการซักถามและสำรวจปัญหาต่างๆ นักเรียนผู้สอนส่วนใหญ่จะมีความตั้งใจที่จะสอนมาก มีความคิดริเริ่มกล้าพูดกล้าแสดงออกมีความรับผิดชอบสูงซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและทำให้ผลการเรียนมีพัฒนาการที่สูงขึ้นกว่าเดิม กลุ่มผู้เรียนยอมรับว่าได้ประโยชน์จากการเรียนรู้มากขึ้น มีความอบอุ่นใจที่เห็นว่ามี

เพื่อนๆ และอาจารย์ประจำวิชาเอาใจใส่เป็นพิเศษทำให้เกิดกำลังใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนมากขึ้น ทำให้มีทัศนะที่ดีต่อวิชาเรียน ต่อเพื่อน ต่ออาจารย์ ผู้สอนเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น

เอมอัชณา รัตน์ริมจง (2527 : 49 - 50) ได้ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง "สิ่งเสพติด" โดยใช้เทคนิคการสอนแบบนักเรียนสอนกันเอง ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 คน ทำหน้าที่สอนกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 ห้องเรียน จำนวน 287 คน ซึ่งเป็นการศึกษาแบบกึ่งทดลอง ใช้เวลาทดลอง 12 สัปดาห์ ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและผลความคงทนของการทดลองเรียนในด้านความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อยาเสพติดภายหลังการทดลองดีกว่าก่อนการทดลอง

พิสุทธิ์ พฤกษะวัน (2527 : ง – จ) ได้ทำการศึกษาเชิงทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการรียนวิชาเคมีของนักเรียนที่ได้รับการสอนเสริมโดยครูกับนักเรียนที่ได้รับการสอนเสริมโดยเพื่อนนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนซิโนรสวิทยาลัย จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งมีนักเรียนจำนวน 92 คนเป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยครู อีกกลุ่มหนึ่งมีนักเรียนจำนวน 81 คนเป็นกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนโดยเพื่อนนักเรียน ใช้เวลาในการทดลองสอนสัปดาห์ละ 1 คาบ เป็นเวลาทั้งสิ้น 1 ภาคการศึกษา จากนั้นให้นักเรียนทั้งหมดทำการทดสอบแล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ด้วยค่าที (t – test) จากการศึกษาครั้งนี้ ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนเสริมโดยครูสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนเสริมโดยเพื่อนนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนอ่อนที่อยู่ในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนกลุ่มเก่งที่อยู่ในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุทัย เพชรช่วย (2527 : 61-64) ได้ศึกษาการทดลองสอนคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและปานกลาง เป็นผู้สอนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนร่อนพิบูลย์ จำนวน 48 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มๆ ละ16 คน โดยกลุ่มทดลองที่1 สอนโดยกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูง กลุ่มทดลองที่ 2 สอนโดยกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ปานกลางและกลุ่มควบคุมสอนโดยครู กลุ่มทดลองที่ 1 และ 2 มีผู้สอนกลุ่มละ 8 คน อัตราส่วนผู้สอนต่อผู้เรียน 1 : 2 ทั้ง 3 กลุ่มสอนเรื่องเศษส่วน ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน หลังเสร็จสิ้นการทดลองให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามวัดทัศนคติอัตมโนภาพและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แล้วเปรียบเทียบกันโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้ง3 กลุ่ม ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำที่สอนโดยกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและที่สอนโดยครูสูงกว่านักเรียนที่สอนโดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ปานกลาง นอกจากนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำที่สอนโดยกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและสอนโดยครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

สุกัน เทียนทอง (2527 : 68 -71) ได้ศึกษาเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องทศนิยมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยครู กลุ่มเพื่อนและศึกษาด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนชุมชนบ้านลำดวนและโรงเรียนบ้านตะเคียน จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 64 คน แยกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 16 คน โดยกลุ่มทดลอง

ที่ 1 ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยครูที่คำนึงถึงความบกพร่องของนักเรียน กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการสอนเสริมจากกลุ่มเพื่อนที่มีผลสัมฤทธิ์สูง โดยคำนึงถึงจุดประสงค์ที่บกพร่อง จำนวน 8 คน อัตราส่วนระหว่างนักเรียนผู้สอนต่อนักเรียนผู้เรียนเท่ากับ 1 : 2 กลุ่มทดลองที่ 3 ได้รับการซ่อมเสริมด้วยวิธีการศึกษาด้วยตนเอง กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มที่สอนซ่อมเสริมจากครูโดยวิธีสอนปกติทั้ง 4 กลุ่ม เรียนเรื่องทศนิยมและทำแบบฝึกหัดทั้งหมด 12 ฉบับ หลังเสร็จสิ้นการทดลองให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วนำคะแนนมาทดสอบค่าไคสแควร์ (X^2) ผลปรากฏว่า การสอนซ่อมเสริมจากกลุ่มเพื่อนและการสอนซ่อมเสริมโดยครูที่คำนึงถึงความบกพร่องของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01และสำหรับที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมจากกลุ่มเพื่อน การสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีการศึกษาด้วยตนเองและการซ่อมเสริมโดยครูด้วยวิธีปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุดา เหลี่ยววิริยกิจ (2528 : ง - จ) ได้ศึกษาผลการสอนโดยกลุ่มเพื่อนและการสอนโดยกลุ่มเพื่อนร่วมกับการวางเงื่อนไขการเสริมแรงเป็นกลุ่มต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหัวลำโพง กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 75 คน จับสลากแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองที่มีการสอนโดยกลุ่มเพื่อนเพียงอย่างเดียว มีนักเรียน 25 คน กลุ่มทดลองที่มีการสอนโดยกลุ่มเพื่อนร่วมกับการวางเงื่อนไขการเสริมแรงเป็นกลุ่ม มีนักเรียน 26 คน และกลุ่มควบคุมมีนักเรียน 24 คน ใช้การทดลองแบบ A – B Control Group Design ใช้เวลาทดลอง 6 สัปดาห์ กลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มจะได้รับการสอนจากเพื่อนสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 30 นาที สำหรับกลุ่มที่มีการสอนโดยกลุ่มเพื่อนร่วมกับการวางเงื่อนไขการเสริมแรงเป็นกลุ่มจะได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่ม เมื่อคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดหรือคะแนนสอบคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้นจากคะแนนครั้งสุดท้ายที่กลุ่มทำได้อย่างน้อย 1 คะแนน ส่วนกลุ่มที่มีการสอนโดยกลุ่มเพื่อนเพียงอย่างเดียวและกลุ่มควบคุมจะไม่ได้รับการเสริมแรงใด ๆ เลย ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบคณิตศาสตร์ ภายหลังจากการทดลองโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า กลุ่มที่มีการสอนโดยกลุ่มเพื่อนร่วมกับการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มสามารถทำคะแนนจากแบบทดสอบคณิตศาสตร์ได้สูงกว่ากลุ่มที่มีการสอนโดยกลุ่มเพื่อนเพียงอย่างเดียวและกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มที่มีการสอนโดยกลุ่มเพื่อนเพียงอย่างเดียวกับกลุ่มควบคุมพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดารณี รักดี (2529 : ง -จ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการฝึกจากเพื่อนแบบรายบุคคลและแบบรายกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2529 โรงเรียนบ้านท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 30 คน กลุ่มที่ 1 ใช้อัตราส่วนนักเรียนผู้สอนต่อนักเรียนผู้เรียน 1 :1 กลุ่มที่ 2 ใช้อัตราส่วนนักเรียนผู้สอนต่อนักเรียนผู้เรียน 1 : 5 ใช้เวลาในการสอน 10 สัปดาห์ ภายหลังจากการทดลองสิ้นสุดลงทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั้งสองกลุ่มแล้วนำคะแนนจากการทดสอบมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างโดยทดสอบค่า t - test ผลการวิจัยพบว่าคะแนนของกลุ่มที่ได้รับการฝึกจากเพื่อนอัตราส่วนนักเรียนผู้สอนต่อนักเรียนผู้เรียน 1 : 5 และอัตราส่วน 1 : 1 มีคะแนนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิตยา ชูเกียรติ (2536 : 103 –105) ได้ศึกษาเรื่องผลการสอนซ่อมเสริมโดยวิธีเพื่อนช่วยสอนที่ได้รับการฝึกทักษะการสอนต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 80 คน เป็นนักเรียนช่วยสอน 20 คนและนักเรียนผู้เรียน 60 คน ให้นักเรียนช่วยสอน 1 คน สอนนักเรียนผู้เรียน 3 คน นักเรียนช่วยสอนกลุ่มทดลองได้รับการฝึกทักษะการสอนซ่อมเสริม ผลปรากฏว่าชุดฝึกทักษะการสอนให้นักเรียนช่วยสอนเป็นชุดที่มีประสิทธิภาพ โดยพิจารณานักเรียนช่วยสอนกลุ่มทดลองมีคะแนนประเมินผลพฤติกรรมการสอนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนผู้เรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วาริน น้อยหลุบเหลา (2539 : 40 – 43) ได้ศึกษาผลของการใช้กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชันมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 ของโรงเรียนบ้านเชียงวิทยา อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี จำนวน 76 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 38 คน จับสลากเด็กเก่ง ปานกลาง และเด็กอ่อนให้อยู่กลุ่มเดียวกันทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง ใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนตามปกติ ใช้เวลาทดลอง 3 สัปดาห์ ๆ ละ 4 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที ก่อนและหลังการทดลองให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนำคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้สถิติ t - test ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนปกติและนักเรียนที่เรียนโดยการใช้กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนปกติ

วรณัฐ กลิ่นจันทร์ (2541 : 94 -97) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมซ่อมเสริมโดยเพื่อนช่วยสอนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนบ้านหมื่นแผ้ว จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 30 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 20 คน เป็นนักเรียนผู้เรียน 10 คน เป็นนักเรียนผู้สอน 10 คน กลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนผู้เรียน 10 คน ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ โดยกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมซ่อมเสริมโดยเพื่อนช่วยสอนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวก มีอัตราส่วนระหว่างนักเรียนผู้เรียนและนักเรียนผู้สอน 1 : 1 ใช้เวลาสัปดาห์ละ 3 ครั้ง กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามปกติในชั้นเรียน ก่อนและหลังการทดลองผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางเรียนภาษาอังกฤษและมีการประเมินพฤติกรรมในการเรียนแต่ละครั้ง แล้วเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการเรียนและคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Rank Test และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ The Mann - Whitney U Test ปรากฏผลว่า ภายหลังการทดลอง นักเรียนที่ได้รับการซ่อมเสริมโดยเพื่อนช่วยสอนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และภายหลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับการซ่อมเสริมโดยเพื่อนช่วยสอนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกมีพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนในประเทศไทยที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่าเป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงนำมาใช้พัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาโดยเฉพาะการอ่านได้เป็นอย่างดียิ่ง

จากเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนในต่างประเทศและในประเทศ ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า เป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงนำมาใช้พัฒนาความสามารถต่างๆ ได้เป็นอย่างดียิ่ง โดยจากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมานั้นพบว่าใช้พัฒนา การอ่าน การเขียน - ตอบ เจตคติ ใช้ได้ในหลายวิชา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ เคมี และคณิตศาสตร์ ขนาดของกลุ่มในการจัดกิจกรม มีอัตราระหว่างนักเรียนผู้สอนต่อนักเรียนผู้เรียน เป็น 1 : 1 หรือ 1 : 3 หรือ 1 : 5 นักเรียนผู้สอนเป็นนักเรียนที่มีทั้งนักเรียนที่มีอายุสูงกว่าและรุ่นเดียวกัน จากประสิทธิภาพของกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนที่ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านได้อย่างดียิ่ง ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนมาพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกับนักเรียนที่โรงเรียนที่ผู้วิจัยได้ทำการสอนอยู่ในปัจจุบัน โดยใช้เพื่อนรุ่นเดียวกันเป็นนักเรียนผู้สอนนักเรียนผู้สอนต่อนักเรียนผู้เรียนเป็น 1 : 3

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้การเสริมแรงทางบวก

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางบวก

ความหมายของการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement)

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 71) กล่าวว่า การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) หมายถึง การที่อินทรีย์แสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งเพิ่มขึ้นหรือเกิดขึ้นบ่อยครั้ง หรือมีความถี่สูงขึ้น ซึ่งเป็นผลจากการที่อินทรีย์ได้รับผลกรรมที่พึงพอใจหลังจากแสดงพฤติกรรมนั้นๆ แล้ว และสิ่งที่อินทรีย์ได้รับแล้วเกิดความพึงพอใจและแสดงพฤติกรรมเพิ่มขึ้นคือสิ่งเร้าทางบวก (Positive Stimulus) หรือแรงเสริมทางบวก (Positive Reinforcer)

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2541 : 37) กล่าวว่า ตัวเสริมแรงที่นำมาใช้ในการเสริมแรงบวกแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. ตัวเสริมแรงที่ไม่ต้องวางเงื่อนไข (Primary or Unconditioned Reinforcer) คือ ตัวเสริมแรงที่มีคุณสมบัติเป็นตัวเสริมแรงด้วยตนเอง เนื่องจากมีอิทธิพลต่ออินทรีย์โดยตรง เช่น อาหาร น้ำ อากาศ ฯลฯ

2. ตัวเสริมแรงที่ต้องวางเงื่อนไข (Secondary or Conditioned Reinforcer) คือ ตัวเสริมแรงที่ไม่มีคุณสมบัติเป็นตัวเสริมแรงด้วยตัวของมันเอง แต่เนื่องจากได้นำไปสัมพันธ์กับตัวเสริมแรงที่ไม่ต้องวางเงื่อนไขหรือตัวเสริมแรงอื่นๆ ที่มีคุณสมบัติเป็นตัวเสริมแรงอยู่แล้วโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้จึงเป็นผลให้มีคุณสมบัติเป็นตัวเสริมแรง เช่น คำชมเชย เงิน คะแนน ดาว ฯลฯ

ฮิลการ์ดและบาวเวอร (Hilgrad and Bower. 1975 : 220 – 221) ได้สรุปลักษณะของตัวเสริมแรงที่ต้องวางเงื่อนไขไว้ดังนี้

1. เป็นสิ่งเร้าที่ต้องนำมาควบคู่กับตัวเสริมแรงอื่นที่มีคุณสมบัติเป็นตัวเสริมแรงอยู่แล้วและคุณสมบัติของการเป็นตัวเสริมแรงอาจหมดได้ถ้าไม่นำมาคู่กับตัวเสริมแรงอื่นบ่อยครั้ง

2. จะมีคุณสมบัติเป็นตัวเสริมแรงทางบวกเมื่อนำไปสัมพันธ์กับตัวเสริมแรงทางบวกและอาจเป็น

ตัวเสริมแรงทางลบถ้านำไปสัมพันธ์กับตัวเสริมแรงทางลบ

3. สามารถนำไปใช้ในการวางเงื่อนไขเพื่อให้เกิดพฤติกรรมได้เช่นเดียวกับตัวเสริมแรงที่ไม่ต้องวางเงื่อนไข

4. สามารถเป็นตัวเสริมแรงแผ่ขยาย (Generalized Reinforcer) คือ สามารถนำไปแลกตัวเสริมแรงอื่น ๆ ได้มากกว่า 1 ตัว จึงทำให้เป็นตัวเสริมแรงที่มีประสิทธิภาพแม้ว่าจะไม่ได้ใช้ควบคู่กับตัวเสริมแรงที่ไม่ต้องวางเงื่อนไขก็ตาม (Hilgrad and Bower. 1975 : 221 ; citing Skinner. n.d. *theorirs of iearning.*)

จากความหมายของการเสริมแรงทางบวกที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การเสริมแรงทางบวกเป็นวิธีการเพิ่มพฤติกรรมเป้าหมายให้เกิดเพิ่มขึ้น บ่อยครั้งขึ้น หรือมีความถี่สูงขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากผู้กระทำพฤติกรรมเป้าหมายได้รับสิ่งเร้าที่พึงพอใจภายหลังเสร็จสิ้นพฤติกรรมเป้าหมายแล้ว

ประเภทของตัวเสริมแรงทางบวก

แคซดิน (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2525 : 42 – 46 ; อ้างอิงจาก Kazdin. 1984 : 131 – 149. *Behavior Modification in Applied Settings.*) กล่าวว่า สิ่งที่มีศักยภาพเป็นตัวเสริมแรงได้นั้นอาจแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภท คือ

1. อาหารและสิ่งที่เสพได้ (Food and Consumables) เช่น ผลไม้ ลูกกวาดขนมปัง คุกกี้ บุหรี่ เครื่องดื่มเป็นต้น

2. ตัวเสริมแรงทางสังคม (Social Reinforcer) เป็นตัวเสริมแรงที่ต้องวางเงื่อนไข แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ การเสริมแรงทางวาจา ซึ่งได้แก่คำพูดต่าง ๆ ที่เป็นคำชมเชย คำยกย่อง คำที่แสดงความพึงพอใจ คำที่แสดงการยอมรับ เช่น ดีมาก เก่ง น่าสนใจ เห็นด้วย เป็นต้น และการเสริมแรงด้วยท่าทาง ได้แก่ การแสดงออกทางสีหน้า แสดงความสนใจ การเข้าใกล้ สัมผัสหรือแตะตัวเป็นต้น

3. หลักของพรีแมค (Permack ' s Principle) เป็นการนำกิจกรรมที่บุคคลชอบหรือกระทำบ่อยครั้งมาเป็นตัวเสริมแรงกิจกรรมที่บุคคลชอบกระทำน้อย โดยที่บุคคลจะต้องแสดงพฤติกรรมเป้าหมายก่อนแล้วจึงเลือกกระทำกิจกรรมที่ตนชอบภายหลัง เช่น การใช้พฤติกรรมดูโทรทัศน์มาเสริมแรงพฤติกรรมการทำการบ้านเป็นต้น

4. การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Information Feedback) เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการกระทำของบุคคล การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลนี้ควรเป็นไปในทางบวก เช่น การบอกจำนวนไฟฟ้าที่ใช้ในแต่ละวัน การบอกคะแนนการทดสอบย่อย การบอกอัตราการเต้นของหัวใจ เป็นต้น

5. เบี้ยอรรถกร (Token Economy) เป็นตัวเสริมแรงที่ต้องวางเงื่อนไขได้แก่ เบี้ย เหรียญ ดาว คะแนนแต้ม ตั๋ว เป็นต้น ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สามารถนำไปแลกเป็นตัวเสริมแรงอื่น ๆ เช่น อาหาร สิทธิพิเศษ เป็นต้น

หลักในการใช้ตัวเสริมแรงทางบวกให้มีประสิทธิภาพ

แคซดีน (Kazdin. 1980 :123 -131) เสนอว่า ควรมีหลักการดังนี้

1. ต้องให้การเสริมแรงทันทีที่พฤติกรรมพึงประสงค์เกิดขึ้นโดยเฉพาะการเรียนรู้เป็นทักษะใหม่ เพราะจะทำให้อินทรีย์เกิดการเรียนรู้ได้เร็วกว่าการทิ้งช่วงเวลาของการเสริมแรงให้นานออกไป

2. ใช้ตัวเสริมแรงที่มีคุณภาพหรือเป็นชนิดที่บุคคลต้องการซึ่งคุณภาพของตัวเสริมแรงจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความพอใจของบุคคลที่มีต่อตัวเสริมแรงนั้น ถ้าบุคคลพอใจในตัวเสริมแรงมากจะทำให้ตัวเสริมแรงมีคุณภาพสูง ถ้าบุคคลพอใจในตัวเสริมแรงน้อยคุณภาพของตัวเสริมแรงก็น้อยลง

3. ตัวเสริมแรงที่ให้ต้องมีขนาดและจำนวนมากพร้อมแก่ความต้องการ ยิ่งมีจำนวนมากยิ่งทำให้ความถี่ของพฤติกรรมมากขึ้นแต่ตัวเสริมแรงบางชนิดก็มีข้อจำกัดคือ ถ้าให้เป็นจำนวนมากอย่างไม่มีขอบเขตแล้วอาจกลายเป็นตัวเสริมแรงที่หมดคุณสมบัติในการเป็นตัวเสริมแรง (Satiation) เช่น อาหาร น้ำ คำชมเชย

4. การใช้ตารางการเสริมแรงในกรณีที่ต้องการให้การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ครูหรือนักปรับพฤติกรรมควรจะให้การเสริมแรงทุกครั้งที่มีพฤติกรรมพึงประสงค์เกิดขึ้นและการใช้ตารางการเสริมแรงแบบทุกครั้งจะทำให้อัตราการเกิดพฤติกรรมสูงกว่าการเสริมแรงเป็นครั้งคราว เมื่อพฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นบ่อยครั้งขึ้นและสม่ำเสมอจึงค่อยเปลี่ยนมาใช้การเสริมแรงเป็นครั้งคราว เพื่อให้พฤติกรรมนั้นคงทนต่อไป

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2541 : 192 – 201) กล่าวว่า ควรมีหลักการดังนี้

1. การเสริมแรงทางบวกจะต้องให้หลังจากการเกิดพฤติกรรมเป้าหมายเท่านั้น การให้การชมเชยหรือให้สิ่งของก่อนการเกิดพฤติกรรมไม่ถือว่าเป็นการเสริมแรงอย่างเช่น การที่คุณพ่อวางเงื่อนไขกับลูกว่าถ้าลูกทำการบ้านเสร็จแล้วจะให้ดูโทรทัศน์ ลูกขอดูโทรทัศน์ก่อนแล้วทำการบ้านคุณพ่อก็บอกว่าตกลงให้ลูกดูโทรทัศน์ก่อนแล้วปรากฏว่าลูกไม่ทำการบ้านหรืออาจทำการบ้านก็ได้แต่อย่างไรก็ตามการให้ดูโทรทัศน์ก่อนการทำการบ้านก็ไม่ถือว่าเป็นการเสริมแรงทางบวกแม้ว่าลูกจะทำการบ้านหลังดูโทรทัศน์แล้วก็ตาม

2. การเสริมแรงจะต้องทำทันทีที่พฤติกรรมเป้าหมายเกิดขึ้น การเสริมแรงต่อพฤติกรรมเป้าหมายอย่างทันทีนั้นจะทำให้ผู้ที่ได้รับการเสริมแรงเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุดว่าควรจะแสดงพฤติกรรมอะไรซึ่งไม่น่าประหลาดใจเลยที่ว่า การที่ครูบอกให้นักเรียนขยันเรียนเพื่อวันข้างหน้าจะได้ทำงานที่ดีจะไม่ค่อยได้ผลเท่ากับการที่นักเรียนขยันแล้วได้รับผลกรรมจากการที่มีพฤติกรรมขยันเรียนอย่างทันทีทันใด เช่น การได้รับคำชมเชยจากผู้ปกครอง การทำให้ตนเองเรียนหนังสือได้เข้าใจดีขึ้นหรือประสบความสำเร็จในการสอบจะทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการขยันเรียนมากกว่าการที่บอกถึงสิ่งเสริมแรงในอนาคต

3. ควรมีการบอกถึงเงื่อนไขการให้การเสริมแรง นั่นคือควรมีการบอกผู้ที่ถูกปรับพฤติกรรมว่าเขาควรแสดงพฤติกรรมอะไรในสถานการณ์ใดแล้วจะได้รับอะไรเป็นการเสริมแรง เช่น บอกว่า "ลูกอ่านหนังสือให้จบหน้าที่ 12 ก่อนแล้วค่อยดูโทรทัศน์" หรือ "ถ้าใครทำงานเสร็จก่อนเวลาครูจะให้เวลา 10 นาทีไปทำกิจกรรมที่เธอชอบ" เป็นต้นและเงื่อนไขในการแสดงพฤติกรรมไม่ควรสูงเกินไปจนทำให้ผู้ถูกปรับพฤติกรรมทำเสร็จได้ยาก เช่น ให้ท่องคำศัพท์ 50 คำก่อนแล้วจึงให้ดูโทรทัศน์ เป็นต้น

4. ตัวเสริมแรงนั้นควรมีปริมาณพอเหมาะที่จะเสริมแรงพฤติกรรมโดยไม่ก่อให้เกิดการหมดสภาพการเป็นตัวเสริมแรง นั่นคือบางครั้งถ้าให้ตัวเสริมแรงมากไปก็อาจทำให้เกิดหมดสภาพเป็นตัวเสริมแรงได้โดยเฉพาะตัวเสริมแรงประเภทตัวเสริมแรงปฐมภูมิแต่ไม่ควรจะให้น้อยเกินไปจนไม่มีพลังพอที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

5. ตัวเสริมแรงนั้นจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคลเนื่องจากคนเรามีความแตกต่างกันดังนั้นตัวเสริมแรงของแต่ละคนจึงอาจไม่เหมือนกันอีกทั้งในบางโอกาสตัวเสริมแรงคน ๆ หนึ่งอาจจะไม่เสริมแรงคน ๆ นั้นในเวลาต่อมาก็ได้

6. ถ้าเป็นไปได้ควรใช้ตัวแบบหรือการชี้แนะควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเนื่องจากว่าจะทำให้บุคคลได้เรียนรู้เร็วขึ้นว่าควรกระทำพฤติกรรมเช่นใดจึงจะได้รับการเสริมแรง

7. ควรมีการใช้ตัวแบบหรือการชี้แนะควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเนื่องจากว่าจะทำให้บุคคลได้เรียนรู้เร็วขึ้นว่าควรกระทำพฤติกรรมเช่นใดจึงจะได้รับการเสริมแรง

8. ควรมีการวางแผนการใช้ตารางการเสริมแรง คือ ยึดเวลาการเสริมแรงเมื่อพฤติกรรมเป้าหมายเกิดขึ้นสม่ำเสมอแล้วควรมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการเสริมแรงเสียใหม่ให้เป็นการใช้ตารางการเสริมแรงแทน หรืออาจใช้การยึดเวลาการเสริมแรงก็ได้เพราะจะทำให้พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นคงอยู่ได้นานขึ้นแม้ว่าจะไม่ได้รับการเสริมแรงอีกเลยในอนาคต

จากหลักเกณฑ์การเสริมแรงที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการให้การเสริมแรงทางบวกต้องคำนึงถึงปริมาณ เวลา จำนวนของสิ่งที่จะใช้เป็นตัวเสริมแรงต้องเหมาะสมกับพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นจึงจะทำให้ตัวเสริมแรงนั้นมีประสิทธิภาพ

2.1.1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางสังคม

2.1.1.1 ความหมายของการเสริมแรงทางสังคม

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2524 : 98 –99) กล่าวว่า การเสริมแรงทางสังคม ได้แก่ การพูดจา ยกย่องชมเชย การให้ความสนใจ การแตะตัว การกอด การแสดงออกทางสีหน้า (การยิ้ม การมองตา การยักคิ้ว) เป็นต้น แรงเสริมทางสังคมนั้นจัดได้ว่าเป็นแรงเสริมประเภทที่ต้องวางเงื่อนไขและสามารถนำมาใช้ในสถานการณ์ทั่วไปอย่างมีประสิทธิภาพ แรงเสริมทางสังคมนั้นอาจเป็นออกเป็นลักษณะใหญ่ๆ ได้ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่เป็นภาษาพูดและลักษณะที่เป็นภาษาท่าทาง ซึ่งถ้าให้การเสริมแรงทางสังคมนั้นผู้ใช้จะต้องระวังต่อไปนี้

ก. ในกรณีที่เป็นภาษาพูด

1. ผู้ใช้จะต้องแสดงความจริงใจออกมาโดยที่ไม่พูดในสิ่งที่ตนไม่ได้หมายถึง เช่น ครูเห็นนักเรียนวาดภาพอยู่แล้วพูดว่า "ฉันชอบภาพวาดของเธอมากเลยนะ" แต่สายตากลับมาไปที่อื่น จะทำให้นักเรียนทราบทันทีว่าครูไม่ได้ชมอย่างจริงใจซึ่งจะไม่เกิดผลดีและไม่เป็นการเสริมแรงด้วย

2. ใช้คำพูดที่มีลักษณะเป็นส่วนตัว เช่น พูดว่า "ครูภูมิใจในตัวของเธอมากที่เธอทำงานส่งครูทุกครั้ง" แทนที่จะพูดว่า "มีความพยายามทำงานมาส่งดีมากน่าเลื่อมใส"

3. ใช้คำพูดที่เจาะจงถึงพฤติกรรมมากกว่าที่บุคคลเพราะจะทำให้เด็กรู้ว่าตนได้รับการเสริมแรงอะไร เช่น "เธอทำงานมาส่งครูทุกครั้ง ดีมาก" แทนที่จะพูดว่า "เธอมีความรับผิดชอบดีมาก" เป็นต้น

ข. ในกรณีที่เป็นภาษาท่าทาง

1. ผู้แสดงจะต้องมีความจริงใจ ไม่ใช่หน้ายิ้ม แต่มือกำหมัด เป็นต้น

2. จะต้องทำสม่ำเสมอและนอกจากนี้ท่าทางที่ครูใช้ในการเสริมแรงก็จะต้องไม่นำมาใช้ในการลงโทษเช่น การที่ครูยิ้มยอมรับพฤติกรรมของเด็ก ครูจะต้องไม่ใช้การยิ้มนั้นไปเกี่ยวโยงกับการลงโทษเด็กเพราะว่าจะทำให้เด็กปรับตัวไม่ได้

2.1.1.2 หลักการใช้การเสริมแรงทางสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

ประทีป จินงี่ (2541 : 176) กล่าวไว้ดังนี้

1. ต้องให้การเสริมแรงทางสังคมทันทีทันใด

2. เสริมแรงทางสังคมต่อหน้าเมื่อบุคคลแสดงพฤติกรรมเป้าหมายแล้ว

3. ต้องบอกว่าบุคคลกระทำพฤติกรรมอะไรที่ดี

4. บอกว่าคุณทำพฤติกรรมอะไรที่ดี

5. ในกรณีที่เขายังไม่บรรลุพฤติกรรมที่ต้องการ ควรกระตุ้น ให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่ดีเพิ่มขึ้น

6. จับมือ และแตะตัวเขาเพื่อให้บุคคลมีความรู้สึกว่า คุณสนับสนุนเขา

2.1.1.3 ข้อดีของการใช้แรงเสริมทางสังคม

ประทีป จินงี่ (2541 : 176) กล่าวไว้ดังนี้

1. ใช้ง่าย ทุกคนสามารถใช้ได้เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมมนุษย์เราอยู่แล้ว

2. ไม่รบกวนต่อพฤติกรรมที่กำลังทำอยู่ เช่น การที่เด็กกำลังทำแบบฝึกหัดอยู่นั้น ครูอาจจะเดินเข้าไปใกล้และแตะไหล่เบาๆ เป็นการแสดงความพอใจซึ่งการกระทำเพียงแค่นี้จะไม่รบกวนพฤติกรรมการทำแบบฝึกหัดของเด็ก แต่ยังช่วยเสริมแรงการทำแบบฝึกหัดของเด็กอีกด้วย

3. เป็นตัวเสริมแรงชนิดแผ่ขยาย นั่นความหมายว่า ตัวเสริมแรงทางสังคมนั้นสามารถไปมีความสัมพันธ์กับตัวเสริมแรงอื่น ๆ ได้ เช่น คุณพ่อบอกว่า "ลูกพ่อขยันทำงานจริง อาทิตย์นี้พ่อจะพาไปซื้อของเล่น"เป็นต้น จากนั้นเด็กอาจจะคาดคิดว่าคุณพ่อชมอาทิตย์นั้นอาจจะได้ของเล่น ได้ดูภาพยนต์ เป็นต้น เหตุนี้เองจึงทำให้ตัวเสริมแรงทางสังคมมีประสิทธิภาพมาก

4. เกิดขึ้นตามธรรมชาติในชีวิตประจำวันของมนุษย์เรา ดังนั้นการใช้โปรแกรมทางสังคมจึงเป็นการประหยัดอย่างมากเพราะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ เพียงแต่ผู้ใช้อาจจะต้องเลือกคำพูดหรือแสดงท่างทางที่เหมาะสมกับสถานการณ์

2.1.1.4 ข้อควรระวังในการใช้การเสริมแรงทางสังคม

ประทีป จินงี่ (2541 : 176) กล่าวว่า ในการใช้แรงเสริมทางสังคมผู้ใช้จะต้องระลึกไว้เสมอว่าตัวเสริมแรงทางสังคมเป็นตัวเสริมแรงชนิดที่ต้องวางเงื่อนไข ดังนั้นตัวเสริมแรงทางสังคมจึงอาจจะไม่เสริมแรงเด็กทุกคนได้ ดังนั้นในการใช้ตอนแรกจึงควรที่จะใช้คู่กับตัวเสริมแรงอื่นๆ เช่น อาหารหรือสิ่งของที่เด็กพอใจเสียก่อน จากนั้นจึงค่อยใช้ตัวเสริมแรงทางสังคมแต่เพียงอย่างเดียว

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

2.1.2.1 ความหมายของการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

เบี้ยอรรถกร (Token Economy) เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งมีลักษณะหรือรูปแบบหลายอย่าง อาจอยู่ในรูปของคะแนน เบี้ย ดาว คูปอง แสตมป์ เป็นต้น ซึ่งผู้ที่ได้รับสามารถนำไปแลกสิ่งต่าง ๆ ได้ตามต้องการของแต่ละบุคคลภายใต้อำนาจการแลกเปลี่ยนของแต่ละชนิด

มิคูลาส (Mikulas. 1978 : 89 – 94) กล่าวว่า การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรเป็นการให้แรงเสริมทางบวกวิธีหนึ่งจัดเป็นลักษณะหนึ่งของการใช้แรงเสริมที่เรียกว่า "สัญญาที่ตกลงกันไว้ (Contingency

Contracting)" ซึ่งสัญญาที่ตกลงกันไว้นี้จะมีลักษณะที่ชัดเจนและทำให้ทุกคนเกิดความเข้าใจเป็นอย่างดีซึ่งทำให้บุคคลเกิดความคาดหวังในผลของพฤติกรรมที่แตกต่างกัน นักปรับพฤติกรรมจะเป็นผู้ทำข้อตกลงต่าง ๆกับผู้ที่เกี่ยวข้องตลอดจนการให้คำปรึกษาโปรแกรมการปรับพฤติกรรมที่มีการสัญญากันไว้และใช้เบี้ยเป็นตัวเสริมแรงเรียกว่า "เบี้ยอรรถกร" ดังนั้น การให้แรงเสริมด้วยเบี้ยอรรถกรจึงประกอบด้วย 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เป็นขั้นตอนที่ผู้เกี่ยวข้องจะมาทำสัญญาร่วมกันเกี่ยวกับปริมาณและคุณภาพของพฤติกรรมที่จะได้รับเบี้ย

ขั้นตอนที่ 2 เป็นขั้นตอนที่ผู้รับการปรับพฤติกรรมจะนำเบี้ยไปแลกเป็นรางวัลตามรายการของการเสริมแรงซึ่งมีให้เลือกมากมายและสามารถนำไปแลกเปลี่ยนในเวลาที่ต่างกันได้

มอริส (Moris .1976 : 55) ได้เสนอว่าลักษณะของเบี้ย (Token) ที่จะให้เป็นสิ่งเสริมแรงในโปรแกรมการปรับพฤติกรรมควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มองเห็นได้จับต้องได้และนับได้
2. เก็บไว้ได้โดยไม่เสื่อมคุณภาพ
3. นำไปแลกสิ่งที่ต้องการได้
4. ไม่สามารถได้รับจากแหล่งอื่นๆ นอกจากรับจากครูหรือผู้วิจัยแต่ต้องอยู่ในโปรแกรมนั้นๆ

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2526 : 105) กล่าวว่าเบี้ยอรรถกรเป็นตัวเสริมแรงที่มีประสิทธิภาพในการรักษาระดับหรือเพิ่มพฤติกรรมได้มากกว่าตัวเสริมแรงอื่นๆ เนื่องจากมีอำนาจในการแผ่ขยาย (Generalized Reinforcers) สามารถนำไปแลกเป็นตัวเสริมแรงได้มากกว่า 1 อย่าง ซึ่งทำให้ไม่หมดสภาพการเป็นตัวเสริมแรงเหมือนกับตัวเสริมแรงอื่นๆ นอกจากนี้เบี้ยอรรถกรยังสามารถใช้เป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างพฤติกรรมเป้าหมายกับตัวเสริมแรงอื่น ๆ เช่น เชื่อมโยงกับอาหารที่เด็กชอบหรือกิจกรรมที่เด็กสนใจเป็นต้น และสามารถให้ได้ทันทีหลังจากพฤติกรรมเกิดขึ้นไม่ขัดขวางกิจกรรมที่กำลังดำเนินอยู่และใช้ได้กับทุกคนรวมทั้งการทดลองกับกลุ่มใหญ่ ๆ แม้ว่าแต่ละคนจะชอบต่างกันก็ตามแต่ก็สามารถนำเบี้ยไปแลกของที่ตนเองต้องการได้เนื่องจากมีสิ่งของให้แลกเปลี่ยนหลายอย่างและยังสามารถให้เบี้ยอรรถกรได้ตามจำนวนพฤติกรรม

2.1.2.2 ข้อดีของการใช้เบี้ยอรรถกรในโปรแกรมการปรับพฤติกรรม

แอลลอนและแอซริน (Ayllon and Azrin .1968 : 61) ได้เสนอแนะถึงการนำเบี้ยอรรถกรไปใช้ในกรณีดังต่อไปนี้คือ

1. ตัวเสริมแรงบวกชนิดอื่น เกิดขึ้นโดยธรรมชาติมีจำนวนน้อยหรือหาได้ยาก
2. ตัวเสริมแรงบวกชนิดอื่นที่ไม่สามารถให้ได้ทันทีทันใดหลังจากพฤติกรรมเกิดขึ้นเพราะจะไปขัดขวางกิจกรรมที่กำลังดำเนินอยู่ ตัวเสริมแรงพวกนี้ ได้แก่ อาหาร หรือ กิจกรรมบางอย่าง เช่น การได้ไปเที่ยว การได้เล่นเกม การได้พักผ่อน เป็นต้น หรือในกรณีของคนกลุ่มใหญ่ที่ต้องให้ตัวเสริมแรงบวกหลายชนิด ในการตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลซึ่งอาจก่อให้เกิดความยุ่งยากในการให้การเสริมแรง เพื่อลดปัญหาเหล่านี้ควรใช้เบี้ยอรรถกรเป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างพฤติกรรมกับตัวเสริมแรงชนิดนั้น
3. ถ้าการเสริมสร้างพฤติกรรมที่ต้องใช้ระยะเวลานาน เบี้ยอรรถกรก็อาจนำมาใช้เพื่อจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมได้นาน

4. ตัวเสริมแรงชนิดอื่น ๆ นั้น เมื่อให้การเสริมแรงไประยะหนึ่งแล้วอาจจะหมดประสิทธิภาพในการเป็นตัวเสริมแรงได้

5. มีความต้องการให้เบี้ยอรรถกรเป็นสัญญาเตือนว่าจะได้รับการเสริมแรงเมื่อบุคคลแสดงพฤติกรรม

แคซดิน (Kazdin .1977 : 39 - 45 ; citing Christophersen and others. 1972. *History of behavior modification.*) ได้เสนอแนะข้อดีของเบี้ยอรรถกรไว้ดังนี้คือ

1. สามารถคงไว้ซึ่งอัตราการแสดงพฤติกรรมในระดับสูงกว่าการใช้แรงเสริมอื่นๆ เช่น การยอมรับ คำชมเชย หรือการให้ทำกิจกรรมที่ชอบ

2. สามารถให้ได้ทันทีที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่ต้องการโดยไม่ขัดขวางหรือรบกวนพฤติกรรมนั้น

3. ไม่หมดภาวะการมีประสิทธิภาพในการเสริมแรงเพราะสามารถแลกเปลี่ยนเป็นสิ่งของหรือกิจกรรมที่ต้องการได้มากมาย

4. เป็นแรงเสริมชนิดเดียวที่สามารถเสริมแรงบุคคลที่มีความต้องการและพึงพอใจต่างกัน

5. สามารถนำติดตัวไปง่ายและจำนวนของเบี้ยอรรถกรจะแสดงถึงอัตราของการแสดงพฤติกรรมด้วย

6. ง่ายต่อการให้และสามารถให้อย่างยุติธรรม

7. สามารถใช้กับสถานที่ที่บ้านได้ เช่น เด็ก ๆ จะได้รับเบี้ยทุกวันเพื่อรักษาพฤติกรรมหรืออาจได้รับเบี้ยสำหรับรางวัลเล็ก ๆ น้อย ๆ ประจำวัน เช่น อนุญาติให้เข้านอนได้ครึ่งชั่วโมง และได้รับรางวัลใหญ่ในเวลาอื่น ๆ นอกเหนือจากนั้น

2.1.2.3 ข้อจำกัดของการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

แคซดิน (Kazdin. 1977 : 45) ได้เสนอข้อจำกัดของการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรไว้ดังนี้คือ

1. การให้เบี้ยอรรถกรมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการแสดงพฤติกรรมที่พึงปรารถนา ฉะนั้นบุคคลจึงเรียนรู้ว่าเบี้ยอรรถกรเป็นสัญญาณที่แสดงให้ทราบว่าพฤติกรรมนั้นได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร เมื่อถึงเวลาต้องงดให้เบี้ยอรรถกรพฤติกรรมนั้นจึงลดลง ถ้าต้องการให้อัตราการแสดงพฤติกรรมนี้ยังคงเดิมจึงต้องใช้แรงเสริมตัวอื่นที่มีคุณค่า เช่น เกรด เงิน และคำชมเชยมาแทนเบี้ยอรรถกรหรืออาจใช้สภาพการณ์ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ เช่น สิทธิพิเศษ กิจกรรม และแรงเสริมทางสังคมแทนได้

2. มีปัญหาในการเก็บรักษาเบี้ย บางคนอาจได้เบี้ยมาโดยไม่ถูกต้อง เช่น ขโมยของจากเพื่อน แทนที่จะแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ซึ่งทำให้เบี้ยอรรถกรมีประสิทธิภาพน้อยลง วิธีป้องกันการขโมยทำได้โดยการให้เบี้ยอรรถกรที่แตกต่างกันสำหรับแต่ละบุคคล ส่วนการทำเบี้ยหายก็ให้ผู้แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์เสียสิทธิในการแลกเปลี่ยนสิ่งที่ต้องการด้วย นอกจากนั้นการคิดค้นวิธีการให้และแลกเปลี่ยนเบี้ยอรรถกรที่ยุ่งยากก็เป็นการเพิ่มงานให้แก่นักปรับพฤติกรรม

2.1.2.4 ขั้นตอนในการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

แคซดิน (Kazdin . 1977 : 47) กล่าวถึงขั้นตอนในการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรไว้ดังนี้คือ

1. กำหนดพฤติกรรมที่เป็นจุดประสงค์ พร้อมทั้งนิยามลักษณะของพฤติกรรมให้ชัดเจนและวิธีวัดลักษณะพฤติกรรมนั้น

2. เลือกวิธีการทดลองที่สามารถประเมินผลการเสริมแรงได้

3. เลือกสิ่งที่จะนำมาใช้เป็นเบี้ย เลือกตัวเสริมแรงที่ต้องนำมาแลกและกำหนดอัตราการแลกเปลี่ยนที่แน่นอน

2.1.2.5 การเลือกเบี้ยอรรถกร

แคซดิน (Kazdin . 1977 : 51) กล่าวถึงการเลือกเบี้ยอรรถกรไว้ว่า เบี้ยอรรถกรเป็นสิ่งที่ใช้เป็นตัวกลางสำหรับแลกเปลี่ยน สิ่งที่นิยมใช้เป็นเบี้ยมีหลายชนิด เช่น ไพ่ ตั๋ว ดาว คะแนน ความถี่ของเครื่องนับครั้ง การเจาะรูบนกระดาษแข็ง เหรียญที่ผลิตเอง เหรียญต่างประเทศ บัตรเครดิตที่ทำด้วยพลาสติก บัตรคอมพิวเตอร์และอื่นๆ การเลือกสิ่งต่างๆ ดังกล่าวขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมลักษณะของปัญหาและกลุ่มตัวอย่างซึ่งต้องคำนึงถึงดังต่อไปนี้

1. เบี้ยต้องมีลักษณะพิเศษยากแก่การปลอมแปลง

2. สะดวกในการใช้พกติดตัวง่าย ๆ

3. มีลักษณะเฉพาะสำหรับแต่ละบุคคลเพื่อมิให้เกิดการขโมยหรือแลกเปลี่ยนพร้อมทั้งสะดวกในการให้และการตรวจสอบจำนวนพฤติกรรมและสิ่งแลกเปลี่ยนที่แต่ละคนพึงพอใจ

2.1.2.6 การเลือกสิ่งแลกเปลี่ยน

แคซดิน (Kazdin. 1977 : 49-51) กล่าวถึง การเลือกสิ่งแลกเปลี่ยนว่า การเลือกตัวเสริมแรงที่ต้องใช้เบี้ยมาเป็นตัวแลกเปลี่ยน ในการเลือกสิ่งที่ต้องการใช้เบี้ยมาแลกเปลี่ยนอาจทำได้ 2 วิธี คือ การสังเกตและการสอบถามเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการทั้งอาหาร สิ่งของ เครื่องใช้และกิจกรรมที่ชอบมากที่สุดแต่จะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมและเป็นไปได้ มีการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนที่แน่นอนและต้องเปิดโอกาสให้ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับแรงเสริมถึงแม้ว่าจะแสดงพฤติกรรมน้อยมาก

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงทางบวก

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้การเสริมแรงทางสังคม

2.2.1.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

บราวและเอลลิออท (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต . 2541 :196 ; อ้างอิงจาก Brown & Elliott .1965. *Journal of Experimental Children Psychology.*) ได้ใช้แรงเสริมทางสังคม (ความสนใจและคำพูดยกย่อง) และการไม่สนใจปรับพฤติกรรมก้าวร้าว (ทางร่างกายและคำพูด) ของเด็ก 27 คน ที่มีอายุระหว่าง 3 - 4 ขวบ โดยไม่สนใจต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กแต่จะใช้แรงเสริมทางสังคมต่อเด็กทันทีที่แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ผลปรากฏว่า พฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ซึ่งเกิดขึ้นโดยเฉลี่ย 64 ครั้งต่อวันได้ลดลงเป็น 43.4 ครั้งต่อวันในช่วงแรกและลดลงเป็น 25.6 ครั้งต่อวันในช่วงที่สองนอกจากนี้ยังได้มีการปรับพฤติกรรมที่พึงปรารถนาและไม่สนใจต่อพฤติกรรมไม่เชื่อฟังและดื้อดึงแต่ถ้าเมื่อใดก็ตามที่เด็กแสดงอาการดื้อดึงจนเกินไปก็จะมีการใช้เวลา

นอกและต่อมาใช้เวลานอกทุกครั้งที่เด็กแสดงพฤติรรมดื้อดึงจนเกินไป ผลปรากฏว่าพฤติกรรมไม่เชื่อฟังและอาการดื้อดึงของเด็กลดลง และพฤติกรรมที่พึงปรารถนาเพิ่มขึ้น

ฮอร์เนอร์ และเคลิกซ์ (Horner and Keilitz 1975 : 301 - 309) ได้ศึกษาการฝึกการแปรงฟันให้แก่เด็กวัยรุ่นที่มีความบกพร่องทางสมอง โดยทดลองใช้แรงเสริมทางสังคมร่วมกับเบี้ยอรรถกรในการฝึกทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน คือ การฝึกแปรงฟันให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางสมองจำนวน 8 คน อายุเฉลี่ย 13 ปี ระดับสติปัญญาเฉลี่ย 43.1 โดยแบ่งเด็กเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกฝึกแปรงฟันโดยได้รับเบี้ยอรรถกรควบคู่กับแรงเสริมทางสังคม เช่น คำชมเชย การตบหลังเบา ๆ แล้วใส่เบี้ยลงในถ้วยเมื่อเด็กแปรงฟันถูกวิธีในแต่ละขั้นตอน เบี้ยที่ได้สามารถนำไปแลกหมากฝรั่งชนิดไม่หวานได้เมื่อฝึกเสร็จในแต่ละครั้ง ส่วนกลุ่มที่ 2 จะได้รับเฉพาะแรงเสริมทางสังคมเท่านั้นตลอดระยะการฝึก ผลปรากฏว่า เด็กทั้ง 2 กลุ่ม สามารถแปรงฟันได้ถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนดภายในการฝึกครั้งที่ 18 จากจำนวน 30 ครั้ง เพียง 6 คน ส่วนอีก 2 คนของทั้ง 2 กลุ่มไม่สามารถแปรงฟันได้ถูกต้องตามขั้นตอนที่กำหนด

บูลล์ (สมพร สุทัศนีย์ . 2522 : 24 ; อ้างอิงมาจาก Buell . n. d. *The Journal of Education Psychology.*) ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางสังคมควบคู่กับการเสริมแรงในการเล่นกลางแจ้งของเด็กก่อนวัยเรียนได้ใช้หลักการปรับพฤติกรรม โดยการใช้แรงเสริมทางสังคมกับเด็กที่มีปัญหาทางการเคลื่อนไหวและการติดต่อทางสังคมโดยใช้เครื่องเล่นกลางแจ้งเป็นเครื่องช่วยการเคลื่อนไหวและพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม ผลปรากฏว่า พฤติกรรมการเล่นและพฤติกรรมทางสังคมเพิ่มจาก 2 % เป็น 70 % เมื่อได้รับแรงเสริมทางสังคมที่เป็น การยิ้ม พูดคุยด้วย แสดงความสนใจ ยอมรับและแสดงความชื่นชม

แพตตเตอร์สัน (ลักษณา กฤษณา .2524 : 2 ; อ้างอิงจาก Patterson .n.d. *Journal of behavior Therpy and Experimental Psychaiatry.*) ได้ศึกษาเทคนิคเงื่อนไขการควบคุมพฤติกรรมซุกซนของเด็ก โดยปรับพฤติกรรมซนของเด็กอายุ 9 ขวบ ซึ่งไม่ชอบอยู่นิ่ง มักจะเดินไปมา คุยและลากโต๊ะให้เกิดเสียงดังในห้องเรียนโดยการให้แรงเสริมทางสังคมและแรงเสริมเป็นสิ่งของ คือ ขนมหรือ เงิน 1 เพนนีพร้อมทั้งกล่าวคำชมเชยและให้เพื่อนปรบมือให้เมื่อเขานั่งอยู่ที่โต๊ะและตั้งใจเรียน ผลปรากฏว่า ในระยะก่อนการทดลองพฤติกรรมซนเท่ากับ 8.4 ครั้งต่อนาที หลังการทดลองใช้การเสริมแรงพฤติกรรมซนเท่ากับ 3.2 ครั้งต่อนาที แสดงว่าพฤติกรรมซนลดลงและพฤติกรรมตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้น

2.2.1.2 งานวิจัยในประเทศ

เบจกุล จีนาพันธ์ (2517 : 31 – 33) ได้ทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน : ศึกษาเฉพาะกรณีพฤติกรรมซนอยู่ไม่สุขเกินปกติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จำนวน 4 คน โดยครูและเพื่อนจะให้ความสนใจ ยิ้มและชมเชยเมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมนั่งอยู่กับที่ ไม่ทำเสียงดังและตั้งใจเรียน ผลปรากฏว่านักเรียนแสดงพฤติกรรมซนน้อยลงและแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น

เรณุ ผดุงถิ่น (2517 : 16 -17) ได้ทำการศึกษา การใช้แรงเสริมทางสังคมเพื่อปรับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จำนวน 4 คน ซึ่งใช้หลักการปรับพฤติกรรมคือให้ความสนใจและคำชมเชยกับพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่ให้คำชมเชย ไม่ให้ความสนใจหรือไม่เอาใจใส่กับพฤติกรรมก้าวร้าว ผลปรากฏว่า ความสนใจและคำชมเชยจากครูจะลดพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กลงได้

วิไลพร พรหมศรัทธา (2517 : 40 - 41) ได้ศึกษาผลการเสริมแรงด้วยวาจาที่มีต่อผลสัมฤทธิผลการทำงานของนักเรียนที่ชอบสมาคมและแยกตัว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 90 คน โดยแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่งจะได้รับการชมเชย กลุ่มที่สองจะได้รับการติเตียนก่อนทำการทดสอบทุกครั้ง ส่วนกลุ่มที่สามให้ทำงานตามปกติ ผลปรากฏว่า การชมเชยและการติเตียนมีผลต่อสัมฤทธิผลการทำงานของนักเรียน การชมเชยและการติเตียนมีผลต่อสัมฤทธิผลการทำงานของนักเรียนที่ชอบสมาคมและแยกตัวไม่แตกต่างกัน

สมพร สุทัศนีย์ (2522 : 51 - 53) ได้ศึกษา ผลของการใช้แรงเสริมทางสังคมต่อพฤติกรรมเงียบขรึมผิดปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 คน อายุระหว่าง 7 – 8 ขวบ ใช้แบบแผนการวิจัยแบบวิเคราะห์เส้นฐานหลาย ๆ เส้นฐานในพฤติกรรมเดียวกันในสถานการณ์ที่ต่างกันของแต่ละคน โดยการเก็บรวบรวมพฤติกรรมของแต่ละคนในระยะ 4 วันของระยะเส้นฐานก่อนที่ผู้รับการทดลองคนที่ 1 ได้รับแรงเสริมหลังจากรวบรวมข้อมูลของแต่ละคนแล้วก็ให้แรงเสริมแก่ผู้รับการทดลองคนที่ 1 การสังเกตในระยะเส้นฐานดำเนินต่อไปสำหรับคนอื่น ๆ หลังจากพฤติกรรมชัดเจนแล้วก็ให้แรงเสริมแก่คนที่ 2 , 3 และ 4 ต่อไปในเวลาต่างกันจนครบทุกคน ผลปรากฏว่า การให้แรงเสริมทางสังคมทำให้พฤติกรรมเงียบขรึมผิดปกติลดลงและพฤติกรรมที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะการไม่พูด ไม่สบตา และปฏิกิริยาโต้ตอบอื่น ๆ

สมคิด สกุลสถาปัตย์ (2526 : ง - จ) ได้ศึกษา ผลของการเสริมแรงสองแบบที่มีต่อการฝึกแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม เงื่อนไข คือกลุ่มที่ 1 ฝึกโดยได้รับการเสริมแรงทางสังคมด้วยวาจาและท่าทาง กลุ่มที่ 2 ฝึกโดยได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรหรือสิ่งของ และกลุ่มที่ 3 ฝึกเพียงอย่างเดียวไม่ได้รับการเสริมแรงมีการฝึกแก้ปัญหาทุกวัน วันละ 2 ชั่วโมงเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ติดต่อกัน ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ 1 มีความสามารถในการแก้ปัญหาสูงกว่ากลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 3 นักเรียนกลุ่มที่ 2 มีความสามารถในการแก้ปัญหาสูงกว่ากลุ่มที่ 3 นักเรียนหญิงที่ได้รับแรงเสริมทางสังคมและที่ได้รับเบี้ยอรรถกรมีความสามารถในการแก้ปัญหาสูงกว่านักเรียนชาย นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ไม่ได้รับการเสริมแรงใน กลุ่มที่ 3 มีความสามารถในการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกันและมีปฏิกิริยาร่วมระหว่างการเสริมแรงและเพศในการแก้ปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศิริลักษณ์ รักษาทรัพย์ (2534 : 47 -51) ศึกษาการเปรียบเทียบผลการใช้หลักพรีแมคกับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรักษาทรัพย์พิทยากร อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2533 ที่มีพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์ต่ำ การทำแบบฝึกหัดวิชาคณิตศาสตร์ต่ำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ต่ำ มีเชาว์ปัญญาอยู่ในระดับปานกลางและมีฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 16 คน จำแนกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 12 สัปดาห์ การทดลองใช้วิธีการเปลี่ยนเกณฑ์ แบ่งการทดลองเป็น 3 ระยะ ระยะที่ 1 ระยะเส้นฐาน ระยะที่ 2 ระยะทดลอง ระยะที่ 3 ระยะติดตามผล ผู้วิจัยทดสอบทางสถิติโดยใช้การทดสอบของแมน – วิทนีย์ (The Mann - Whitney U Test) และวิลคอกซัน (Wilcoxon Matched - Pairs Signed Ranks test) ผลปรากฏว่าพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 พฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ใช้หลัก

พรีแมคมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ใช้การเสริมแรงทางสังคม ภายหลังการใช้หลักพรีแมคพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 พฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงทางสังคมสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงด้วยหลักพรีแมคและนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงทางสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ใช้หลักการพรีแมคมีความคงทนของพฤติกรรมตั้งใจเรียนสูงกว่ากลุ่มการเสริมแรงทางสังคม

ทศพร จันทนราช (2534 : 57 - 60) ศึกษาเปรียบเทียบผลของการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรกับการให้แรงเสริมทางสังคมที่มีต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหัวทำนบ อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2533 ที่เขียนสะกดคำไม่ถูกต้องและมีเชาวน์ปัญญาอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 16 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 8 คน ใช้เวลาในการทดลอง กลุ่มละ 14 ครั้งๆ ละ 40 นาที ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรเขียนสะกดคำถูกต้องเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัยทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการใช้แรงเสริมทางสังคมเขียนสะกดคำถูกต้องเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรและนักเรียนที่ได้รับการใช้แรงเสริมทางสังคมเขียนสะกดคำถูกต้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศุภมาศ เพชรสมบัติ (2540 : 82 – 84) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้สถานการณ์จำลองควบคู่กับการเสริงแรงที่มีต่อพฤติกรรมประชาธิปไตยด้านคารวะธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหันทราย อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ที่มีพฤติกรรมประชาธิปไตยด้านคารวะธรรมต่ำจำนวน16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 8 คนใช้สถานการณ์จำลองควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 8 คน ใช้สถานการณ์จำลองควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีพฤติกรรมประชาธิปไตยด้านคารวะธรรมเพิ่มขึ้น

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการเสริมแรงทางสังคมทั้งในประเทศและต่างประเทศที่กล่าวมาข้างต้น พอจะสรุปได้ว่าการเสริมแรงทางสังคมสามารถปรับพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น พฤติกรรมชนอยู่ไม่สุขของเด็ก ซึ่งเป็นปัญหาที่รบกวนการเรียนการสอนในห้องเรียน พฤติกรรมก้าวร้าว พฤติกรรมเงียบขรึม พฤติกรรมการตั้งใจเรียนพฤติกรรมการเขียนสะกดคำแม้กระทั่งพฤติกรรมแปรงฟันซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังใช้เป็นการเสริมสร้างพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนและฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียนได้อีกด้วย จะเห็นได้ว่าการเสริมแรงทางสังคมใช้เพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์และลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้เป็นอย่างดีเพราะเป็นแรงเสริมที่ใช้ได้ง่ายและไม่สิ้นเปลือง เป็นสิ่งที่ทุกคนมีอยู่แล้ว เพียงต้องรู้จักใช้ให้เกิดประโยชน์

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรนั้นได้มีผู้นำไปใช้ในการเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในด้านการเรียนในลักษณะต่างๆ เช่น ลาเฮย์ และดราบแมน (Lahey and Drabman .1974 : 307 - 312) ใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรเพื่อฝึกการอ่านคำศัพท์ 30 คำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 2 จำนวน 6 คน แบ่ง

เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้ทดลองจะอ่านคำศัพท์ให้นักเรียนฟังทีละคำ แล้วให้มีนักเรียนอ่านด้วยตนเอง ถ้าอ่านถูกจะได้เบี้ย 1 อัน กลุ่มควบคุมก็เช่นเดียวกันแต่ไม่ได้รับเบี้ยอรรถกร เมื่ออ่านถูก อ่านครบ 10 คำถือเป็น 1 รอบ เมื่ออ่านครบ 30 คำ ก็ทดสอบ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองสามารถอ่านคำศัพท์ได้ถูกต้องรวดเร็วกว่ากลุ่มควบคุมคือ กลุ่มทดลองใช้เวลาฝึกเฉลี่ย 4.5 รอบต่อ 10 คำ กลุ่มควบคุมใช้เวลา 8.7 รอบต่อ 10 คำ และกลุ่มทดลองจำคำศัพท์ได้มากกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยที่โรบินสันและคนอื่นๆ (Robinson and other .1981. 307 – 315) ได้ใช้เบี้ยอรรถกรเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการใช้คำศัพท์ของเด็กที่อยู่นิ่งไม่ได้ (ในปริมาณที่ผิดปกติ) และเป็นเด็กด้อยสัมฤทธิ์ระดับที่ 3 จำนวน 18 คน โดยให้เบี้ยสีต่าง ๆ 4 ชนิด เมื่อเด็กสามารถอ่านและใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง การทดลองนี้มีแบบแผนการทดลองเป็น B A B ซึ่งใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 4 สัปดาห์ แบ่งเป็น 32 คาบ โดยระยะที่ให้เบี้ยอรรถกรระยะแรก 14 วัน ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่ได้รับการทดลองทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเดิม

แนปซิงค์ (Knapezynk. 1973 : 481 – 486) ใช้การให้แรงเสริมด้วยเบี้ยอรรถกรเพื่อเพิ่มการตอบคำถามจากเรื่องที่ได้รับมอบหมายให้อ่านของนักเรียนระดับ 7 , 8 และ 9 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่สังกัดโปรแกรมการศึกษาพิเศษ การทดลองในครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลอง A B A B ในระยะการให้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรนักเรียนจะได้เหรียญซึ่งใช้แทนเงินตามจำนวนของการตอบคำถาม เช่น ตอบถูก 30 - 39 % จะได้ 2 C และสามารถนำเหรียญไปแลกกิจกรรมต่าง ๆ ในวันสุดสัปดาห์ การทดลองนี้ใช้เวลาทั้งหมด 100 วัน ปรากฏว่า เมื่อมีการให้แรงเสริมด้วยเบี้ยอรรถกรนักเรียนมีการตอบคำถามได้ถูกต้องมากกว่าเมื่อไม่มีการให้แรงเสริมด้วยเบี้ยอรรถกร

นอกจากจะใช้เบี้ยอรรถกรเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการตอบคำถามแล้วยังสามารถนำไปใช้ในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านอื่นๆ เช่น แมคลาฟลินและมาลาบี้ (Mclaughlin and Malaby .1972 : 263 -270) ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนเกรด 5 และเกรด 6 ซึ่งมีระดับเศรษฐกิจและสังคมต่ำ ห้องเรียนมีขนาด 25 -29 คน โดยศึกษาถึงผลของการใช้แรงเสริมด้วยเบี้ยอรรถกรต่อพฤติกรรมทางการเรียนในเรื่องการสะกดคำ การใช้ภาษา การเขียน และคณิตศาสตร์ การทดลองนี้ใช้เวลาทั้งสิ้น 140 วัน ผลปรากฏว่านักเรียนมีความสามารถในการสะกดคำ การใช้ภาษา การเขียน ตลอดจนคณิตศาสตร์ เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ ดาลตัน รูบิโน และ ฮิลลอบ (ดวงเดือน แซ่ตัง. 2532 : 13 ; อ้างอิงจาก Dalton . Rubino and Hislop . n.d. *Journal of Abnormal Psychology.*) โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กปัญญาอ่อนมีสติปัญญาเฉลี่ย 45 ทั้งหญิงและชายอายุประมาณ 6 -14 ปี การทดลองแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 7 คน กลุ่มนี้จะได้รับเบี้ยอรรถกรเมื่อเขาสามารถเข้าใจและใช้ภาษาได้ถูกต้องและทำเลขคณิตได้ถูกต้อง กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่ไม่ได้รับเบี้ยอรรถกร ได้รับแต่คำชมเชยทางวาจาอย่างเดียว การทดลองนี้ใช้เวลา 4 สัปดาห์ ผลปรากฏว่าการให้แรงเสริมด้วยเบี้ยอรรถกรสามารถพัฒนาทั้งด้านภาษา เลขคณิต ส่วนการชมเชยด้วยวาจาสามารถพัฒนาด้านภาษาเพียงด้านเดียว

ได้มีการนำระบบการให้แรงเสริมด้วยเบี้ยอรรถกรมาใช้กับโครงการพัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน (Head start Project) ซึ่งมิลเลอร์ และสไนเดอร์ (Miller and Schneider .1970 : 191 - 197) ได้รายงานว่า เขาได้ทำการศึกษากับเด็ก 30 คน อายุระหว่าง 4 - 5 ปีที่อยู่ในโครงการพัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนโดยได้รับความยินยอมจากพ่อแม่ แต่เมื่อสิ้นสุดการทดลอง เหลือเด็ก 22 คน เพราะเด็กบางคนป่วยและออกกลางคัน เด็ก ๆ เหล่านี้มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ ผลการทดลองปรากฏว่า กลุ่มที่ได้รับเบี้ยอรรถกรสามารถ

พัฒนาการใช้คำศัพท์ และมีความสามารถในการเข้าใจโครงสร้างของคำต่าง ๆ มากขึ้น มีทัศนคติที่ดีต่อการมาโรงเรียนและสามารถเพิ่มความสามารถในการเล่น และร่วมมือกับผู้อื่นมากขึ้น การทดลองนี้ใช้เวลา 15 วัน

นอกจากนี้ยังได้มีการนำระบบการให้แรงเสริมด้วยเบี้ยอรรถกรมาใช้เพิ่มการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอีกด้วย เช่น การวิจัยของ แมนเดลเกอร์ และคนอื่น ๆ (Mandelker and others . 1970 : 169 -174) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอนุบาลระหว่าง 5 ปี 2 เดือน ถึง 5 ปี 6 เดือน เป็นชาย 3 คน หญิง 3 คนและครู 1 คน อายุ 21 ปี เป็นผู้มีประสบการณ์ในการสอนในสภาพการเรียนการสอนในวิชาคัดลายมือ วันละ 20 นาที ส่วนเด็กที่เหลือ 18 คน ใช้เวลาทำงานอย่างเดียวกันโดยมีพ่อแม่และครูคอยให้ความช่วยเหลือ การทดลองครั้งนี้แบ่งเป็น 5 สภาวะ โดยสภาวะที่ 1 เป็นช่วงพื้นฐานยังไม่มีการให้เบี้ยอรรถกร สภาวะที่ 2 แบ่ง 2 กลุ่มๆ ละ 3 คน คือ กลุ่ม A เป็นกลุ่มที่นักเรียนจะได้รับเบี้ยอรรถกรคนละ 10 เบี้ย เมื่อเริ่มการทดลองสภาวะที่ 3 เหมือนสภาวะที่ 2 แต่สลับกลุ่ม A เป็น B , B เป็น A สภาวะที่ 4 เป็นสภาวะที่กลับเข้าสู่สภาวะที่ 2 เหมือนกัน และสภาวะที่ 5 ให้เบี้ยระหว่างทดลองกลุ่ม A และ B ผลปรากฏว่าอัตราการติดต่อทางสังคมหรือการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของกลุ่มที่ได้รับเบี้ยระหว่างการทดลองคือ กลุ่มที่การกระทำกับผลลัพธ์มีความสอดคล้องกัน จะมีการติดต่อทางสังคมสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับเบี้ยตั้งแต่ตอนเริ่มการทดลอง การทดลองใช้เวลา 40 คาบ

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สำหรับการวิจัยในประเทศไทยเกี่ยวกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ได้แก่ งานวิจัยของ

อัญชลี หมื่นสังข์ (2527 : 44 - 45) ศึกษาผลของการใช้แรงเสริมด้วยเบี้ยอรรถกรต่อการสะกดคำของเด็กปัญญาอ่อนที่สามารถเรียนได้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปัญญาวุฒิกร จำนวน 6 คน ซึ่งสามารถเขียนพยัญชนะและสระได้ แต่ไม่สามารถเขียนเป็นคำได้ถูกต้อง ในการทดลองครั้งนี้ผู้ทดลองต้องการให้ผู้รับการทดลองเพิ่มพฤติกรรมดังนี้คือ พฤติกรรมการตั้งใจเรียน การออกเสียงตามครูและออกเสียงที่ครูกำหนดได้ถูกต้องและการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง การทดลองแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ในกลุ่มทดลองนักเรียนจะได้รับเบี้ยคนละ 5 เบี้ยในตอนต้นชั่วโมง และถ้าสามารถออกเสียงและเขียนคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง1 คำ เขาจะได้รับเบี้ยเพิ่มขึ้นครั้งละ 1 เบี้ย แต่ถ้านักเรียนในกลุ่มนี้มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ เช่น ส่งเสียงดังรบกวนเพื่อนหรือไม่ตั้งใจเรียนเขาจะถูกริบครั้งละ 1 เบี้ย ส่วนกลุ่มควบคุมจะไม่ได้รับเบี้ยรางวัล การทดลองครั้งนี้ใช้เวลาทั้งสิ้น 8 -10 สัปดาห์ ผลการทดลองปรากฏว่า กลุ่มทดลองสามารถสะกดคำได้ถูกต้องกว่ากลุ่มควบคุม อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้มีสิ่งนอกเหนือระบบการให้แรงเสริมด้วยเบี้ยอรรถกร คือ การลงโทษโดยการริบเบี้ยในกลุ่มทดลอง

ลักษณา กฤษณา (2524 : 64 - 67) ศึกษาผลของการให้แรงเสริมด้วยเบี้ยอรรถกรต่อการตอบคำถาม และการทำการบ้านในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นเด็กชาย 3 คน หญิง 3 คน อายุเฉลี่ย 12 ปี 2 เดือน โรงเรียนวัดหัวลำโพง การทดลองครั้งนี้ใช้แบบการทดลองแบบสลับกลับมา ใช้เวลา 10 สัปดาห์ โดย กำหนดให้ 1 เบี้ย ทุกครั้งที่นักเรียนยกมือเพื่อถามหรือตอบคำถามเกี่ยวกับบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ถ้าตอบถูกจะได้รับอีก 1 เบี้ย ถ้าตอบผิดหรือตอบไม่ได้จะไม่ได้รับเบี้ย สำหรับการยกมือครั้งนั้น เพื่อป้องกันมิให้นักเรียนยกมือเพราะอยากได้เบี้ยสำหรับทำการบ้าน ครูจะให้เบี้ย

นักเรียนที่ทำการบ้านถูกต้อง และนำมาส่งตรงเวลาข้อละ 1 เบี้ย ผลการวิจัยปรากฏว่า สามารถเพิ่มพฤติกรรมการส่งการบ้านและพฤติกรรมการถาม - ตอบได้ แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดว่าจะให้เบี้ยแก่นักเรียนที่ทำการบ้านถูกต้อง และนำมาส่งตรงเวลาข้อละ 1 เบี้ย การกำหนดว่าต้องถูกต้องจึงจะได้รับเบี้ยนั้น อาจทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมการลอกการบ้านขึ้นก็ได้ ซึ่งควรจะกำหนดแต่เพียงว่า ทำครบตามที่ครูสั่งและส่งตามกำหนดก็พอแล้ว

รัตนา นุตมากุล (2528 : ง) ศึกษาผลของการให้เบี้ยอรรถกรและการชี้แนะต่อพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดแจงร้อน กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นห้องที่จัดเป็นพิเศษสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางพฤติกรรมจำนวน 21 คน การวิจัยนี้ใช้การทดลองแบบหลายเส้นฐานข้ามพฤติกรรม พฤติกรรมที่ศึกษาคือ พฤติกรรมการเล่าข่าวหน้าชั้นเรียนการทำงานของวิชาที่เรียนในคาบที่ 2 ของทุกวันตามที่ครูมอบหมายเสร็จในเวลาที่กำหนด และการทำงานของวิชาที่เรียนในคาบที่ 2 ได้ถูกต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 โดยวางเงื่อนไขการให้เบี้ยอรรถกรและการชี้แนะต่อพฤติกรรมเป้าหมายทีละพฤติกรรม และสำหรับพฤติกรรมการทำงานของวิชาที่เรียนในคาบที่ 2 ได้ถูกต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของปริมาณงานนั้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีเปลี่ยนเกณฑ์ในการเพิ่มพฤติกรรมการทำงานได้อย่างถูกต้อง การบันทึกและรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้บันทึกความถี่ของการเกิดพฤติกรรมการเล่าข่าวหน้าชั้นเรียน ความถี่ของการทำงานของวิชาที่เรียนในคาบที่ 2 ของทุกวันตามที่ครูมอบหมายเสร็จในเวลาที่กำหนด และจำนวนร้อยละของความถูกต้องของการทำงานของวิชาที่เรียนในคาบที่ 2 ตลอดระยะเส้นฐานและระยะทดลองของนักเรียนทั้งห้อง แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยเสนอในรูปของตารางและกราฟ ผลการทดลองปรากฏว่าพฤติกรรมทางการเรียนทั้ง 3 พฤติกรรมนี้เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

โสภิดา ลิ้มวัฒนาพันธ์ (2538 : 72 – 76) ศึกษาเปรียบเทียบผลของการปรับพฤติกรรมโดยใช้การควบคุมตนเองกับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกรที่มีต่อการเพิ่มและการคงอยู่ของพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชั้นปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2536 ที่มีพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายต่ำกว่าร้อยละ 50 ของจำนวน ช่วงเวลาที่สังเกตในการเรียนแต่ละครั้งจำนวน 15 คน จำแนกเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 5 คน การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาทั้งสิ้น 15 สัปดาห์ๆ ละ 3 คาบๆ 50 นาที ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายของกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มทดลอง 2 และกลุ่มควบคุม ในระยะเส้นฐาน ระยะทดลอง และระยะติดตามผล วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยร้อยละของพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายของกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มทดลอง 2 และกลุ่มควบคุม ในระยะทดลอง (B) และระยะติดตามผล (F) มาทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำ (Two – Way ANOVA with Repeated Measures) ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้เทคนิคการควบคุมตนเองและกลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกร มีพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายในระยะทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะเส้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษากลุ่มที่ใช้เทคนิคการควบคุมตนเองและกลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกร จะมีพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมทั้งในระยะการทดลองและระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในระยะทดลองนักศึกษากลุ่มที่ใช้เทคนิคการควบคุมตนเองมีพฤติกรรมความรับผิดชอบใน

งานที่ได้รับมอบหมายไม่แตกต่างกับนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกรในระยะติดตามผล นักศึกษากลุ่มที่ใช้เทคนิคการควบคุมตนเองมีพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ได้รับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในต่างประเทศ และในประเทศพอสรุปได้ว่า การใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรสามารถนำไปใช้เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางด้านการเรียน เช่น การอ่าน การเขียน การสะกดคำ การถาม การตอบ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่างๆ เช่น ความรับผิดชอบ การทำงานได้ถูกต้องและตรงเวลา การทำการบ้าน เป็นต้น ในวิชาต่าง ๆ เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ สามารถนำมาใช้ได้กับเด็กปกติ เด็กปัญญาอ่อน ตลอดจนเด็กที่มีความล่าช้าทางสมอง สามารถใช้กับเด็กตั้งแต่ระดับก่อนวัยเรียนจนถึงเด็กในระดับวิทยาลัย เวลาที่ใช้ในการฝึกตั้งแต่ 2 สัปดาห์จนถึง 15 สัปดาห์ และเป็นวิธีการหนึ่งที่เหมาะสมจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและให้ผลดีในการเรียนการสอนนอกจากนี้ระบบการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรยังสามารถนำไปใช้เพิ่มพฤติกรรมบางประการ หรือ ลดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้ดี

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3.1.1 ความหมายของการอ่านและความสำคัญของการอ่าน

3.1.1.1 ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ในลักษณะต่าง ๆ กัน หลายความหมาย ดังนี้

มอริส และสจ๊วต ดอร์ (สุมิตรา อังวัฒนกุล อ้างอิงจาก Morris and Nea Stewart Dore. 1984 : 141. *Behavior Modification with exceptional children : Principle and Pratices.*) ให้ความหมายว่า การอ่าน คือ กระบวนการซึ่งผู้อ่านรับข้อมูลข่าวสารที่ถูกเสนอไว้เป็นรูปรหัสพิเศษ ผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าวสาร ผู้อ่านเป็นผู้แปลรหัสเหล่านั้นโดยใช้ความรู้ และประสบการณ์เดิมของตน

ดอลแมน (Dollman and others. 1978) ได้นิยามการอ่านว่า เป็นกิจกรรมซึ่งก่อให้เกิดความเข้าใจและการแปลความหมายของความคิด ซึ่งปรากฏอยู่ในตัวหนังสือหรือภาษาเขียน

วิลเลี่ยมส์ (Williams. 1986 : 2 – 3) ได้กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านมองและทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านไม่ใช่เพียงการอ่านออกเสียงได้ หรือ การเข้าใจความหมายของคำทุก ๆ คำ การอ่านที่มีประสิทธิภาพ คือการอ่านเป็นกลุ่มคำ และเลือกที่จะทำความเข้าใจกับส่วนหนึ่งของเนื้อความ ไม่ใช่เนื้อความทั้งหมด

เอสกี (Eskey. 1986 : 6 – 7) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่สมองจะทำหน้าที่ทั้งหมดในการตีความหมายของข้อความที่อ่าน โดยสมองจะเริ่มทำงานเมื่อตาของผู้อ่านรับข้อมูลที่ได้จากการอ่าน แล้วนำความรู้เดิมที่สะสมไว้ในสมองมาช่วยในการตีความข้อมูลที่อ่าน ซึ่งข้อมูลใหม่ที่ได้จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของความรู้ในเรื่องดังกล่าวที่เพิ่มเติมขึ้น และสามารถนำมาใช้ในคราวต่อ ๆ ไป ในกระบวนการดังกล่าวนี้ สมองของผู้อ่านจะอาศัยตัวแนะที่ปรากฏความในปริมาณน้อยที่สุดมาช่วยในการตีความของสิ่งที่อ่าน

คูเปอร์ และคนอื่น ๆ (Cooper and others . 1988 : 13) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหา เพื่อจัดรูปแบบของความหมายโดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เป็นกระบวนการสร้างความหมายจากเนื้อหานั้น

อิสรา สาระงาม (ม.ป.ป. หน้า 109) ให้ความหมายว่า การอ่านคือการแปลความหมายของสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรที่ใช้แทนคำพูดให้ได้ความหมายอย่างสมบูรณ์ สิ่งที่สำคัญที่ช่วยให้เข้าใจความหมายของสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่อ่านก็คือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน การอ่านจัดเป็นกระบวนการที่มีพฤติกรรมเกิดขึ้นเพราะในการอ่านแต่ละครั้ง ผู้อ่านจะต้องมีการรับรู้คำ เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน เข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียนว่าต้องการสื่อความหมายอย่างไร อีกทั้งผู้อ่านจะต้องคิด และมีปฏิกริยาต่อสิ่งที่อ่านด้วย

ศศิธร แสงธนู และ คิด พงศทัต (2521 : 55) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านคือการแปลสัญลักษณ์ ได้แก่ ตัวอักษรออกให้ความหมายตรงตามที่ผู้เขียนตั้งใจ

บำรุง โตรัตน์ (2527 : 111) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านคือการแปลความสัญลักษณ์ภาษาเขียนหรือตัวอักษร การอ่านเป็นกระบวนการคิดที่ผู้อ่านต้องรับรู้ความหมายของสัญลักษณ์และเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ก่อนที่ผู้อ่านจะอ่านได้เข้าใจ จะต้องเข้าใจสัญลักษณ์การเขียนที่เขียนแทนภาษาพูดก่อน

ประทีป แจ้งจิตต์ (2528 : 19) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านไม่ใช่เป็นเพียงการแปลสัญลักษณ์ภาษาเขียนหรือตัวอักษร โดยถ่ายทอดออกเป็นเสียงที่พูด เช่นการอ่านออกเสียงได้ถูกต้องเท่านั้น แต่การอ่านที่ถูกต้องนั้น ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิด และมีความรู้สึกต่อสิ่งที่อ่าน และสำคัญคือมีความเข้าใจต่อสิ่งที่อ่านด้วย

มานิต บุญประเสริฐ (2531 : 1) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านเป็นกิจกรรมทางสมองและการคิดการเข้าใจเรื่องที่ได้อ่านด้วยอาศัยความรู้หลายด้าน ได้แก่ ความหมายของคำ โครงสร้างของทางภาษาทางด้านไวยกรณ์ ความรู้เดิมในเรื่องที่อ่าน โครงสร้างของข้อเขียน ความสามารถในการคิดและทักษะในการอ่าน

สมุทร เซ็นเชาวนิช (2531 : 1) กล่าวถึง การอ่านสอดคล้องกับ อุทัย ภิรมณ์รื่น และเพ็ญศรี รังสิกุล (2531 : 1) ว่าการอ่านเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียน กับ ผู้อ่าน การอ่านเป็นทักษะ (Skill) ขั้นที่ 3 ของการใช้ภาษาในการสื่อความหมายหรือความรู้สึกนึกคิดของตน เป็นขบวนการที่สลับซับซ้อน เป็นการปฏิบัติการทางสมอง และกล้ามเนื้อในขั้นสูง และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาใช้ โดยมีองค์ประกอบ 3 อย่างคือ ผู้เขียน ผู้อ่าน และรายงานสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วซึ่งขึ้นอยู่กับการฝึกฝนพยายามศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการสอน

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2531 : 84) กล่าวว่า การอ่าน คือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิดและยังเป็นกระบวนการของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ในด้านของความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารแก่ผู้อ่านและผู้อ่านเองก็ย่อมจะสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายแก่ตน

บันลือ พฤษะวัน (2532 : 2) ให้ความหมายของการอ่านว่าเป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษรออกเสียงเป็นคำหรือประโยค เพื่อสื่อความหมายของผู้เขียนถึงผู้อ่าน โดยใช้การสังเกตการจำรูปคำ การใช้สติปัญญาใช้ประสบการณ์เดิมในการแปลความหมายหรือถอดความให้เกิดความเข้าใจ

ในเรื่องที่อ่านได้ดี แต่จะต้องดำเนินการเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง (กระบวนการ) เพื่อนำผลของสิ่งที่ได้จากการอ่านมาประเมินแนวคิด แนวปฏิบัติ

ประมวญ คิดคินสัน (2534 : 90 – 97) กล่าวว่า การอ่านหมายถึง ความสามารถที่จะแปลความคิดที่อยู่ในสัญลักษณ์ที่เขียนไว้โดยตรง ขณะได้พบเห็นก็สามารถรู้ความหมายของคำนั้น ๆ ได้ โดยเตรียมสิ่งแวดล้อมอย่างรอบคอบ การใช้วัสดุเพื่อเรียนรู้ด้วยสัมผัสทั้ง 5 และการฝึกปฏิบัติในกลวิธีการสอนอ่าน

ปริยฉัตร พรหมศรี (2535 : 9) ได้สรุปว่า การอ่านเป็นกระบวนการติดต่อสื่อสารความคิดจากผู้เขียนไปยังผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องแปลความหมายตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ โดยใช้ประสบการณ์เดิมให้ได้ความชัดเจนสมบูรณ์และสิ่งที่สำคัญที่สุดในการอ่าน คือ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านหรือใกล้เคียงกับความเข้าใจของผู้เขียน

ประเทิน มหาขันธ์ (2536 : 1) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มีการจดบันทึกไว้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนมีความสัมพันธ์กับการพูด การอ่านที่แท้จริงนั้นจะต้องเป็นการอ่านที่สามารถเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านได้ เป็นการกระตุ้นให้เกิดความคิดรวบยอดหรือจินตนาการของผู้อ่าน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดความเข้าใจความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่อ่าน โดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐาน ดังนั้น การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การแปลความหมาย การตอบสนอง การกำหนดความมุ่งหมาย และการจัดลำดับภาพของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ผู้อ่านเห็นจะกระตุ้นการทำงานของสมอง ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณภาพและปริมาณของประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวข้างต้นมานี้ กล่าวโดยสรุปได้ว่า การอ่านเป็นการสื่อสารที่มีภาษาเขียนเป็นสื่อกลาง ผู้อ่านจะถอดความหมายจากสัญลักษณ์ออกมาเป็นความคิด ซึ่งผู้อ่านพยายามที่จะทำความเข้าใจในความหมายของสิ่งที่อ่าน โดยตีความและขยายความ ให้ตนเองเกิดความรู้ ความเข้าใจแล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ใช้สื่อสาร โดยการรับรู้จะขึ้นอยู่กับคุณภาพและปริมาณของประสบการณ์แต่ละบุคคล

3.1.1.2 ความสำคัญของการอ่าน

การรอ่านมีความสำคัญและจำเป็นแก่ชีวิตมากเพราะนอกจากจะเป็นพื้นฐานในการที่จะเรียนรู้วิชาต่าง ๆ แล้ว การอ่านยังเป็นเครื่องมือสะสมความรู้ วิทยาการและแนวความคิดต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

เบเนดิโอ (Gbenedio . 1986 : 46 – 51) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านพอสรุปได้ว่า แม้ปัจจุบันนี้การสื่อสารจะมีความก้าวหน้าอย่างสูง มีการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ทันสมัยมาใช้เพื่อการสื่อสารมากมายก็ตาม แต่สิ่งพิมพ์ยังคงมีความสำคัญในระบบการติดต่อสื่อสารทั่วโลก ถ้าปราศจากสิ่งพิมพ์หรือตำราต่างๆ ก็คงจะไม่เกิดความก้าวหน้าทางการศึกษาหรือการแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการที่สำคัญ เพราะฉะนั้นการอ่านจึงเป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทั้งเพื่อการศึกษาหาความรู้พัฒนาและเพิ่มพูนประสบการณ์ต่างๆ และเพื่อความบันเทิง โดยเฉพาะในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้น การสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีความสำคัญยิ่ง เพราะไม่ว่านักเรียนจะสามารถพูดหรือเขียนภาษาอังกฤษได้หรือไม่ก็ตาม แต่ทักษะที่เราจะต้องมีคือ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายต่าง ๆ รวมทั้งเพื่อการสอบผ่านเนื่องจากตำราเรียนส่วนใหญ่มักจะเขียนเป็นภาษาอังกฤษทั้งสิ้น

ประเทิน มหาขันธ์ (2530 : 17) ได้ให้ความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านนอกจากจะทำให้ผู้อ่านสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งนี้เป็นปัญหาส่วนตัวและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสังคมไว้แล้ว ยังช่วยให้ผู้อ่านเป็นผู้ทันต่อเหตุการณ์และความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อีกด้วย

สมุทร เซ็นเชาวนิช (2530 : 3) กล่าวว่า คนที่อ่านหนังสือเป็นย่อมมีหลักการหรือแนวทางที่นำไปสู่ความสำเร็จได้มากกว่า เหตุผลง่าย ๆ ก็คือ สามารถอ่านข้อความต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ตีความหรือเข้าใจสิ่งที่อ่านมาแล้วอย่างถูกต้อง จดจำเรื่องราวที่อ่านมาแล้วได้ทั้งหมด หรือเกือบทั้งหมด

การอ่านเพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง มาสัน และคณะ (Mason and others . 1984 : 26) กล่าวว่าหัวใจของการอ่านคือความเข้าใจ เนื่องจากทำให้การอ่านของผู้อ่านมีความหมายและมีคุณค่า และ เอสคี (Eskey.1975 : 210 -211) กล่าวว่าการอ่านเป็นกระบวนการของความคิดและความเข้าใจ ถ้าอ่านแล้วไม่เข้าใจก็ไม่ถือว่าเป็นการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่าน มีผู้กล่าวไว้ดังนี้

แควนดท์ (Quandt .1977 : 107) กล่าวว่า การอ่านจะไม่มีความหมายถ้าปราศจากความเข้าใจในข้อความที่อ่านเนื่องจากไม่เกิดการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ดังนั้นจุดหมายปลายทางของการอ่านทุกชนิดก็คือความเข้าใจ

เคาดี (Coady.1979 : 5 -15) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางสติปัญญาของผู้อ่าน (conceptual abilities) ความรู้พื้นฐานของผู้อ่าน (background knowledge) และยุทธวิธีในการอ่าน (process strategies) ซึ่งหมายถึงในการทำความเข้าใจบทอ่านผู้อ่านต้องมีความรู้เรื่องพยัญชนะ หน่วยคำ พยางค์ ไวยากรณ์ คำศัพท์ และเจตคติที่ดี มีความรู้พื้นฐานในเรื่องที่อ่าน มียุทธวิธีในการนำความรู้ต่าง ๆ ดังกล่าวมาสร้างเป็นความเข้าใจเมื่ออ่านบทอ่าน

บอนด และ ทิงเกอร์ (Bond and Thinker .1979 : 325 - 350) ได้กล่าวถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายคำ (word meaning) เข้าใจหน่วยความคิดของกลุ่มคำ (thought unit) เข้าใจความหมายของประโยค (sentence comprehension) เข้าใจอนุเฉทที่เรียบเรียงข้อความที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันเป็นเรื่องราว (paragraph comprehension)

เพียร์สัน (1979 : 86 – 87) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดจากผู้อ่านใช้ข้อมูลด้านตัวอักษรและเสียง ด้านลำดับตัวอักษร และด้านความหมายไปพร้อม ๆ กันในขณะอ่านบทอ่าน ข้อมูลในแต่ละด้านจะชดเชยซึ่งกันและกัน ถ้าผู้อ่านมีข้อมูลด้านใดด้านหนึ่งน้อยไม่พอเพียงในการทำความเข้าใจบทอ่าน

คาร์ และคนอื่น ๆ (Carr and others. 1983 : 1 –2) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ การตีความหมายจากเรื่องที่อ่านและปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะใช้ความรู้เดิมในการตีความ (Interpretation) และตัดสินข้อความนั้นอย่างมีเหตุผล และผู้อ่านใช้ความรู้เดิมในการตัดสินใจเลือกสิ่งที่ผู้อ่านคิดว่าจำเป็นจะต้องเข้าใจและเลือกความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ให้เหมาะสมกัน

ฟลัด (Flood .1986 : 735) กล่าวว่า การอ่านจะเกิดความเข้าใจได้เมื่อผู้อ่านนำประสบการณ์เดิมที่มีอยู่แล้วมาสัมพันธ์กับข้อเขียนที่อ่านและได้เน้นอีกว่าความเข้าใจในการอ่านเนื้อหา (Text) นั้นจำเป็นที่ผู้สอนจะต้องเตรียมโครงสร้างข้อเขียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วย

โลโน (Lono. 1987 : 67) ได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านว่าเป็น

เป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้เมื่อมีความสามารถในการรับรู้ข้อเท็จจริง รู้ใจความสำคัญของเรื่อง สามารถตีความหมายหรือประเมินความคิดจากเรื่อที่อ่านได้

ฉวีวรรณ บุณยะกาญจน (2525 : 73) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจ หรือ Comprehension หมายความว่าจะต้องเข้าใจเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์การอ่านและความสามารถของผู้อ่าน ระดับความเข้าใจหรือความสามารถในการเข้าใจจะมีอยู่ 3 ระดับ ดังนี้

1. การอ่านเอาเรื่อง (Literal Reading) การอ่านระดับนี้ผู้อ่านจะใช้ความสามารถด้านความจำเป็นส่วนใหญ่ อ่านแล้วรู้เรื่องว่าเรื่องอะไรเป็นอะไรเป็นอย่างไร เกี่ยวข้องกับใคร

2. การอ่านแล้วแปลความหมาย ตีความ ขยายความ (Interpretive Reading) ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถนอกเหนือไปจากกการอ่านเอาเรื่อง คือ ต้องจำเรื่อง ต้องแปล ต้องขยายความ เน้นระดับความเข้าใจที่สูงไปกว่าระดับอ่านเอาเรื่อง

3. การอ่านขั้นวิจารณ์ (Critical Reading) การอ่านระดับนี้ต้องใช้ความสามารถของสติปัญญาขั้นสูงสุด โดยอาศัยการอ่านเอาเรื่อง แปลความเป็นพื้นฐาน ต่อจากนั้นผู้อ่านจะต้องอาศัยประสบการณ์ของตน หรือความสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่ามาช่วยในการตัดสิน และวินิจฉัยเรื่องและข้อความที่ตนอ่านอีกต่อหนึ่ง

สมบูรณ์ ชิตพงษ์ (2527 : 27) ได้กล่าวถึง ความเข้าใจในการอ่านว่าความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถทางด้านสมองในการคิดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในด้านการแปลความ ตีความหมาย และการขยายความในเรื่องราวและเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิต

สมุทร เซ็นเซาวนิช (2530 : 92) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจ (Comprehension) คือ ความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศ หรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษาและประสบการณ์ต่าง ๆ หลาย ๆ ด้านของแต่ละคนและถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลยก็อาจจะกล่าวได้ว่า การอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้นและการอ่านในลักษณะนี้เป็นเพียงแค่ตัวหนังสือปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้นไม่สื่อความหมายอะไรทั้งสิ้น นอกจากจะทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์แล้วยังไม่ได้อะไรจากการอ่านนั้นด้วย

สุกัญญา เศรษรังสรรค์ (2533 :17) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านคือความสามารถในการเข้าใจคำ วลี ประโยค อนุเฉท ตลอดจนเรื่องราวทั้งหมดที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องได้ เรียงลำดับความและสรุปความได้จากสิ่งที่ผู้เรียนสื่อความหมายผ่านสื่อเป็นตัวเขียน สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านได้ดีนั้นครูผู้สอนต้องแสวงหาแนวทางที่ดีในการฝึกการอ่านและการสอนการอ่านให้กับนักเรียน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น ความเข้าใจในการอ่านจึงหมายถึง ความสามารถในด้านจับใจความและรายละเอียดของเรื่อง เรียงลำดับเหตุการณ์ ถ่ายทอดข้อมูล คิดวิเคราะห์ข้อความ ตลอดจนประเมินความคิดที่ได้จากการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่จำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

3.1.2. ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ระดับความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นที่ผู้อ่านควรคำนึงถึงในการอ่านทั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านได้ให้ทัศนะไว้ดังนี้

บลูม และคณะ (Bloom and Others .1985 : 86 –119) ได้แบ่งการอ่านออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ระดับการอ่านตามอักษร (Literal Comprehension) ได้แก่ ระดับการจับใจความรายละเอียดต่างๆ จับใจความและลำดับเหตุการณ์ต่างๆ สามารถเปรียบเทียบเรื่องราวที่อ่านทั้งในแง่ความแตกต่างและความเหมือนและสามารถจำแนกและทบทวนเรื่องที่อ่านได้

2. ระดับการจัดเรียงใหม่ (Reorganization) ได้แก่ ความสามารถที่จะแยกประเภทของสิ่งต่างๆได้ ย่อเรื่องที่อ่านทั้งหมดหรือข้อความบางตอนได้ สามารถสรุปและสังเคราะห์เรื่องที่อ่านได้

3. ระดับการให้ข้อคิด (Inferential Comprehension) ได้แก่ความสามารถที่จะสรุปใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ และการตีความหมายภาษาซึ่งมิได้ปรากฏให้เห็นโดยตรงจากข้อความที่อ่าน

4. ระดับประเมินผล (Evaluation) ได้แก่ ระดับความสามารถในการที่จะตัดสินและประเมินผลด้วยตนเองว่า เรื่องที่อ่านนั้นอะไรเป็นข้อเท็จจริง (Facts) อะไรเป็นความคิดเห็น (Opinion) ตลอดจนความสามารถในการประเมินความเชื่อถือได้ของเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

5. ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation) ได้แก่ความสามารถในการอ่านระดับสูงคือการมีอารมณ์ตอบสนองตามเนื้อเรื่อง ตามภาษาของผู้เขียน ตลอดจนการสร้างภาพพจน์ และ การแสดงออกทางอารมณ์จากการที่ได้อ่านเรื่อง

สมิท (Smith .1963 : 262 – 264) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นความเข้าใจขั้นพื้นฐาน คือการที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้โดยตรง เป็นการจับใจความตามตัวอักษรที่ปรากฏ

2. ระดับความเข้าใจแบบตีความ (Interpretation) คือการที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าระดับแรก เป็นการตีความสิ่งที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้โดยตรงแต่เป็นความหมายที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่อง

3. ระดับความเข้าใจแบบวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Reading) การอ่านระดับนี้ผู้อ่านต้องอาศัยทักษะความเข้าใจใน 2 ระบบแรกเป็นพื้นฐาน เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องอาศัยประสบการณ์ของตนมาช่วยในการตัดสินและประเมินค่าข้อความที่อ่าน

ดอลแมน และคณะ (Dollman and others .1974 :166) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับคือ

1. ระดับความเข้าใจข้อเท็จจริง (Factual Level หรือ Reading the lines) หมายถึงความเข้าใจเรื่องที่อ่านตามตัวอักษรที่เขียนไว้ตรง ๆ

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation Level หรือ Reading between the Lines) หมายถึงความเข้าใจโดยอาศัยการสรุปความ ตีความ แปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้

3. ระดับความเข้าใจขั้นประเมินค่า (Evaluative Level หรือ Reading beyond the Lines) หมายถึง ความสามารถในการประเมินค่าสิ่งที่ผ่านมาโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน พิจารณาการตัดสินว่าข้อสรุปของผู้เขียนถูกต้องหรือไม่อย่างไร

สมิท และ แบเรตต์ (Smith and Barrett . 1976 : 63 -67) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน เป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความรู้ความจำตัวอักษร (literal Recognition or recall) คือความสามารถในการรับรู้ หรือระลึกได้ของความคิด ข้อมูล และสิ่งที่ปรากฏโดยตรงในเรื่องที่อ่าน

2. ระดับสรุปความ (Inference) คือความสามารถในการสังเคราะห์เนื้อหาที่ปรากฏตามตัวอักษรกับความคิดของบุคคล เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการทำนาย

3. ระดับการประเมินผล (Evaluation) คือความสามารถในการตัดสินเนื้อเรื่องโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์

4. ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation) คือ ความสามารถทางความคิด อารมณ์ ความรู้สึกที่ผู้อ่านตอบสนองต่อสิ่งที่อ่าน

แฮร์ และ ซิเพย์ (Harris and Sipay . 1979 : 317) กล่าวว่าระดับความเข้าใจในการอ่านมี 4 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นความเข้าใจระดับตามตัวอักษรว่าผู้เขียนเขียนอย่างไร เป็นเรื่องของการระลึกถึงรายละเอียด (Details) ใจความสำคัญ (Main Ideas) ลำดับเรื่อง (Sequences) การเปรียบเทียบ Comparison) เหตุและผล (Cause -Effect) และเข้าใจคุณลักษณะของตัวละครหรือของเรื่อง (Character Trait)

2. ระดับความเข้าใจขอบข่ายที่เกี่ยวโยงกับเนื้อเรื่อง (Transference) สามารถโยงเหตุการณ์นั้นเข้ากับเหตุการณ์อื่น ๆ ได้

3. ระดับความเข้าใจที่ประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Evaluation) เข้าใจเนื้อเรื่องแล้วประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ว่าผู้เขียนมีเป้าหมายอย่างไร อารมณ์ของเรื่องเป็นอย่างไร เจตคติของผู้เขียนเป็นอย่างไร

4. ระดับความเข้าใจที่จะทำให้เกิดทัศนคติ เกิดความซาบซึ้ง เปลี่ยนแปลงความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดได้

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2531 : 85) กล่าวว่าระดับความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนต้องเข้าใจ เพื่อจัดกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมให้แก่ผู้เรียนด้วย

บันลือ พฤกษะวัน (2533 : 3 – 4) กล่าวถึง ระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ความเข้าใจในข้อเท็จจริงจากการเรื่องราวที่อ่าน เป็นความเข้าใจท้องเรื่อง (Factual Level) โดยให้นักเรียนผู้อ่านสามารถตอบคำถามใคร หรือกับใคร ทำอะไรกับใคร ที่ไหน เมื่อไร ผู้อ่านตรวจสอบข้อความ ถ้อยคำจากประโยคนั้นโดยตรง (Reading the lines) เพราะในเรื่องจะกล่าวถึง และสามารถตรวจสอบตำตอบด้วยการอ่านออกเสียงได้โดยตรงถือเป็นความเข้าใจระดับต่ำสุด

การตรวจสอบคำตอบโดยวิธีการอ่านออกเสียงย่อมช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงวิธีการที่จะพบแหล่งการหาคำตอบได้เอง และเป็นอย่างดี

2. ความเข้าใจในเหตุผลของเรื่องที่อ่าน (Interpretive or Inference Level) โดยผู้อ่านจะต้องใช้การตีความ แปลความหมายจากเหตุผลของท้องเรื่อง เช่น แม่พาลูกนั่งเรือไปหายาย ที่บ้านยายมีต้นไม้หลายชนิด.....จะต้องเข้าใจได้ว่า บ้านยายจะต้องอยู่ใกล้แม่น้ำ หรือลำคลอง บ้านยายจะต้องเป็นบ้านสวน ยายคงเป็นชาวสวน เป็นต้น การสอนอ่านลักษณะนี้ เราอาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Reading Between The Lines ที่ไม่สามารถจะหาคำตอบจากเนื้อหาโดยตรงต้องคิดหาเหตุผล ตีความ แปลความ จากเนื้อเรื่อง จึงจะได้คำตอบที่มีเหตุผลเป็นเครื่องบ่งชี้และถือว่าเป็นความเข้าใจในการอ่านที่สูงขึ้นหรือระดับปานกลาง

3. ความเข้าใจที่จะวิเคราะห์ วิจารณ์และประเมินเรื่องราวที่อ่าน (Critical or Evaluative Level) โดยผู้อ่านจะต้องใช้ความเป็นพหูสูตในการตรวจ ประเมิน เช่น ต้นไม้ของยาย (ตาม 2.) มีลำต้นสูง มีกิ่งแห้ง .....ย่อมประเมินได้ว่า เป็นต้นไม้ที่ปลูกมานานแล้ว ได้รับการเอาใจใส่ดูแลน้อยย่อมส่งผลผลิตได้น้อย ซึ่งอาจเกี่ยวกับเหตุที่ยายสูงอายุอยู่ส่วนหนึ่ง การสอนอ่านลักษณะนี้อาจเรียกว่า Reading Beyond The Lines

ความเข้าใจในการอ่านแบบประเมินผลหรือวิจารณ์นี้จะต้องใช้การศึกษาเหตุผลค่อนข้างลึกซึ้งกว่าข้อ 2 โดยจะต้องวิเคราะห์ปัญหา ให้ความคิดเห็นในแง่วิจารณ์ คือพิจารณาหาส่วนดีชี้ให้เห็นส่วนบกพร่องกับแนะการแก้ไขปรับ หรือหาวิธีป้องกันไม่ให้ผลเสียเกิดขึ้นได้ การสอนอ่านแบบนี้ถือว่าเป็นความเข้าใจในการอ่านระดับสูงและสูงมาก

จากทัศนะดังกล่าวสรุปได้ว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านแบ่งได้เป็น 3 ระดับด้วยกันคือ ระดับต่ำ คือความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนไว้ ระดับปานกลาง คือสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้และระดับสูง คือสามารถประเมินเรื่องที่อ่านได้ ดังนั้นในการอ่านจึงควรสนับสนุนให้ผู้อ่านได้ฝึกทักษะการอ่านและพัฒนาความสามารถทางการอ่านในแต่ละระดับตามความเหมาะสมต่อไป

3.1.3 จุดมุ่งหมาย และประโยชน์ของการอ่าน

มิเลอร์ (Miller. 1982 :12) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านเป็น 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าว ๆ (Scanning Skimming Reading)
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Ideal reading)
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญโดยทั่วๆ ไป (Exploratory Reading)
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (Study Reading)
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณญาณติดตามข้อความที่อ่าน (Critical Reading)
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความ หรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน (Analytical Reading)

เสาวลักษณ์ รัตยวิชช์ (2531 : 86) กล่าวถึง การอ่านโดยทั่วไปว่า มีจุดมุ่งหมายหลักอยู่ 3 ประการ

1. อ่านเพื่อนความบันเทิง ได้แก่ เรื่องราวประเภทนิยาย นิทาน
2. อ่านเพื่อรู้วิธีการ (เพื่อทำเป็น)ได้แก่ ตำราอาหาร สลากยา คู่มือการใช้สิ่งของต่างๆ เป็นต้น
3. อ่านเพื่อค้นคว้า ได้แก่ เรื่องราว สารคดีโดยทั่ว ๆ ไป

ดังนั้นการเลือกเนื้อหาในการอ่านแก่ผู้เรียนจึงควรมีเนื้อหาสามประการดังกล่าวโดยพิจารณาสิ่งที่ผู้เรียนจะพบและเห็นได้ในชีวิตประจำวันจริง ๆ เช่น โฆษณาหนังสือพิมพ์ สลากยา แบบฟอร์มในใบสมัคร เรื่องคัดลอกจากนิตยสาร สารานุกรม ฯลฯ ทั้งนี้เพื่อประสบการณ์ในการเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างที่จะนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันของการอ่าน

จุดมุ่งหมายในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้อ่านประสบผลสำเร็จในการอ่านได้ ดังนั้นผู้อ่านจึงควรตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อให้การอ่านบรรลุวัตถุประสงค์ตามต้องการและเป็นการพัฒนาความสามารถในการอ่านแก่ผู้อ่านด้วย

3.1.4 ประโยชน์ของการอ่าน

บันลือ พฤกษะวัน (2533 : 4) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ดังนี้คือ

1. การอ่านเป็น มีทักษะในการอ่าน ย่อมอ่านมาก มีพื้นฐานประสบการณ์กว้างขวาง สามารถที่จะฟังเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดีมีวิจารญาณในการฟัง

2. การอ่านเป็น มีทักษะในการอ่าน ย่อมอ่านมาก สามารถที่จะพัฒนาการพูดได้ดี โดยสังเกตได้ว่า ผู้ที่ได้รับการศึกษาดีย่อมใช้ภาษาพูดได้ใกล้เคียงกับภาษาเขียน

3. การอ่านเป็น มีทักษะในการอ่าน ย่อมอ่านมาก จะช่วยให้ผู้อ่านได้รูปแบบการใช้ภาษาในการเขียน สื่อความคิดตามต้องการต่าง ๆ และอื่น ๆ ได้กว้างขวางและดีขึ้น

4. การอ่านเป็นย่อมอ่านมาก ย่อมช่วยให้ผู้อ่านสามารถใช้ภาษาไม่ว่าจะพูดหรือเขียนได้ถูกต้อง

การฝึกภาษาในโรงเรียน ควรถือเอาการฝึกทักษะในการอ่านเป็นศูนย์กลางหรือหัวใจในการพัฒนาทักษะทางภาษา

3.1.5 หลักการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ

บัมผัส (รำไพ ดาวเรือง . 2515 : 13 –14 ; อ้างอิงใน Bumpass. 1963 : 9 –10. *Mordern Language Teaching.*) ได้แบ่งขั้นของการสอนแก่นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองดังนี้

1. ขั้นแนะนำ (Introductory Stage) สอนให้เด็กตั้งใจฟัง พยายามออกเสียงตามครูและฝึกออกเสียงทั้งพร้อมกันและเดี่ยว ในขั้นที่เด็กจะต้องเข้าใจความหมายของแต่ละคำและใช้คำนั้นในประโยคได้ต้องฝึกประโยคใหม่ ๆ และใช้ประโยคแบบนั้นตอบคำถามได้

2. ขั้นเสนอตัวเขียน (Presentation of Graphic Symbols) เมื่อฝึกปากเปล่าแล้วครูควรเขียนสิ่งที่ฝึกบนกระดาน พยายามให้นักเรียนเชื่อมเครื่องหมายเข้ากับความหมายโดยใช้อุปกรณ์ช่วย

3. ขั้นฝึกอ่านพร้อมกัน Choric Practice Reading) ครูฝึกให้นักเรียนอ่านประโยคต่างๆ พร้อมกัน ครั้งแรกฝึกโดยปิดหนังสือ ครูยกมือขึ้นแสดงระดับเสียงต่ำ ต่อมาจึงให้เปิดดูตัวเขียนในหนังสือหรือดูจากกระดานดำ

4. ขั้นอ่านหนังสือ (Book Reading Stage) ในขั้นนี้ครูให้นักเรียนอ่านในใจ สิ่งที่อ่านคือสิ่งที่ได้ฝึกปากเปล่าในขั้นต้น ๆ แล้ว

โรบินสัน (กรรณิกา อุ่นแจน . 2528 : 36 –37 ; อ้างอิงจาก Robinson. 1968 : 210. *The Reading Teaching.*) ได้คิดระบบที่จะช่วยในการสอนอ่านที่เรียกว่า SQ 3 R ขึ้นได้แก่

1. Survey การสำรวจเรื่องที่อ่านอย่างรวดเร็ว
2. Question ตั้งคำถามเรื่องที่อ่าน
3. Read อ่านเพื่อค้นหาคำตอบ
4. Recite จดจำคำตอบหรือเรื่องราวที่พบ โดยการท่องหรือเขียน
5. Review ทบทวนในเวลาว่างเพื่อให้จำได้ตลอด

เกบฮาร์ด (Gebhard .1985 :16 -20) ได้เสนอหลักการสอนอ่านสำหรับครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองเพื่อช่วยในการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้นไว้ดังนี้

1. การฝึกฝนการอ่านสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่จะอ่านได้ เพราะยิ่งผู้เรียนใช้เวลาในการอ่านเท่าไรก็ยิ่งเป็นผลดีมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ดังนั้นครูต้องพูดให้น้อยลงและให้นักเรียนได้อ่านมากขึ้นในชั่วโมงที่สอน นอกจากนี้ครูอาจใช้วิธีทำเอกสารประกอบการอ่าน เพื่ออธิบายคำศัพท์หรือโครงสร้างยาก ๆโดยครูไม่ต้องเสียเวลาอธิบายแต่ให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองจากเอกสาร

2. บทอ่านที่มีความหมายต่อผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การอ่านได้ บทอ่านที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนย่อมมีผลให้การเรียนประสบผลสำเร็จมากกว่า ครูอาจสอบถามความสนใจจากผู้เรียนแล้วจัดทำเป็นมุมการอ่าน เป็นต้น

3. ความซ้ำซ้อนของภาษาช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การอ่านได้ ความซ้ำซ้อนจากการอ่านใช้ประโยคหรือคำศัพท์ที่มีความหมายคล้ายกันในข้อความที่อ่าน บางครั้งอาจเป็นคำตรงกันข้ามหรือการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ครูควรชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนอาจเดาความหมายของคำหรือประโยคจากตัวแนะต่าง ๆที่ปรากฏในข้อความ

4. การเสริมข้อมูลเพิ่มเติมช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การอ่านได้เนื่องจากความรู้และประสบการณ์ของแต่ละคนแตกต่างกัน ครูจึงควรให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อให้ผู้เรียนอ่านเรื่องนั้นด้วยความเข้าใจดียิ่งขึ้น

5. การอ่านเป็นกลุ่มคำช่วยให้การจับใจความดีขึ้น การอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ควรเป็นการอ่านแบบคำต่อคำหรือรู้ความหมายทุกคำแต่ควรอ่านเป็นกลุ่มคำเพื่อจับใจความได้ดีขึ้น ครูช่วยเหลือในตอนแรกโดยการแบ่งคำเป็นกลุ่ม ๆ ให้อ่าน ฝึกให้ผู้เรียนแบ่งคำเป็นกลุ่มเองจากกลุ่มคำสั้นๆ แล้วขยายให้ยาวขึ้นหรืออาจใช้เนื้อเพลงหรือบทละครสั้น ๆ ช่วยในการฝึกอ่าน

6. สื่อการสอนช่วยเพิ่มความเข้าใจในการอ่านแก่ผู้เรียน การใช้รูปภาพ ของจริง เครื่องมือต่างๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านดีขึ้น และสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี

7. บรรยากาศในการเรียนการสอนควรเป็นอย่างสบายไม่เคร่งเครียด การให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่มและทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านกันเองโดยมีครูคอยช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการจะทำให้บรรยากาศไม่เคร่งเครียด และเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น

บุญเลิศ บุญเรือง (2525 : 48 – 4) ได้เสนอหลักการสอนอ่านไว้ดังนี้

1. กำหนดเรื่องราวที่อ่าน จะอ่านอะไรมากน้อยเท่าไร

2. ดึงเอาคำใหม่หรือสำนวนใหม่จากเรื่องที่จะอ่าน ให้เด็กรู้จัก (ออกเสียง ความหมาย) เสียก่อน

3. กำหนดเวลาให้อ่านและอ่านให้ถูกวิธี

4. ควบคุมให้ทุกคนอ่านและอ่านให้ถูกวิธี

5. เมื่อหมดเวลา หรือเห็นว่าทุกคนอ่านจบ ให้ปิดหนังสือ หรือเก็บเรื่องที่อ่าน

6. ตั้งคำถาม ถามเรื่องราวในเนื้อหาที่อ่าน อาจมีการแข่งขันให้ตอบปากเปล่าหรือตอบเป็นข้อเขียน

7. ดำเนินการเช่นที่กล่าวมาในการสอนต่อไปอีก

สังเวียน สฤษดิกุล และคณะ (2521 : 61 - 63) ได้เสนอกลวิธีในการสอนอ่านไว้ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนสนใจในการอ่าน

2. สอนคำศัพท์และโครงสร้างที่ยากเสียก่อน ให้นักเรียนออกเสียงและฝึกปากเปล่าจนคล่องและครูอาจจะใช้เครื่องช่วย (อุปกรณ์) ในการสอนประกอบด้วยก็ได้

3. ให้นักเรียนอ่านในใจ หรืออ่านออกเสียงในหนังสือ

4. การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านปากเปล่า

ก. ครูให้นักเรียนย่อเรื่องราวออกมาโดยใช้ภาษาของตนเองหรือให้ออกมาเขียนบนกระดานคนละประโยคก็ได้

ข. ให้นักเรียนเติมคำศัพท์ หรือคำลงในช่องว่าง

5. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ก่อนทำครูอาจให้ฟังอีกครั้ง เมื่อได้ตอบคำถามด้วยปากเปล่าเสร็จแล้ว ครูก็ให้นักเรียนทำแบบฝึกทั้งเกี่ยวกับศัพท์ โครงสร้าง และเนื้อหา ครูอาจให้ทำเป็นการบ้านก็ได้

แบบฝึกหัด ควรมีลักษณะดังนี้

ก. ให้นักเรียนหาคำหมวดต่าง ๆ เช่น Noun Adjective Verb etc

ข. ครูให้ความหมายของคำ ให้นักเรียนเดาคำศัพท์

ค. ให้หาคำตรงข้าม

ง. ให้นักเรียนแต่งประโยค

จากความคิดเห็นดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่าในการสอนการอ่านนั้นจะต้องให้ผู้อ่านเกิดความสนใจที่จะอ่าน ให้รู้ว่ากำลังอ่านเรื่องเพื่อจุดประสงค์ใด หัดให้ผู้อ่านตั้งคำถามและหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านได้นั่นเอง

3.1.6 การสอนอ่านภาษาอังกฤษ

การสอนอ่านภาษาอังกฤษ สามารถ จัดได้ดังนี้คือ

1. การสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง เพ็ญสุข ภู่ตระกูล (2528 : 8) กล่าวว่า ในการสอนอ่านทั่วไปครูมักใช้แบบเรียนซึ่งประกอบด้วย บทอ่าน ศัพท์ และสำนวน ไวยากรณ์ และคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง วิธีนี้ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีเพียงเล็กน้อย คือ ครูเพียงบอกให้นักเรียนอ่านตามที่กำหนดแล้วให้ตอบคำถามท้ายเรื่องซึ่งครูมักจะเฉลยคำตอบภายหลัง นอกจากนี้นักเรียนมีส่วนร่วมน้อยมาก ครูไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างไร

การจัดการเรียนการสอนที่ครูเป็นศูนย์กลางเป็นแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนของนักการศึกษากลุ่มประเพณีนิยม (traditionalism) ซึ่งเน้นบทบาทครูเป็นสำคัญ ครูเป็นผู้มีอำนาจเต็มที่ เป็นศูนย์ของความรู้เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ผู้เรียนมีหน้าที่รับฟังและปฏิบัติตาม (พรรณี ช .เจนจิตร. 2526 : 56)

จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางจะมีผลเสียคือเป็นกระบวนการที่ขัดกับการเรียนรู้ของเด็ก เป็นการสื่อสารทางเดียว (One Way Communication) ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อไป

2. การสอนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการเรียนการสอนอ่านที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนในกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุดโดยมีเทคนิคต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ในการสอนอ่านโดยให้นักเรียนเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนนั้นมีผู้เสนอแนะเทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอนอ่านด้วยวิธีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. Selection of Materials เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกบทเรียนในการอ่าน Selection of Materials เหมาะสมและตรงกับความสนใจของผู้เรียน

2. การนำความเรียงของนักเรียนมาใช้ในการสอนอ่าน (Student ' S writing as reading Materials) โดยพิมพ์แจกให้นักเรียนอ่านกิจกรรมการเขียนนั้น แล้วสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องนั้น ๆ

3. การสอนอ่านด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อความ (Discourse analysis) เป็นวิธีการสอนโดยวิธีวิเคราะห์ศัพท์ โครงสร้าง เครื่องสัมพันธ์ ข้อความ หน่วยอ้างอิง ตำนาน และวิเคราะห์ข้อมูล จะต้องฝึกฝนการคาดเดาความหมายรู้จักความสำคัญของความสัมพันธ์ข้อความ การเชื่อมโยงข้อความให้ติดต่อกันหรือฝึกอ่านและจับใจความสำคัญในเรื่องที่อ่าน ฝึกให้หาคำเชื่อมความซึ่งเป็นวิธีที่เหมาะสมกับการแบ่งกลุ่มย่อย

4. การแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม (Group) เป็นหัวใจของการสอนอ่านโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนเพราะทำให้เกิดการปะทะสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ รู้จักแก้ปัญหาและตัดสินใจด้วยตนเองได้ ครูเป็นเพียงผู้กำหนดจุดประสงค์ในการเรียนและขอบข่ายของงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำอย่างชัดเจน มีการอภิปรายลงความเห็น

กิจกรรมกลุ่ม (Group work) หมายถึง การกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งร่วมกันเพื่อเรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตนเองโดยสมาชิกมีส่วนเข้าร่วมในกิจกรรมและวิเคราะห์พฤติกรรมของสมาชิกด้วยกันซึ่งเกิดขึ้นในขณะนั้นตลอดจนร่วมแสดงความคิดเห็นและกล่าวถึงประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมนั้นๆ ด้วย

วิไลวรรณ สันถวะโกมล (2522 : 20) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่ม ช่วยฝึกทักษะในการศึกษาค้นคว้า (study skill) ซึ่งเป็นทักษะและรายงานการเก็บรวบรวมข้อมูลการพูด การฟัง การอ่านและรายงาน การเก็บรวบรวมข้อมูลนี้เป็นวิธีช่วยสมาชิกในกลุ่มได้มีการพัฒนาทัศนคติค่านิยมและพฤติกรรมเพราะกิจกรรมกลุ่มเน้นกิจกรรมที่นำไปสู่การปฏิบัติจริงสู่การวิเคราะห์ ทำให้ผู้เรียนรู้จักตนเองและผู้อื่นมากขึ้น ยิ่งไปกว่านี้ผู้เรียนยังยอมรับข้อบกพร่องของตนเองพร้อมที่จะแก้ไขอีกด้วย

5..การสอนโดยวิธีให้เพื่อนช่วยสอน (Peer – tutoring)

6. การให้นักเรียนเรียนด้วยตนเอง (Self – study) เป็นเทคนิคการสอนที่ใช้ในระบบการเรียนการสอนตามเอกัตภาพ (Individualized Instruction) แต่จะต้องคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

วรยา เพชรประดับ (2530 : 46 – 50) กล่าวถึงข้อดีข้อเสียของการเรียนด้วยตนเองดังนี้ ข้อดีจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด แปลความหมาย วิเคราะห์ วิจารณ์เรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนจะมีความกระตือรือร้น สนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย ช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ช่วยเหลือตนเองในการแสวงหาความรู้ ช่วยลดภาระในการสอนของครู ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักคิดได้ลึกซึ้งตามลำดับ ช่วยทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น ผู้เรียนสนใจและเข้าใจเนื้อเรื่องได้ง่ายขึ้นและเกิดความคิดสร้างสรรค์ รู้จักรับผิดชอบและช่วยเหลือตนเองในการศึกษาค้นคว้า ส่วนข้อเสียนั้นมีดังนี้ ในระยะเริ่มแรกยังขาดความคุ้นเคยกับวิธีการและขั้นตอน

ในการทำกิจกรรมต่างๆ จึงทำให้เกิดความวุ่นวายพอสมควร ใช้เวลามากในการทำกิจกรรมจะต้องมีการอธิบายซ้ำ มีการแบ่งงานให้ชัดเจน มีเสียงดังรบกวนห้องข้างเคียงและผู้เรียนขาดความเรียบร้อยไปบ้างแต่ผลของนักเรียนจากการศึกษาของเขาพบว่า สัมฤทธิผลในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยตนเองสูงกว่ากลุ่มจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนตามความสามารถและความสนใจของตนเอง

7. การสอนแบบศูนย์การเรียน (Learning Center)

8. การสอนโดยใช้สื่อประสม (Multi – Media – Instruction)

9. บทเรียนโปรแกรม (Programmed Instruction)

10. ชุดการสอน (Instructional Packages)

11. หน่วยการเรียนการสอน (Module)

12. การใช้ระบบการสอนไม่แบ่งชั้น (Nongraded Education)

3.1.7 การใช้กิจกรรมกลุ่มในการสอนภาษาอังกฤษ

กนกรัตน์ ศรีวิจิตร์ (2531 : 67- 68) กล่าวถึง กิจกรรมกลุ่มว่า การจัดให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่มสามารถที่จะช่วยแก้ปัญหาความบกพร่องในด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง กล่าวคือ นักเรียนที่ตั้งใจเรียนสามารถชักนำให้นักเรียนที่ขาดความสนใจหันมาตั้งใจเรียนได้โดยการช่วยคิด ช่วยแนะนำบทเรียน

จะเห็นได้ว่ากิจกรรมกลุ่ม (Group work) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาซึ่งพัฒนาทักษะการพูดและยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถสรุป เสนอแนะและแสดงความคิดเห็นได้ ครูจะเป็นเพียงผู้เข้าร่วมในการสนทนาเพื่อสังเกตการใช้ภาษาของผู้เรียน การเสนอผลงานของกลุ่มต้องเป็นกันเองมากที่สุดเพื่อให้สมาชิกเป็นอิสระในการแสดงออก มีการให้กำลังใจเคารพความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นักเรียนมีอิทธิพลต่อกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน มีความเข้าใจที่ตรงกัน ดังนั้นจึงควรฝึกให้นักเรียนมีสปิริตในการทำงานและจะต้องมีบรรทัดฐานของกลุ่ม ได้แก่ ความคาดหวังร่วมกันหรือความคิดเห็นร่วมกันของสมาชิกในกลุ่มเกี่ยวกับการกำหนดพฤติกรรมและวิธีการทำงานให้เหมาะสมซึ่งเป็นวิธีที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้มากในการช่วยเพิ่มพลังความสามารถในการใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ซึ่งก่อให้เกิดปัญญา (wisdom) โดยจะต้องมีการปูพื้นฐานตั้งแต่วัยเด็กเพื่อให้รู้จักใช้สัมผัสทั้งห้าของมนุษย์อย่างเต็มที่ ดังนั้นการรู้จักเลือกสรรเทคนิคในการจัดการเรียนการสอนจึงมีความจำเป็นมากที่สุดสำหรับครูผู้สอนในทุกระดับชั้นซึ่งจะต้องใช้วิธีการผสมผสานกลวิธีการสอนที่เหมาะกับความสามารถของตนเอง

3.1.8 จิตวิทยาในการสอนอ่าน

คาโรลด์ (นฤมล กังวาลไกล 2534 : 22 ; อ้างอิงจาก Carroll. 1964 : 188. *The British Jornal of language Teaching.*) กล่าวถึง จิตวิทยาการอ่านว่า มีหลักสำคัญควรยึด 3 ประการ คือ

1. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยในการวางเงื่อนไขในการเรียนการสอนมีความมั่นคงถาวรในการอ่าน การฝึกอ่านแต่อย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้นักเรียนอ่านหรือจำคำได้ ต้องอาศัยการเสริมแรงด้วย

2. การหยั่งเห็น (Insight) เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยพลันของเด็ก แต่เกิดจากได้ลองผิดลองถูกมาหลายครั้ง เช่น เด็กเห็นคำว่า " กิน " มาก่อนแล้วพบคำว่า "บิน " เด็กก็จะอ่านว่า " กิน " แต่เมื่อได้รับการสอนหรือได้ลองสะกดดู เด็กก็จะอ่านคำว่า " บิน " ได้ถูกต้อง

3. ทฤษฎีพัฒนาการของเพียเจต์ (Piaget. 1965 : 112) กล่าวว่า ความรู้คือเมื่อเด็กมีปฏิกริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกแล้ว จะเก็บผลลัพธ์นั้นไว้ในตัวเมื่อเด็กพบเหตุการณ์เช่นเดิมอีกเด็กจะผสมผสาน (Assimilation) ความรู้ใหม่กับความรู้เก่าเข้าด้วยกันกับประสบการณ์เดิมแล้วทำให้เกิดความคิดต่างๆ ไปใช้ในการทำปฏิกริยาตอบสนองสิ่งเร้าที่เด็กพบครั้งต่อไป

จะเห็นได้ว่า การสอนนั้นเป็นสิ่งที่ผู้อ่านจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจอย่างละเอียดรอบคอบ การสอนที่ดีจะช่วยเพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้สอนทั้งนี้ผู้สอนที่ดีต้องไม่ลืมที่จะศึกษาวิธีการสอนแบบใหม่ๆ อยู่เสมอเพื่อช่วยพัฒนาวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.1.9 การสอนอ่านในระดับประถมศึกษา

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2532 : 819 - 821) กล่าวว่า การสอนอ่านในระดับประถมศึกษานั้นแบ่งออกเป็นลักษณะใหญ่ ๆ ได้ 2 ลักษณะ คือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ

การอ่านออกเสียง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนอ่านคำและประโยคออกจึงให้นักเรียนอ่านออกเสียงดังให้ครูและเพื่อนๆ ได้ยินเพื่อตรวจสอบว่าสามารถอ่านคำหรือประโยคได้อย่างถูกต้องหรือไม่

การอ่านออกเสียงใช้ในการสอนศัพท์และประโยคใหม่ผสมไปกับการฝึกฟังและพูดทุกๆ ครั้งที่ครูแสดงบัตรคำหรือเขียนคำและประโยคบนกระดานจะต้องให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ครูฟังหรืออ่านตามครูเพื่อให้นักเรียนอ่านคำหรือประโยคนั้นๆ ได้ถูกต้องหรือให้อ่านบทฟัง – พูดก่อนหรือหลังที่มีการฝึกให้นักเรียนพูดบทสนทนาแต่ละตอนแล้ว นอกจากนั้นยังมีการให้นักเรียนอ่านบทอ่านดังๆ ภายหลังจากที่มีการเอาความโดยการอ่านในใจและทำกิจกรรมเกี่ยวกับบทอ่านนั้นๆ แล้ว

การอ่านในใจ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนอ่านและทำความเข้าใจเรื่องราวได้ด้วยตนเองหรือสามารถไตร่ตรองหาเหตุผล และสรุปความจากบทอ่านได้ ทั้งเป็นการฝึกให้อ่านได้เร็วด้วย การสอนอ่านในระดับประถมศึกษามักจะมีลักษณะเป็นการอ่านเอาความอ่านแล้วปฏิบัติตามคำสั่งหรืออ่านที่มีการกำหนดงานให้ทำในขณะที่อ่านหรือภายหลังการอ่าน

การสอนอ่านในใจจะต้องสอนภายหลังจากที่นักเรียนเรียนคำศัพท์ส่วนใหญ่และประโยคใหม่ในบทฟังและพูดมาแล้วโดยเหตุที่การสอนอ่านแบบนี้เป็นการฝึกให้นักเรียนสามารถอ่านและทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง เป็นการฝึกเพื่อเอาความหรืออ่านคำสั่งแล้วปฏิบัติตาม การสอนอ่านในใจจึงปรากฏในตอนท้ายๆ ของบทเรียนทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนฝึกเนื้อหาทางภาษาในทักษะการอ่านภายหลังจากที่ตนได้เรียนและฝึกมาแล้วในลักษณะของการฟังและพูด

สำหรับการอ่านเอาความจะแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะต้นเมื่อนักเรียนรู้คำศัพท์ไม่เกิด 400 คำ และระยะหลังเมื่อนักเรียนรู้คำศัพท์ประมาณ 400 คำขึ้นไป กิจกรรมเกี่ยวกับการอ่านเอาความในระยะต้นจะง่ายมีกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดหรือสอบถามปากเปล่าเข้ามาเกี่ยวข้องมากมีการเขียนเข้ามาปะปนด้วยเพียงเล็กน้อย ส่วนการเอาความระยะหลังมีกิจกรรมอื่นเกี่ยวข้องด้วยมากกว่า เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนและการพูดดังนั้นกิจกรรมในการอ่านเอาความในระยะหลังจึงมีลักษณะของทักษะสัมพันธ์ให้เห็นค่อนข้างจะชัดเจน ในทำนองเดียวกับกิจกรรม การอ่านประเภทที่มีการกำหนดงานให้ทำในขณะที่อ่านหรือภายหลังการอ่าน

3.1.9.1 การสอนเอาความในระดับ

เมื่อนักเรียนเรียนมาได้สักระยะหนึ่งและรู้จักคำศัพท์ประมาณ 40 – 50 คำ ควรจะได้รับการฝึกให้อ่านเอาความโดยการอ่านเรื่องในใจโดยเหตุที่คำศัพท์และรูปประโยคที่นักเรียนเรียนนี้ยังมีอยู่น้อยมาก บทเรียนจะต้องพยายามใช้คำศัพท์และประโยคที่นักเรียนรู้จักแล้วเป็นส่วนใหญ่เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าบทเรียนยาก นักเรียนจะเกิดความท้อถอย บทอ่านในตอนต้นจึงต้องอาศัยภาพประกอบที่ให้ความหมายของเรื่องอย่างชัดเจน

วัตถุประสงค์ของการสอนอ่านเอาความ

1. เพื่อฝึกให้นักเรียนอ่านเอาเรื่องและทำความเข้าใจได้ด้วยวิธีอ่านในใจและอ่านได้ด้วยตนเองโดยไม่มีการแปล

2. เพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์และประโยคที่นักเรียนเรียนไปแล้ว

3. เพื่อฝึกให้นักเรียนเริ่มหัดเดาความหมายของคำที่นักเรียนไม่รู้จัก โดยอาศัยการเดาจากเนื้อความรอบด้าน (บริบท) หรือการพิจารณาความจากภาพ

การฝึกอ่านเอาความนี้มีความสำคัญมากเพราะจะทำให้นักเรียนอ่านได้ด้วยตนเองเป็นการสร้างนิสัยให้เกิดความรักที่จะอ่านโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับความสามารถในการเดาความหมายนั้นครูควรจะเริ่มสร้างให้กับเด็กตั้งแต่ตอนต้นเพราะในชีวิตจริงนั้นเราจะต้องใช้การเดาความหมายของคำจากบริบทอยู่เป็นนิจ ถ้านักเรียนรู้จักเดาความหมายจะไม่รู้สึกกลัวที่จะอ่านเมื่อพบคำศัพท์ที่ตนไม่รู้จักอยู่ในบทอ่าน การฝึกจะต้องเริ่มทีละเล็กทีละน้อยในที่สุดเด็กก็จะอ่านได้ด้วยตนเอง

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่านเอาความก็คือ ครูบางคนเคยชินกับการสอนแบบอ่านไปแปลไปโดยการใช้วิธีให้นักเรียนอ่านออกเสียงโดยตลอดเพราะเกรงว่านักเรียนจะอ่านคำไม่ได้ครูไม่ควรจะใช้วิธีอ่านและแปลเพราะแท้ที่จริงบทเรียนใช้คำศัพท์ที่นักเรียนเคยฝึกในการพูด อ่านคำ เขียนคำ อ่านประโยค และเขียนประโยคมาแล้วครูควรจะให้นักเรียนอ่านในใจและทำความเข้าใจด้วยตนเอง อนึ่งการอ่านออกเสียงของบทเรียนก็ยังคงมีอยู่หากแต่ตามมาภายหลังจากที่นักเรียนอ่านในใจและทำกิจกรรมเกี่ยวกับบทอ่านแล้ว

3.1.9.2 ขั้นตอนในการสอนอ่านเอาความ

ในการสอนเพื่อจะให้นักเรียนสามารถอ่านเอาความได้ด้วยตนเองนั้น มีวิธีการดังนี้

1. ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องในใจ พยายามทำความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยดูภาพประกอบด้วยในครั้งแรกให้อ่านเรื่องโดยตลอดเพื่อดูว่าเรื่องราวทั้งหมดเป็นเช่นไร ครั้งที่สองให้อ่านใหม่ คำใดที่นักเรียนไม่รู้จักให้ลองเดาความหมายจากเนื้อความโดยตรงของคำนั้นและดูภาพประกอบด้วย

2. ครูเขียนคำที่นักเรียนต้องเดาความหมายบนกระดานให้ลองอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำใหม่นั้นหรืออาจจะชะลอการถามความหมายของคำใหม่ไว้ภายหลังที่นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องแล้วก็ได้

3. ให้นักเรียนจับกลุ่มกันสัก 3 –4 คนปิดหนังสือแล้วเล่าเรื่องให้กันฟังเพื่อตรวจสอบว่าเรื่องที่อ่านตรงกันหรือไม่ การปิดหนังสือจะช่วยให้นักเรียนไม่ใช้วิธีอ่านโดยการแปลคำต่อคำ

4. เมื่อนักเรียนปรึกษากันเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังเป็น

ภาษาไทยอาจจะเล่าเป็นตอน ๆ ให้คนอื่นมาเล่าต่อ ถ้าเรื่องสั้น ๆ นักเรียนอาจจะเล่าคนเดียวโดยตลอดแล้วให้เพื่อนคนอื่นมาเพิ่มเติม หรือแก้ไขโดยครูเป็นผู้ช่วยเสริม

5. ครูตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อให้นักเรียนหาคำตอบจากคำหรือประโยคในเรื่องโดยครูตั้งคำถามนำ เช่น " คำไหนบอกให้เราทราบว่า ..... " หรือ " ประโยคไหนทำให้เราทราบว่า....."

6. อ่านออกเสียงตามครูลงเสียงเน้นหนักและท่วงทำนองสูงต่ำให้ถูกต้องหากเนื้อเรื่องมีการแสดงอารมณ์ เช่น โกรธ ตื่นเต้น ตกใจ ก็ฝึกให้นักเรียนอ่านให้มีอารมณ์ตามท้องเรื่องด้วย

7. ฝึกหัดอ่านออกเสียงภายในกลุ่ม

8. ครูอาจจะสั่งให้นักเรียนคัดลอกเรื่องที่อ่านลงในสมุดเป็นการฝึกคัดลายมือด้วยก็ได้

3.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน

3.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

แบบส์ (Babbs . 1983 : 174 - A) ได้ศึกษาผลของการสอนโดยใช้ยุทธวิธีในการตักเตือนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในด้านความรู้ที่มีต่อความเข้าใจและการระลึกได้ในการอ่าน จุดมุ่งหมายเพื่อประเมินโครงการพัฒนาความรู้ของนักเรียนระดับ 4 เกี่ยวกับการอ่านและสอนโดยใช้ยุทธวิธีในการตักเตือนเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 4 จำนวน 47 คน กลุ่มควบคุมให้อ่านหนังสือวิทยาศาสตร์และสังคมศึกษาเพื่อตอบคำถาม ส่วนกลุ่มทดลองให้วางแผนการอ่าน เช่น ตักเตือนตนเองว่า การอ่านเป็นกระบวนการคิด กำหนดจุดมุ่งหมายการอ่าน ประเมินความยากของหนังสือ กำหนดวิธีเรียนเพื่อให้ถึงจุดมุ่งหมาย เป็นต้น ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลอง มีความเข้าใจและระลึกได้ในการอ่านไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุม แต่กลุ่มควบคุมมีความรู้เกี่ยวกับการอ่านให้ได้ผลดีอยู่ในระดับต่ำ การใช้บัตรตักเตือนเป็นวิธีการที่มีผลดีในการชักชวนให้นักเรียนเป็นผู้ใช้ยุทธวิธีในการอ่าน

เดลาเนย์ (Delaney .1985 : 111 – A) ได้ทำการศึกษา ผลของยุทธวิธีในการฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจกับนักเรียนระดับ 4 และระดับ 5 โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ฝึกให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องแล้วทำการบันทึกเอาไว้ กลุ่มที่ 2 ฝึกโดยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วขีดเส้นใต้ในประเด็นที่สำคัญ ๆ เอาไว้ แล้วทำการจดบันทึกสิ่งที่สำคัญเหล่านั้นเท่าที่จำได้ และกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุมใช้วิธีเดิม ผลปรากฏว่า คะแนนความเข้าใจโดยเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่มสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม

ฮอย (Hoye.1988 : 3291 - A) ได้ศึกษาประเมินผลประสิทธิภาพของการเขียนสรุปย่อที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษามหาวิทยาลัยปีที่ 1 ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในหาวิทยาลัยเท็กซัสที่เมืองออสติน (Austin) จำนวนทั้งสิ้น 38 คน แบ่งนักศึกษาเป็น 2 ห้องเรียน ห้องเรียนหนึ่งเรียนการอ่านโดยใช้การเขียนสรุปย่อ อีกห้องเรียนหนึ่งเรียนโดยเขียนข้อความแสดงความคิดเห็นสั้นๆ ผลปรากฏว่า นักศึกษาที่เรียนโดยการเขียนสรุปย่อมีความเข้าใจในการอ่านดีกว่า นักศึกษาที่ไม่ได้เรียนโดยการใช้การเขียนสรุปย่อ

เดคเคอร์ (Decker .1988 : 1784 - A) ได้ศึกษาผลของการเขียนที่มีผลต่อสัมฤทธิผลในการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาซึ่งเรียนอยู่ในระดับ 10 -12 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 4 แห่ง ในชุมชนบริเวณเทือกเขาร็อกกี้โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองเรียนการอ่านโดย

เลือกหัวข้อที่อ่านแล้วและนำมาเขียนทุกวัน วันละ 10 นาที เป็นเวลา 16 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนการอ่านโดยไม่เขียน ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมแต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

เพ็ญสูข ภู่ตระกูล (2528 : ง – จ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิผลในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยให้เพื่อนช่วยสอนกับที่เรียนด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชดำริ กรุงเทพมหานคร จำนวน 72 คน กลุ่มทดลองใช้วิธีเรียนโดยให้เพื่อนช่วยสอนจำนวน 36 คน กลุ่มควบคุมเรียนด้วยตนเองจำนวน 36 คน ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 คาบ ๆ ละ 50 นาที ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านทั้ง 2 กลุ่มโดยทดสอบทางสถิติด้วยค่า t - test ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีเพื่อนช่วยสอนมีผลสัมฤทธิผลในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนเก่งที่เรียนโดยวิธีให้เพื่อนช่วยสอนมีสัมฤทธิผลในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนเก่งที่เรียนด้วยตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนอ่อนที่เรียนโดยวิธีเพื่อนช่วยสอนมีสัมฤทธิผลในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพ็ญศรี กันทาสุวรรณ (2536 : 50 - 52) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคการต่อบทเรียนที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสันกลาง (ราษฎร์พัฒนา) จังหวัดเชียงราย จำนวน 24 คน ผู้วิจัยดำเนินการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านโดยทดสอบทางสถิติด้วยค่า t – test ผลปรากฏว่าการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการต่อบทเรียนทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน คือกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูง ปานกลางและต่ำ เมื่อเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการต่อบทเรียนแล้วมีคะแนนพัฒนาการในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อุษณีย์ วรรณจิยี (2536 : 105 –108) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองขามและโรงเรียนบ้านศาลาลัย ตำบลไร่เก่า อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างไดอะแกรม กลุ่มควบคุม 40 คน ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 6 สัปดาห์กับ 1 วัน สัปดาห์ละ 4 วัน ๆ ละ 3 คาบละ ๆ 20 นาที ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยทดสอบทางสถิติด้วยค่า t –test ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างไดอะแกรมกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างไดอะแกรมกับ

นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พัชรี ดุสิตสวัสดิ์ (2537 : 59 – 62) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธี E.M.Q.A. สอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางมดวิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียนๆ เรียนละ 39 คน รวมทั้งสิ้น 78 คน ใช้เวลาทดลองทั้งสิ้น 15 สัปดาห์ๆ ละ 2 คาบๆ ละ 50 นาที โดยนักเรียนกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยวิธี E.M.Q.A. กลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนด้วยวิธีแปล ผู้วิจัยดำเนินการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของทั้ง 2 กลุ่ม โดยทดสอบทางสถิตด้วยค่า t – test ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธี E.M.Q.A. สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีแปลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปารณทัตต์ แสนวิเศษ (2539 : 62 - 69) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไดอะแกรมกับวิธีสอนปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโพนแพง (เจียรวนนท์อุทิศ) จังหวัดสกลนคร จำนวน 64 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลองจำนวน 32 คนได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไดอะแกรม กลุ่มควบคุมจำนวน 32 คนได้รับการสอนโดยวิธีปกติ ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ๆ ละ 5 ครั้งๆ 3 คาบ ๆ ละ 20 นาที ผู้วิจัยดำเนินการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของทั้ง 2 กลุ่ม โดยทดสอบทางสถิติด้วยค่า t – test ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการสร้างไดอะแกรมแตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมบัติ บุญประคม (2540 : 59 -61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนอ่านโดยเน้นโครงสร้างระดับยอดกับการสอนอ่านแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป็ด (ท่าบึงประชา-สงเคราะห์) จังหวัดขอนแก่น จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 61 คน กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ข จำนวน 31 คนได้รับการสอนโดยเน้นโครงสร้างระดับยอด กลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก จำนวน 30 คน ใช้เวลาทดลองทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ๆ ละ 4 ครั้งๆ ละ 3 คาบๆ ละ 20 นาที ผู้วิจัยดำเนินเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของทั้ง 2 กลุ่ม โดยทดสอบทางสถิติด้วยค่า t - test ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการอ่านสอนเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยเน้นโครงสร้างระดับยอดมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอ่านตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อัจฉราวดี มีระหงษ์ (2540 : ก – ง) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวังกระแส จังหวัดนครพนม จำนวน 44 คน แบ่งเป็น กลุ่มทดลองจำนวน 22 คนได้รับการสอนรูปแบบการสอนอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น กลุ่มควบคุมจำนวน 22 คนได้รับการสอนอ่านตามปกติ ผู้วิจัยดำเนินการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยทดสอบทางสถิติด้วยค่า t - test ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านจับใจความที่พัฒนาขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

วันเพ็ญ ชัยมณี (2540 : ง) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนแบบเอริกาและวิธีการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดหนองทราย จังหวัดนครนายก จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 20 คนได้รับการสอนแบบเอริกา กลุ่มควบคุมจำนวน 20 คนได้รับการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยดำเนินการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของทั้ง 2 กลุ่ม โดยทดสอบทางสถิติด้วยค่า t – test ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

พรรณศรี ปทุมสิริ (2541 : 76 – 78) ได้ศึกษา การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชัย จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 44 คน เป็นกลุ่มทดลองใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ๆ ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 3 คาบ ๆ ละ 20 นาที ผู้วิจัยดำเนินการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการทดลอง โดยทดสอบทางสถิติด้วยค่า t – test ผลปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้วิธเทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัยทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านทั้งต่างประเทศและในประเทศ ความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน สรุปได้ว่า การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเป็นความสามารถที่สำคัญและจำเป็นควรปลูกฝังให้แก่ผู้เรียนและรูปแบบการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่แตกต่างกันก็จะส่งผลสัมฤทธิ์ต่อความสามารถด้านการอ่านแตกต่างกันด้วย ทั้งนี้รูปแบบการเรียนรู้ต่างๆ นั้นถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ดีขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรจะได้นำรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในระดับประถมศึกษาและเพื่อให้กิจกรรมดังกล่าวมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงนำมาควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมและการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรและนำผลของการใช้กิจกรรมทั้งสองมาเปรียบเทียบกันและเปรียบเทียบกับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครูด้วยซึ่งสามารถแสดงให้เห็นความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำผลคะแนนมาเปรียบเทียบกัน สรุปผลและอภิปรายผล ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีในการอ่านพร้อมทั้งพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้กับผู้เรียนต่อไป

3.3 หลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

3.3.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต้นมีดังนี้

1. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมะสมกับวัฒนธรรม

2. เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต้นอย่างเพียงพอเพื่อการศึกษาต่อหรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพตามความจำเป็น

3. เพื่อให้มีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เป็นสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง

4. เพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจวัฒนธรรมภาษาอังกฤษ

5. เพื่อให้มีนิสัยใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมด้วยการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษและใช้สื่อภาษาอังกฤษอื่น ๆ

6. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์ และคุณค่าของภาษาอังกฤษ

3.3.2 แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรนี้มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารควบคู่กัน 2 ด้าน ได้แก่ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรมและความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยมีแนวหลักดังนี้

1. จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

2. จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมที่มีความหมายและหลากหลายฝึกการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

3. จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารด้วยการฟังและการพูดในระดับเตรียมมความพร้อมเพิ่มเติมการฝึกการสื่อสารด้วยการอ่าน การเขียนและการสะกดคำในระดับอ่านออกเขียนได้และฝึกฝนการส่งสารและรับสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในการเรียนภาษาอังกฤษระดับมาตราฐานตอนต้น

3.3.3 กระบวนการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

กระบวนการวัดและประเมินผลเน้นการวัดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษทั้งในด้านการ ใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรมและการใช้ภาษาเพื่อสื่อความได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับสถานการณ์ วัดทั้งความสามารถในการสื่อสารและความรู้ทางภาษา ผลของการวัดและการประเมินจะนำมาใช้พัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ระดับเตรียมความพร้อมวัดและประเมินผลโดยเน้นการประเมินพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมและความสามารถในการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน เขียนและการสะกดคำ ส่วนระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้นวัดความสามารถในการใช้ภาษาโดยประเมินให้ครบถ้วนทั้ง 3 ลักษณะ คือ ประเมินผลก่อนเรียน ประเมินผลระหว่างเรียนและประเมินผลภายหลังเรียน ประเมินผลทั้งภาคปฏิบัติ ภาคความรู้และเจตคติโดยเครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลาย มีการวัดระดับมาตรฐานขั้นพื้นฐานทางภาษาของผู้เรียนโดยใช้การทดสอบมาตรฐานความรู้ความสามารถ (Proficiency Test) สำหรับผู้จะสำเร็จการศึกษา

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า หลักสูตรวิชาภาษอังกฤษ ในระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 นี้เป็นหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นหลัก โดยให้มีมาตรฐานพื้นฐานเดียวกันและต่อเนื่องกันตลอดแนวตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึง

มัธยมศึกษา ขอบข่ายเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเป็นเพียงมาตรฐานขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม และพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา และเหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ มีการกำหนดโครงสร้างทางไวยกรณ์ และคลังคำสำหรับผู้เรียนในแต่ละดับ การกำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานนี้ เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้มาตรฐานในระดับใกล้เคียงกัน ในทางปฏิบัติผู้ใช้หลักสูตรสามารถเพิ่มเติมดัดแปลงและปรับปรุงเนื้อหาต่าง ๆ ของหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น แนวการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การประเมินผลมี 3 ลักษณะคือ การประเมินผลก่อนเรียน ประเมินผลระหว่างเรียน และประเมินผลภายหลังเรียน โดยประเมินทั้งภาคปฏิบัติ ภาคความรู้ และเจตคติ

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2543 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าร้อยละ 69 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 80 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ ต่ำกว่าร้อยละ 69 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 45 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้ง เป็นกลุ่มทดลองที่1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน โดยมีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยคัดเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีจำนวนทั้งสิ้น 95 คน โดยคัดเลือกเฉพาะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 69 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้จำนวน 80 คน

2.2 ผู้วิจัยทำการสำรวจนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 69 ลงมา ผลปรากฏว่านักเรียนทั้ง 80 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านต่ำทุกคน

2.3 ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลองของนักเรียนทั้ง 80 คน ปรากฏว่านักเรียนสมัครใจทุกคน ผู้วิจัยจึงทำการสุ่มอย่างง่ายมา 45 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
2. โปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร
3. โปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
4. แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. โปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการเสริมแรงทางบวก โดยศึกษาเรื่องการเสริมแรงทางสังคม จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 ศึกษาความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกระทรวงศึกษาธิการ (2539 :13 -15) และจากหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III บทที่ 29 -33 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2540 : 139 - 236)

1.4 เลือกเนื้อหาที่จะใช้ในโปรแกรมกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม โดยนำมาจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่พบในชีวิตประจำวัน และพิจารณาถึงความยากง่าย จำนวนคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างไวยกรณ์ในระดับเดียวกันกับหนังสือเรียนภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ใช้ได้

1.5 สร้างโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้

1.6 นำโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ กิจกรรม เนื้อหา วิธีดำเนินการ และอุปกรณ์ การประเมินผล เพื่อพิจารณาเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ ก่อนนำไปใช้ในการวิจัย

1.7 นำโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมมาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2543 ที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและความเหมาะสมของเนื้อหา

1.8 นำโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่ทดลองใช้แล้วมาแก้ไขข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมก่อนนำไปใช้ในจริง

2. โปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการเสริมแรงทางบวก โดยศึกษาเรื่องการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3 ศึกษาความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 3 -15) และจากหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III บทที่ 29 – 33 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2540 : 139 - 236)

2.4 ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในโปรแกรมกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร โดยนำมาจากหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ สำนวนและโครงสร้างไวยกรณ์ในระดับเดียวกันกับหนังสือภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติให้ใช้

2.5 สร้างโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้

2.6 นำโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่สร้างขึ้นไปให้ผู้คุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหม

ธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีดำเนินการและอุปกรณ์ การประเมินผล เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ก่อนนำไปใช้ในการวิจัย

2.7 นำโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรมาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2543 ที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและความเหมาะสมของเนื้อหา

2.8 นำโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่ทดลองใช้แล้วมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสม ก่อนนำไปใช้จริง

3. โปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 13 -15) และจากหนังสือคู่มือครู English is Fun Book III บทที่ 29 – 33 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2540 : 139 - 236)

3.2 สร้างโปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครูตามคู่มือครูที่กำหนดไว้ และให้สอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้

3.3 นำโปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครูไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีดำเนินการและอุปกรณ์ การประเมินผล เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์

3.4 นำโปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครูมาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางเดื่อ จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2543 ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและความเหมาะสมของเนื้อหา

3.5 นำโปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครูที่ทดลองใช้แล้วมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและเวลาที่เหมาะสมก่อนนำไปใช้จริง

4. แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

4.1 ศึกษาความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของกระทรวงศึกษาธิการ (2539 :13 -15) และจากหนังสือคู่มือครู English Is Fun Book III

4.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบและวิธีเขียนข้อสอบวัดความเข้าใจจาก เอกสารการสอนชุดวิชา การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2532 : 833 – 1115) จากหนังสือของการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ ของ รศ. พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2529 : 182 -194) และการสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ของ วารี ว่องพินัยรัตน์ (2530 : 75 - 86)

4.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นข้อสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก ประกอบด้วย แบบทดสอบความสามารถในด้านจับใจความและรายละเอียดของเรื่อง การเรียงลำดับเหตุการณ์ การถ่ายทอดข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อความ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 40 ข้อ

4.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์

4.5 นำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

4.6 นำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางนางบุญ ปีการศึกษา 2543 จำนวน 100 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มโรงเรียนเดียวกัน สภาพทั่วไปของโรงเรียน ห้องเรียนและนักเรียนคล้ายคลึงกันกับโรงเรียนวัดชินวรารามที่ใช้ทำการทดลอง เพื่อวิเคราะห์หาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ โดยใช้เทคนิค 27 % ของ ฟาน (Fan. 1952 : 3 - 32)

4.7 นำข้อทดสอบที่คัดเลือกในข้อ 4.6 มาหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR 20 คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการวิจัย

การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย Multigroup pretest - posttest design (ชูศรี วงค์รัตนะ . 2528 : 76 - 78) ดังแสดงในตาราง

ตาราง 1 แบบแผนการวิจัย Multigroup pretest – posttest design

การกำหนดกลุ่มทดลอง	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
(R) E_1	T_1E_1	X_1	T_2E_1
(R) E_2	T_1E_2	X_2	T_2E_2
(R) C	T_1C	X_3	T_2C

ความหมายของสัญลักษณ์

R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random Assignment)
E_1	แทน	กลุ่มทดลองที่ 1
E_2	แทน	กลุ่มทดลองที่ 2
C	แทน	กลุ่มควบคุม
T_1E_1	แทน	ทดสอบก่อนใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
T_1E_2	แทน	ทดสอบก่อนใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร
T_1C	แทน	ทดสอบก่อนใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
X_1	แทน	การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
X_2	แทน	การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร
X_3	แทน	การใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
T_2E_1	แทน	ทดสอบหลังใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม
T_2E_2	แทน	ทดสอบหลังใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร
T_2C	แทน	ทดสอบหลังการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวมรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. ระยะเตรียมการทดลอง

ผู้ช่วยการทดลอง เป็นนักเรียนผู้สอน (Tutors) โดยผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยคัดเลือกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ ร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ และเป็นนักเรียนที่มีความประพฤติดี เป็นผู้ที่เพื่อนๆ ให้การยอมรับ เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ ใช้ภาษาอังกฤษได้ในระดับดี เป็นผู้ที่มีความสามารถอธิบายและถ่ายทอดสิ่งที่ตนเองรับรู้ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกโดยการสอบถามครูประจำชั้นและครูที่สอนภาษาอังกฤษ แล้วจึงคัดเลือก เป็นผู้ช่วยในการทดลองครั้งนี้ จำนวน 10 คน เป็นนักเรียนผู้สอน ทำหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่ม ช่วยเหลือด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแก่สมาชิกในกลุ่ม

กำหนดนักเรียนผู้สอนต่อนักเรียนผู้เรียน คือ 1 : 3 ตามลำดับ

ผู้วิจัยนำกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรมาใช้กับนักเรียนผู้สอนก่อน เพื่อให้นักเรียนผู้สอนเกิดการเรียนรู้และนำกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม และกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยอธิบายให้นักเรียนผู้สอนในโปรแกรมกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมรู้ขั้นตอนและบทบาทที่นักเรียนผู้สอนต้องกระทำในโปรแกรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม และผู้วิจัยอธิบาย ให้นักเรียนผู้สอนในโปรแกรมกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรรู้ขั้นตอนการทดลองและบทบาทที่นักเรียนผู้สอนต้องกระทำในโปรแกรมกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

2. ระยะดำเนินการทดลอง มี 3 ระยะ คือ

2.1 ระยะก่อนการทดลอง

เมื่อกำหนดกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest) ในวันศุกร์ที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2543

2.2 ระยะการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนด้วยตนเองตามแผนการสอนที่ใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวก และกิจกรมตามคู่มือครู ดังนี้

2.2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม โดยใช้เวลาในการทดลอง 14 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ 2 วัน ทำการทดลองสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 50 นาที คือวันจันทร์เวลา 7. 40 น – 8.30 น วันพุธเวลา 11.40 น –12.30 น และวันศุกร์เวลา 15.40 น – 16.30 น สลับกับกลุ่มทดลองที่ 2 ผู้วิจัยเริ่มทำการทดลองในวันจันทร์ที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2543 ถึงวันศุกร์ที่5 มกราคม พ.ศ. 2544

2.2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร โดยใช้เวลาในการทดลอง 14 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ 2 วัน ทำการทดลองสัปดาห์

ละ 3 วัน ๆ ละ 50 นาที คือวันจันทร์เวลา 7. 40 น – 8.30 น วันพุธเวลา 11.40 น –12.30 น และวันศุกร์ เวลา 15.40 น – 16.30 น สลับกับกลุ่มทดลองที่ 1 ผู้วิจัยเริ่มทำการทดลองในวันจันทร์ที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2543 ถึงวันศุกร์ที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2544

2.2.3 กลุ่มควบคุม ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู โดยใช้เวลาในการทดลอง 14 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ 2 วัน ทำการทดลองสัปดาห์ละ 3 วัน ๆ ละ 50 นาที คือวันจันทร์เวลา 7. 40 น – 8.30 น วันพุธเวลา 11.40 น –12.30 น และวันศุกร์เวลา 15.40 น – 16.30 น สลับกับกลุ่มทดลองที่ 1 ผู้วิจัยเริ่มทำการทดลองในวันจันทร์ที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2543 ถึงวันศุกร์ที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2544

3.3 ระยะหลังการทดลอง

ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม ทำแบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้แบบทดสอบเดียวกันกับที่ให้นักเรียนทำก่อนการทดลอง และผู้วิจัยเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest) ในวันที่อังคารที่ 9 มกราคม พ.ศ.2544

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

2. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

3. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

4. เปรียบเทียบผลต่างระหว่างความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
   1.1 คะแนนเฉลี่ย (Mean)
   1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standrad Deviation)
2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ
   2.1 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27 % ของ ฟาน
   2.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร คูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardsen 20)
3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังของกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม โดยการใช้การทดสอบค่า t test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – Test for Dependent Samples) ซึ่งใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1-3

3.2 เปรียบเทียบผลต่างระหว่างความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู โดยการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทิศทางเดียว (One - Way analysis of variance)

เมื่อพบว่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบเป็นรายคู่ต่อไป โดยใช้การทดสอบของเชฟเฟ่ (Scheffr' s Method)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\overline{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอ่านก่อนและหลังการทดลอง
ΣD	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนการอ่านก่อนและหลังการทดลอง
ΣD^2	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนการอ่านก่อนและหลังการทดลองแต่ละตัวยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t – distribution
SS	แทน	Sum of Squares
MS	แทน	Mean squares
df	แทน	Degree of Freedom
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F- distribution

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเสนอตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม โดยใช้ t – test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test for Dependent Samples)

2. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร โดยใช้ t – test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test for Dependent Samples)

3. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู โดยใช้ t – test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test for Dependent Samples)

4. วิเคราะห์ความแปรปรวนของความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ระหว่างนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และนักเรียนในกลุ่มควบคุม ที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance)

5. แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเป็นรายคู่ในแต่ละกลุ่ม โดยใช้วิธีการทดสอบของเชฟเฟ่ (Scheffe')

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

กลุ่มทดลองที่ 1	N	$\overline{X}$	SD	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	15	6.13	5.55			
				133	1335	9.69**
หลังการทดลอง	15	15.00	5.43			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ ดังแสดงในตาราง 8 ในภาคผนวก

2. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

กลุ่มทดลองที่ 2	N	$\overline{X}$	SD	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	15	6.73	16.86			
				148	1636	10.79**
หลังการทดลอง	15	16.60	7.97			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ (ดังแสดงในตาราง 9 ในภาคผนวก)

3. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

กลุ่มควบคุม	N	$\overline{X}$	SD	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	15	6.80	18.60			
				58	334	5.35**
หลังการทดลอง	15	10.67	19.38			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ ดังแสดงในตาราง 10 ในภาคผนวก

4. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	310.00	155.00	14.12*
ภายในกลุ่ม	42	461.20	10.98	
ทั้งหมด	44	771.20	165.98	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู มีความสามารถด้ารการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษได้แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ตั้งไว้ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ต่อไปว่าทั้ง 3 กลุ่ม มีกลุ่มใดบ้างที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 7 ในภาคผนวก

ตาราง 6 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง	$\overline{X}$	กลุ่มควบคุม 3.87	กลุ่มทดลองที่ 1 8.87	กลุ่มทดลองที่ 2 9.87
กลุ่มควบคุม	3.87	-	5.00*	6.00*
กลุ่มทดลองที่ 1	8.87	-	-	1.00
กลุ่มทดลองที่ 2	9.87	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างจากนักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม และนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างจากนักเรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม กับนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

4. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม กับนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

2. นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

3. นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

4. นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชาการที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2543ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 69 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 80 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2543 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 69 ตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 45 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Ramdom Sampling) จากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การทดลองครั้งนี้เป็นการทดลองแบบ Multigroup pretest – posttest design ระยะการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ระยะเตรียมการทดลอง

ผู้ช่วยการทดลอง เป็นนักเรียนผู้สอน (Tutors) โดยผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

ผู้วิจัยคัดเลือกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นนักเรียนเกรด 4 คือ นักเรียนที่ทำคะแนนได้ตั้งแต่ 80 คะแนนขึ้นไป ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความประพฤติดี เป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆ เป็นผู้ที่มีความเข้าใจ ใช้ภาษาอังกฤษในระดับดี สามารถอธิบายและถ่ายทอดสิ่งที่ตนเองรับรู้ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกโดยการสอบถามจากครูประจำชั้นและครูที่สอนภาษาอังกฤษ แล้วจึงคัดเลือกเป็นผู้ช่วยในการวิจัยครั้งนี้ มีหน้าที่ช่วยเหลือด้านการเรียนแก่สมาชิกในกลุ่ม จำนวน 10 คน กำหนดนักเรียนผู้สอนต่อนักเรียนผู้เรียน คือ 1 : 3 ตามลำดับ

ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรมาใช้กับนักเรียนผู้สอนก่อน เพื่อให้นักเรียนผู้สอนเกิดการเรียนรู้และนำกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมรู้ขั้นตอนการทดลองและบทบาทที่นักเรียนผู้สอนต้องกระทำในโปรแกรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรรู้ขั้นตอนและบทบาทที่นักเรียนผู้สอนต้องกระทำในโปรแกรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

2. ระยะดำเนินการทดลอง มี 3 ระยะคือ

2.1 ระยะก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม ทำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจใน วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2543 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนแล้วบันทึกคะแนนไว้เพื่อเป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

2.2 ระยะการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดลองด้วยตนเองในกลุ่มทดลองที่1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม ดังนี้

2.2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 ผู้วิจัยทำการทดลองโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม โดยใช้เวลาในการทดลอง14 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ 2 วัน ๆ ละ 50 นาที คือ วันจันทร์ เวลา 7.40 น – 8.30 น วันพุธเวลา 11.40 น – 12.30 น และวันศุกร์เวลา 15.30 น – 16.30 น สลับกับกลุ่มทดลองที่ 2 ผู้วิจัยเริ่มการทดลอง ตั้งแต่วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ.2543 ถึงวันศุกร์ที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2543 วันจันทร์ที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2543 ตรงกับวันหยุดราชการ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองชดเชยในวันอังคารที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2543 และวันศุกร์ที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2543 ผู้วิจัยทำการทดลองชดเชยในวันพฤหัสบดีที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2543

2.2.2 กลุ่มทดลองที่ 2 ผู้วิจัยทำการทดลองโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม โดยใช้เวลาในการทดลอง14 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ 2 วัน ๆ ละ 50 นาที คือ วันจันทร์ เวลา 7.40 น – 8.30 น วันพุธเวลา 11.40 น – 12.30 น และวันศุกร์เวลา 15.30 น – 16.30 น สลับกับกลุ่มทดลองที่ 1 ผู้วิจัยเริ่มการทดลอง ตั้งแต่วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ.2543 ถึงวันศุกร์ที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2543 วันจันทร์ที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2543 ตรงกับวันหยุดราชการ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองชดเชยในวันอังคารที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2543 และวันศุกร์ที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2543 ผู้วิจัยทำการทดลองชดเชยในวันพฤหัสบดีที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2543

2.2.3 กลุ่มควบคุม ผู้วิจัยทำการทดลองโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม โดยใช้เวลาในการทดลอง14 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ 2 วัน ๆ ละ 50 นาที คือ วันจันทร์ เวลา 7.40 น – 8.30 น วันพุธเวลา 11.40 น – 12.30 น และวันศุกร์เวลา 15.30 น – 16.30 น สลับกับกลุ่มทดลองที่ 1 ผู้วิจัยเริ่มการทดลอง ตั้งแต่วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ.2543 ถึงวันศุกร์ที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2543 วันจันทร์ที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2543 ตรงกับวันหยุดราชการ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองชดเชยในวันอังคารที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2543 และวันศุกร์ที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2543 ผู้วิจัยทำการทดลองชดเชยในวันพฤหัสบดีที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2543

2.3 ระยะหลังการทดลอง

ผู้วิจัยให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ในวันอังคารที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2544 โดยใช้แบบทดสอบเดียวกับที่ให้นักเรียนทำก่อนทำการทดลองและเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม โดยใช้การทดสอบค่าที สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test for Dependent Samples) ตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร โดยใช้การทดสอบค่าทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test for Dependent Samples) ตามสมมติฐานข้อที่ 2

3. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู โดยใช้การทดสอบค่าทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test for Dependent Samples) ตามสมมติฐานข้อที่ 3

4. เปรียบเทียบผลต่างระหว่างความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยอรรถกร และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู โดยการใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) และพบว่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้การทดสอบของเชฟเฟ่ (Scheffe') ตามสมมติฐานข้อที่ 4

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้ามีดังต่อไปนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่ได้รับการการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

4.2 นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

4.3 นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม และนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบผลของการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และการใช้กิจกรรมตามคู่มือครูที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดชินวราราม จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาค้นคว้าอภิปรายได้ดังนี้

1. นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นพฤติกรรมเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2524.

: 98 – 99) ที่กล่าวว่า การเสริมแรงทางสังคมนั้นสามารถนำมาใช้ในสถานการณ์ทั่วไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถใช้ได้ทุกโอกาส ประหยัด ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายและยังสามารถเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยสังเกตพบว่า เมื่อนักเรียนผู้เรียนได้รับการการเสริมแรงทางสังคมทั้งภาษาถ้อยคำและภาษาท่าทางจากผู้วิจัยทำให้นักเรียนได้พบว่าตนเองมีความสามารถและเป็นที่ยอมรับของเพื่อนในกลุ่ม ซึ่งเป็นผลทำให้นักเรียนผู้เรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งทำให้นักเรียนผู้สอน รู้สึกภาคภูมิใจและรู้สึกว่าตนเองได้รับความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับมาสโลว์ (Maslow. 1954 : 411) ที่ศึกษาพบว่ามนุษย์ทุกคนปรารถนาที่จะได้ความสำเร็จ และต้องการให้ผู้อื่นยอมรับในความสำเร็จของตนด้วย ถ้าความต้องการเหล่านั้นได้รับความสำเร็จ และต้องการให้ผู้อื่นยอมรับในความสำเร็จของตนด้วย ถ้าความต้องการเหล่านั้นได้รับการตอบสนองก็จะทำให้ผู้นั้นมีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีค่า มีความสามารถ และให้ประโยชน์ต่อสังคม

การวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เรณู ผดุงถิ่น (2517 : 16 –17) ที่ได้ศึกษาผลของการเสริมแรงทางสังคมเพื่อปรับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนประตูชัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจและคำชมเชยลดพฤติกรรมความก้าวร้าวของเด็กลงได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริลักษณ์ รักษาทรัพย์ (2534 : 47--51) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้หลักพรีแมคกับการเสริมแรงทางสังคมที่มีพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรักษาทรัพย์พิทยา อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่าภายหลังที่นักเรียนได้รับการใช้หลักพรีแมคกับการเสริมแรงทางสังคมมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม พบว่า

นักเรียนผู้สอน กล่าวว่า รู้สึกเหมือนได้ช่วยเพื่อน รู้สึกเหมือนได้เป็นครูสอนเด็ก ตอนแรกที่สอนเพื่อนยากมากพอตอนหลังสอนง่ายขึ้นเพราะเพื่อนอ่านภาษาอังกฤษได้มากขึ้น และดีใจที่สอนเพื่อนแล้วเพื่อนอ่านได้ดีขึ้น

นักเรียนผู้เรียน กล่าวว่า นักเรียนผู้สอน สอนได้ดี สอนสนุก ทำให้เข้าใจภาษาอังกฤษได้เพิ่มมากขึ้น และจากการได้รับการเสริมแรงทางสังคม ทั้งภาษาถ้อยคำและภาษาท่าทาง

คำว่า "เก่ง" "เก่งมาก" เป็นการเสริมแรงที่นักเรียนชอบมากเพราะ นักเรียนผู้เรียนกล่าวว่า

"เก่ง" ชอบเพราะ รู้สึกว่าตนเองทำงานได้ถูกต้องและรู้สึกมีกำลังใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

"เก่งมาก" ชอบเพราะ รู้สึกเป็นกำลังใจที่จะทำตั้งใจทำงานให้ดีขึ้นและรู้สึกภูมิใจในตัวเอง

การพยักหน้าแล้วครูกล่าวชมเชยว่า "ยอดเยี่ยม" ชอบเพราะ รู้สึกว่าตนเองทำงานได้ถูกต้อง รู้สึกมีแรงในการทำงานมากขึ้นและมีกำลังใจที่จะทำงานให้ดีต่อไปอีก

การยิ้มให้แล้วกล่าวคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยมมาก" ชอบเพราะ รู้สึกภูมิใจในการทำงานของตัวเองและมีใจรักต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

เมื่อจบกิจกรรม นักเรียนผู้เรียน กล่าวว่า ตนเองมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้เพิ่มขึ้น และสามารถทำคะแนนแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองนี้ทุกคนมีผลคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นทุกคน (ดังแสดงในตารางที่ 8 ในภาคผนวก)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแสดงว่า การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม สามารถทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นได้

2. นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรอรรถกรเป็นวิธีการที่เหมาะสมซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นได้ทั้งนี้เพราะการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นพฤติกรรมเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ สกินเนอร์ (พรรณี ช. เจนจิต. 2528 : 169 ; อ้างอิงจาก Skinner. 1904. *Science and human behavior.*) ที่กล่าวว่า การกระทำใด ๆ ถ้าได้รับการเสริมแรง จะมีแนวโน้มให้เกิดการกระทำนั้นอีก นอกจากนี้ อำภา จันทรสกุล และอัญชัน เกียรติบุตร (2530 : 92) ที่กล่าวว่า เบี้ยอรรถกรสามารถใช้เป็นแรงเสริมในการสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรีนและพอลลี่สต็อก (Green and Polinristok. 1975 : 123 – 129) ได้ศึกษาผลของการใชห้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรในการเพิ่มความสามารถในการอ่านและพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนและทางระเบียบวินัย พบว่า ความสามารถในการอ่านและพฤติกรรมตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากที่นักเรียนได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลักษณา กฤษณา (2524 : 64 –67) ที่ศึกษาผลของการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรต่อการตอบ-คำถามและการทำการบ้านในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหัวลำโพง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการส่งการบ้านและพฤติกรรมการถาม – ตอบ เพิ่มขึ้นหลังจากที่นักเรียนได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศพร จันทนราช (2534 : 57-60) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรกับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหัวทำนบ อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเขียนสะกดคำได้เพิ่มมากขึ้นหลังจากที่นักเรียนได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร พบว่า

นักเรียนผู้สอน กล่าวว่า เวลาสอนเพื่อนดื้อมั่ง ดีมั่ง ได้นำความรู้ที่ครูสอนไปสอนเพื่อน เวลาสอนเพื่อนแล้วรู้สึกดี เพราะจะได้ฝึกฝนตนเอง สอนเพื่อนแล้วสนุกได้ออกความคิดเห็น และรู้สึกว่าตนเองได้ช่วยเหลือเพื่อนคนที่ไม่อ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจให้เข้าใจขึ้น

นักเรียนผู้เรียนกล่าวถึงนักเรียนผู้สอนว่า เพื่อนสอนดี เพราะพูดคุยด้วยทำด้วย นักเรียนผู้สอนมีน้ำใจที่ช่วยสอนอ่าน เวลาเพื่อนสอนสนุกได้ช่วยกันออกความคิดเห็น และจากการได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร พบว่า นักเรียนผู้เรียนชอบเบี้ยอรรถกร เพราะ สามารถนำแลกเป็นสิ่งของที่ตนเองต้องการ และนำไปใช้ประโยชน์ได้ คือ อุปกรณ์การเรียน เช่น ปากกา ดินสอ ยางลบ และกล่องใส่ดินสอ เป็นต้น

เมื่อจบกิจกรรม นักเรียนผู้เรียน กล่าวว่า ตนเองมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้เพิ่มขึ้น และสามารถทำคะแนนแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้

เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองนี้ทุกคนมีผลคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นทุกคน (ดังแสดงในตารางที่ 9 ในภาคผนวก)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแสดงว่า การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรสามารถทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น

3. นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าการใช้กิจกรรมตามคู่มือครูเป็นวิธีการที่เหมาะสมซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นพฤติกรรมเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของบรูเนอร์ (พรรณี ช. เจนจิต. 2528 : 114-116 ; อ้างอิงจาก Bruner. 1960. *The Process of Education.*) ที่กล่าวว่า ครูสามารถช่วยจัดประสบการณ์เพื่อช่วยให้เด็กเกิดความพร้อมได้ โดยไม่ต้องรอให้เด็กพร้อม สอดคล้องกับแนวคิดของ คอมส (พรรณี ช. เจนจิต. 2528 : 225 ; อ้างอิงจาก Combs.1972. *Educational Psychology.*) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมส่วนใหญ่ของบุคคล เป็นผลมาจากการรับรู้สิ่งแวดล้อมในช่วงนั้นและเวลานั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุษณีย์ วรรณจิยี (2536 : 105 –106) ที่ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศาลาลัย โรงเรียนบ้านหนองหาม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีการสร้างเทคนิคไดอะแกรม และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู พบว่า

นักเรียน กล่าวว่า อ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจขึ้น ได้ความรู้เพิ่มมากขึ้น และเวลาเรียนสนุกได้แสดงบทบาทสมมติ

เมื่อจบกิจกรรม นักเรียนผู้เรียน กล่าวว่า ตนเองมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้เพิ่มขึ้น และสามารถทำคะแนนแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในกลุ่มควบคุม พบว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมนี้ ทุกคนมีผลคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นทุกคน (ดังแสดงในตารางที่ 10 ในภาคผนวก)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแสดงว่า การใช้กิจกรรมตามคู่มือครูสามารถทำให้นักเรียนมีความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น

4. นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมและนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู เนื่องจากการทดลองครั้งนี้ เป็นการให้การเสริมแรงทางสังคมทั้งภาษาถ้อย

คำและภาษาท่าทางซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนพึงพอใจ คำชมเชย การยิ้ม การพยักหน้า เป็นตัวเสริมแรงที่มีอิทธิพลมากสำหรับเด็ก เพราะตรงกับความต้องการอย่างหนึ่งของคน คือต้องการเป็นที่ยอมรับ เป็นที่รัก ต้องการคำชมเชย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มาสโลว์ (พรรณี ช. เจนจิต. 2528 : 240 –241 ; อ้างอิงจาก Maslow. 2 nd. 1970. *Motivation and Personality.*) ที่กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนต้องการการยอมรับและได้รับการยกย่อง เป็นความต้องการที่จะรู้สึกว่าตนเองมีค่าทั้งในสายตาตนเองและสายตาผู้อื่น และผู้วิจัยพบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 รู้สึกภาคภูมิใจที่ได้รับคำชมเชย การแสดงการยอมรับจากผู้วิจัยได้แก่ การพยักหน้า และการยิ้มให้ นักเรียนได้นำคำชมเชยและการยอมรับจากผู้วิจัยไปบอกเพื่อน ๆ จึงทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจที่จะทำกิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นทุกครั้ง ซึ่งเป็นผลทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่ากลุ่มควบคุม

การวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลพร พรหมศรัทธา (2540 : 40 –41) ที่ศึกษาผลการเสริมแรงด้วยวาจาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการทำงานของนักเรียนที่ชอบสมาคมและแยกตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเสริมแรงด้วยวาจาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการทำงานของนักเรียนที่ชอบสมาคมและแยกตัวสูงกว่านักเรียนที่ให้ทำงานปกติ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นได้มากกว่านักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

4.2 นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรและนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู เนื่องจากการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจตัวเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่นักเรียนต้องการในแต่ละครั้งที่ทำการทดลอง ซึ่งนักเรียนสามารถตัดสินใจเลือกสิ่งที่ตนเองต้องการได้ตามความต้องการของบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ สกินเนอร์ (พรรณี ช. เจนจิต. 2528 : 169 ; อ้างอิงจาก Skinner. 1904. *Science and human behavior.*) ที่กล่าวว่า การกระทำใด ๆ ถ้าได้รับการเสริมแรง จะมีแนวโน้มให้พฤติกรรมนั้นกระทำอีก และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสังเกตพบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 ตอบแบบสำรวจความต้องการตัวเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร พบว่าสิ่งของที่นักเรียนต้องการ ที่พบมากคือ ยางลบ ไม้บรรทัด ดินสอ ปากกา และขนมต่าง ๆ สิ่งของดังกล่าวเป็นสิ่งของที่นักเรียนมีความจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน จึงทำให้นักเรียนตั้งใจทำกิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดขึ้นเพื่อจะได้รางวัลเป็นเบี้ยอรรถกรแล้วนำเบี้ยไปแลกเป็นสิ่งของที่ตนเองต้องการ ตามเงื่อนไขที่ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันตกลงไว้ จึงทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่ากลุ่มควบคุม

การวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ โสภิดา ลิ้มวัฒนาพันธ์ (2538 : 72 –76) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลของการปรับพฤติกรรม โดยใช้การควบคุมตนเองกับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกรที่มีต่อการเพิ่มการคงอยู่ของพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายของนักศึกษาวิทยาลัยบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรมีการเพิ่มขึ้นและการคงอยู่ของพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายสูงกว่ากลุ่มควบคุม

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นได้มากกว่านักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

4.3 นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมและนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจากการเสริมแรงทางสังคมและการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรต่างก็เป็นสิ่งที่นักเรียนพึงพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับกฎการเรียนรู้ของทอรนไดค์ (พรรณี ช. เจนจิต. 2528 : 169 : อ้างอิงจาก Thorndike. 1987. *Human learning.*) ที่กล่าวถึงกฎแห่งผล (Law of Effect) ที่กล่าวว่า สิ่งเร้าใดกระตุ้นให้มีการตอบสนอง และคนหรือสัตว์ได้รับความพอใจจากการกระทำนั้น ๆ คนหรือสัตว์จะทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก จึงทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 และนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 มีค่าเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของศุภมาศ เพชรสมบัติ (2540 : 82 –84) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้สถานการณ์จำลองควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมประชาธิปไตยด้านคารวะธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหันทราย อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ผลการวิจัยพบว่าหลังจากนักเรียนที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม และนักเรียนที่ได้รับการใช้สถานการณีจำลองควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร แล้วพบว่ามีพฤติกรรมประชาธิปไตยด้านคาระธรรมเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น นักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมกับนักเรียนที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ 2 ประการ คือ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากการศึกษาพบว่า การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมสามารถพัฒนาคว เมสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นได้ ดังนั้นควรมีการขยายผลการศึกษา ให้คณะครู – อาจารย์ ที่มีความสนใจในวิธีการดังกล่าวนำไปใช้พัฒนาการสอนของตนเอง เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ผู้เรียนเป็นสำคัญต่อไป โดยควรมีการอบรมให้ครูเข้าใจวิธีการเสริมแรงแบบต่าง ๆ ควบคู่กับการเรียนการสอนให้มากขึ้น

1.2 ในการนำกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกมาใช้พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อคฝววามเข้าใจ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าให้ผลดีทั้ง 3 วิธี แต่ให้ผลที่แตกต่างกัน โดยพบว่า การให้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรให้ผลดีที่สุด รองลงมาคือการให้การเสริมแรงทางสังคมและอันดับสุดท้ายคือการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู ดังนั้นที่จำนำไปใช้ควรไชควรเลือกใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรก่อนวิธีอื่น ๆ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำวิธีจัดกิจกรรมในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนเพียงอย่างเดียวมาศึกษาเปรียบเทียบกับกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วย ทั้งนี้เพราะเพื่อให้ทราบผลว่าการที่นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพิ่มขึ้นนั้น มีผลมาจากกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนเพียงอย่างเดียวหรือนำมาใช้ควบคู่กับเทคนิคทางจิตวิทยา

2.2 ควรนำวิธีการจัดกิจกรรมในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกไปพัฒนาตัวแปรตามอื่น ๆ เช่น การอ่านภาษาไทย พฤติกรรมการเรียนวิชาอื่น ๆ ที่ใช้ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นขั้นการสอน ในกระบวนการการเรียนการสอนวิชานั้น ๆ เป็นต้น

2.3 ควรนำวิธีการจัดกิจกรรมในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกไปใช้พัฒนากับนักเรียนในระดับอื่น ๆ เช่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กนกรัตน์ ศรีวิจิตร์. (2531). *การเปรียบเทียบการเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบแนวการสอนเพื่อการสื่อสารกับการสอนอ่านตามคู่มือครู.* ปริญญานิพนธ์. กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ. อัดสำเนา.

กรรณิการ์ กาญจนคงคา. (2534). *การใช้แบบฝึกโคลซเพื่อเสริมทักษะความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การประถมศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร

ฉวีวรรณ บุญยะกาญจน. (2524). จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ช่อแก้ว โภคสุพัตร์. (2525) *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาหลักภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่เรียนโดยวิธีให้นักเรียนสอนกันเอง.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ และ สุบรรณ์ พันธ์วิศวาส. (2522). *ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติ.* กรุงเทพฯ : พีระพัธนา.

ชูศรี วงค์รัตนะ. (2541). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.* พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ.

จรูญ จียโชค. (2530,มีนาคม). " รูปแบบการจัดกิจกรรมการซ่อมเสริมในโรงเรียนประถมศึกษา, " *สารพัฒนาหลักสูตร.* (60) : 7 –13.

จรูญ จียโชค. (2531,มกราคม). " วิธีสอนนักเรียนที่เรียนช้า , " *สารพัฒนาหลักสูตร.* (70) : 9 –15.

ดารณี รักดี. (2529). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการฝึกจากเพื่อนแบบรายบุคคลและแบบกลุ่ม.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.

ทศพร จันทนราช. (2536). *การเปรียบเทียบผลของการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรกับการใช้แรงเสริมทางสังคมที่มีต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหัวทำนบ อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา .* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

ทิศนา แขมมณี. (2531). *กลุ่มสัมพันธ์ : ทฤษฎีละแนวปฏิบัติ.* กรุงเทพฯ : เอกสารประกอบการสอนวิชาพลังกลุ่มทางการศึกษา.

นิตยา ชูเกียรติ. (2536). *ผลการสอนซ่อมเสริมโดยวิธีเพื่อนช่วยสอนที่ได้รับการฝึกทักษะการสอนต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

นฤมล กังวาลไกล. (2534). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเรียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการ*

สอนปกติ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2531). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.* 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีอนันต์.

เบญจกุล จีนาพันธ์. (2524). *การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน : เฉพาะกรณีพฤติกรรมชนอยู่ไม่สุขเกินปกติ.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.

บันลือ พฤษะวัน. (2533). *การสอนตามแนวหลักสูตรใหม่.* กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

บัณลือ พฤษะวัน. (2532). *มิติใหม่ในการอ่าน.* กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

บำรุง โตรัตน์. (2524). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ.* นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ปริยฉัตร พรหมศรี. (2535). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถทางการเขียนและความสนใจในวิธีการสอนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามรูปแบบเอริก (ERICA MODEL) และวิธีสอนคู่มือครู.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ประเทิน มหาขันธ์. (2530). *การสอนอ่านเบื้องต้น.* กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ประทีป จินงี่. (2540). *การวิเคราะห์พฤติกรรมและการปรับพฤติกรรม (เอกสารประกอบวิชา).* กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ปราณทัตต์ แสนวิเศษ. (2539). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 ระหว่างวิธีการสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไดอะแกรมกับวิธีการสอนอ่านปกติ.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การประถมศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

ปรีชา วิเทศวิทยานุเคราะห์. (2524). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมวิชาทักษะอ่าน 2 ด้วยชุดการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนเป็นกลุ่มโดยครูเป็นผู้ดำเนินการ นักเรียนผู้ช่วยสอนเป็นผู้ดำเนินการ และนักเรียนผู้ช่วยสอนกับครูร่วมกันดำเนินการ.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2536). *การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น.* กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.

พรรณศรี ปทุมสิริ. (2541). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน.* ปริญญานิพนธ์ ค.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

พรรณี ช. เจนจิต. (2528). *จิตวิทยาการเรียนการสอน.* พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์.

พรรณี เกษกมล. (2522). *การร่วมมือ –การแข่งขัน ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหา และความคิดสร้างสรรค์.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อัดสำเนา.

พรรณี โสธะโร. (2527). *ผลของการใช้เพื่อนช่วยสอนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). *การสร้างแบบพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์.* กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.* พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พัชรี ดุสิตสวัสดิ์. (2537). *ผลของการใช้วิธี E-M-Q-A สอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางมดวิทยา.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์ –การสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

พิสุทธิ์ พฤกษะวัน. (2528). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีระหว่างกลุ่มที่สอนเสริมโดยครู กับกลุ่มที่สอนเสริมโดยเพื่อนนักเรียน.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

เพ็ญศรี กันฑษสุวรรณ์. (2536). *ผลของการใช้เทคนิคการต่อบทเรียน ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การประถมศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

เพ็ญศรี รังสิกูล. (2531). *การอ่านภาษาอังกฤษ 1.* พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์ คณะมนุษย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เพ็ญสุข ภู่ตระกูล. (2528). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยให้เพื่อนช่วยสอนกับที่เรียนด้วยตนเอง.*วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

มณฑา ธงอินเนตร. (2524). *การสอนศิลปภาษาไทยในระดับประถมศึกษา.* ขอนแก่น : ภาควิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

รัตนา นุตนมกุล. (2527). *ผลของการใช้เงื่อนไขการให้เบี้ยอรรถกรและการชี้แนะต่อพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาทางพฤติกรรม.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

เรณู ผดุงถิ่น. (2517). *การใช้การเสริมแรงทางสังคมเพื่อปรับพฤติกรรมก้าวร้าว.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2531). *หลักการวิจัยทางการศึกษา.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร.

ลักษณา กฤษณา. (2524). *ผลของการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรต่อการถาม-ตอบคำถามและทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

วรณัฐ กลิ่นจันทร์. (2541). *ผลของโปรแกรมซ่อมเสริมโดยเพื่อนช่วยสอนควบคู่การเสริมแรงทางบวกที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหมื่นแผ้ว จังหวัดชัยภูมิ.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

วรยา เพชรประดับ. (2530). *การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบเดิมกับวิธีเรียนด้วยตนเอง.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประถม

ศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัลภาภรณ์ คงถาวร. (2532). *เล่าสู่กันฟัง กิจกรรมสาธิต.* กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วาริน น้อยหลุบเลา. (2539). *ผลของการใช้กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (การมัธยมศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

วารี ว่องพินัยรัตน์. (2530). *การสร้างข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์.* กรุงเทพฯ : ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์.

วิชาการ, กรม. (2539). *หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธสักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) หลัก สูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533).* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา.

วิชาการ, กรม. (2526). *English Is Fun Book 3 a Beginning Course for Thai Students Teachers 's Book.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภา ลาดพร้าว.

วิไลพร พรหมศรัทธา. (2517). *ผลของการเสริมแรงด้วยวาจาที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลการทำงานของนักเรียนที่ชอบสมาคมและแยกตัว.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา

วิไลวรรณ สันถวะโกมล. (2522). *การเปรียบเทียบการสอนวรรณคดีไทยเรื่อง "ลิลิตตะเลงพ่าย" โดยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์และกระบวนการเรียนแบบศูนย์กลางในชั้นประกาศนียบัตรวิชาการ.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.

ศิธร แสงธนูและคิด พงศธร. (2521). *คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ.* พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ศิริลักษณ์ รักษาทรัพย์. (2534). *การเปรียบเทียบผลของการให้หลักพรีแมคกับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรักษาทรัพย์พิทยากร อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปทุมธานี.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สมคิด สกุลสถาปัตย์. (2525). *ผลของการเสริมแรงสองแบบที่มีต่อการฝึกแก้ปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.

สมบัติ บุญประคม. (2540). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนอ่านโดยเน้นโครงสร้างระดับยอดกับการสอนอ่านตามปกติ.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การประถมศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

สมพร สุทัศนีย์. (2522). *การศึกษาผลของการใช้แรงเสริมทางสังคมต่อพฤติกรรมเงียบขรึมผิดปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์ – การสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2541). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมุทร เซ็นเชาวนิช. (2537). *เทคนิคการอ่านเพื่อความเข้าใจ.* พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี. (2541). ศึกษานิเทศก์. รายงานการซ้ำชั้นและการไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ ปีการ ศึกษา 2540. ปทุมธานี: ฝ่ายประเมินผลทางการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี.

สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์. (2533). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีโคลซ และการสอนตามคู่มือครู.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (เอกการมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุกัน เทียนทอง. (2527). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมคณิตศาสตร์เรื่องทศนิยมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยครู กลุ่มเพื่อนและศึกษาด้วยตนเอง.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. (2528). *เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ.* กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. (2528). *เอกสารการสอนวิชาการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุดา เหลี่ยววริยกิจ. (2528). *ผลของการสอนโดยกลุ่มเพื่อนและการสอนโดยกลุ่มเพื่อนร่วมกับการวางเงื่อนไขการเสริมแรงเป็นกลุ่มต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5* วิทยานิพนธ์. ค.ม. (จิตวิทยา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2528) . *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา.* กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุโขทัยธรรมมธิราช,มหาวิทยาลัย. (2528). *เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา.* กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2525). *วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่เริ่มเรียน.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2520). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2.* กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. (2531). *เอกสารคำสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประยูรวงษ์.

โสภิดา ลิ้มวัฒนาพันธ์. (2538). *การเปรียบเทียบผลการปรับพฤติกรรมโดยใช้การควบคุมตนเองกับการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกรที่มีต่อการเพิ่มและการคงอยู่ของพฤติกรรมความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ชั้นปีที่ 1.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อัชราวดี มีระหงษ์. ((2540). *การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาการประถมศึกษา) ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.ถ่ายเอกสาร.

อัญชลี หมื่นสังข์. (2527). *ผลของการใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรต่อการสะกดคำของเด็กปัญญาอ่อนที่สามารถเรียนได้*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

อิสรา สาระงาม. (2525). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการและชุดของกรมสามัญศึกษา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

อุทัย ภิรมย์รื่น และเพ็ญศรี รังสิยากูล. (2531). *ปัญหาการสอนอ่านอังกฤษเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์ คณะมนุษย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อุทัย เพชรช่วย. (2527). *การทดลองสอนคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยให้กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูง และปานกลาง เป็นผู้สอนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ*. ปริญญานิพนธ์. กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

อุษณีย์ วรรณจิยี. (2536). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างไดอะแกรมกับการสอนตามคู่มือครู*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

Allen, Vermon L. (1976, Summer). " Research On Children Tutoring Children: A Critical Review , " *Review of Educational Research*. (46) : 355 –380.

August, D.L. (1982 , July). " The Effects of Peer Tutoring on the Second Language Acquisition of Hispanic Elementary School Children, " *Dissertation*. (43) : 98 –A.

Ayllon, T., & Azrin, N.H. (1968). *The Token Economy* . New York : Apple-ton- Century-Crofts.

Babb , Patricia Joan. (1983, December). " The Effects of Instruction in the Use of a Metacognitive Comprehension Monitoring Strategy Upon Fourth Grader 's Reading Comprehension and Performance, " *Dissertation Abstracts International*. (40) :1741– A.

Baker, Robert Milum. (1982, August). " Secondary School Students Perception of Self and Peer –Reading Brhaviours, Attitudes and Evaluations, " *Dissertation Abstracts International*. (43) : 409-A.

Berlin, Lorraine Park. (1979, August). " Students Teaching Students : The Use of Students as Discussion Leaders and Models, " *Dissertation Abstracts International*. (40) : 638-A.

Bloom, Benjamin S. (1972). *Taxonnomy of Education Objective, the Classification of Education Goals Handbook I* Cognitive Domain. New York : Davis Makey Co.

Bond, Guy Loraine and Miles Abert Thinker. Reading Difficulties, *Their Diagnosis and Correction.*

New York : Appleton –Century-Crofts.

Bower, Gardon H and Hilgrad , Ernest R. (1975). *Theories of learning.* Englewood Cliffs, NJ : Pertice-Hall.

Brown, W.H. (1981, October). " Elementary School Peer Tutoring in Mathematical Verbal Problem Solving, " *Dissertation Abstracts.* (42) : 1457-A.

Candler, Ann C, Blackburn, Gray M. and Virginea Sowell. (1981, Summer). *"Peer Tutoring As A Strategy Individualizing Instruction, "*Education. (101) : 380-383.

Carr, Eileen M. and others. (1983). " the Effect of Inference Training on Children's Comprehension of Expository Text, " *Journal of Reading Behavior.* 15(3) : 1 –18.

Celani, M.A.A. (1979, April). " Peer Teachinf as a Motivaing Factor:. English language Teaching," *Journal.* (33) : 197-199.

Cooper, J David and others. (1988). *To What and How of Reading Instruction Second Edition.* Ohio : Merill Publishing Company.

Dallman, Martha and others. (1978). *The Teaching of Reading.* New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc.

Decker, Norma Cailler. (1988, January). " The Effect of Writing in the Expressive Mode upon the Reading Achievement of Remedial Readers in the Secondary School," *Dissertation Abstract International.* (49) : 1746-A.

Delanay, Norman Mc Luckie. (1985, July). " The Effect of Strategy Training on Comprehension of Inplicit and Information in Familiar and Unfamiliar Expository Test, " *Dissertation Abstracts International.* 46(10) : 111-A.

Ehly, Stewart W. and Larsen, Stephen C. (1976, May). " Peer Tutoring to Individualize Instruction, " *The Elementary School Journal* : 475-480.

Ehly, S. (1986). *Peer Tutoring A Guide for School Psychologists.* Ohio: The National Association of School Psychologists.

Eliis, Kaistina. (1982, February). " A Comparison Between Teacher –Centered and Peer –Centered Methods for Creative Voice in Writing, " Dissertation Abstracts International. (42) : 537-A.

Elizabeth, Dunkin. (1978, December). " An Investigation into the Efficiency of Peer Teaching, " *Assessment in Higher Education.* (4) : 22-25.

Eskey, David E. (1986). " Theoretical Foundation, " *In Teaching Secondary Language Reading for Academic Purposes.* Edited by Fraida Dubin, David E. Eskey, and William Grabe. Massachusetts : Addition –Wesley. P 3 – 23.

Farris, A.C. (1995, September). " Preschoolers' Solicitations for Help: Developmental Appropriateness of Peer-Tutoring Revised (help –Seeking, Cooperative Learning), " *Dissertation Abstracts.* (56) : 855-A.

Flood, J. (1986, April). " The text, the student and the Teacher : Learning from Exposition in Middle School, " *The Reading Teacher.* 39-735.

Flood, James and Diane lapp. (1988, April). " Conceptual Mapping Strategies for Understanding Information Text, " *The Reading Teacher.* (41) : 780-783.

Gbenedio, U.B. (1986, January). " Two Methods of teaching Reading in Nigerian Primary Classes, " *ELT Journal.* (40) : 46-51.

Gebhard, Jerry G. (1985, July). " Teaching Reading through Assumption about learning, " *English Teaching Forum.* (23) : 16-20.

Gibson, Fitz C.T. and Reay, D.C. (1982. Spring). " Peer Tutoring : Brightening up Fl Teaching in an Urban Comprehensive School, " *The British Journal of Language Teaching.* (20) : 39- 43.

Gibson, Janice T. (1980). *Psychology for the Classroom.* New York : Prentice Hall Inc. Englewood Clifs.

Harris, A.J. and E.R. Sipay. (1971). *How to Increase Reading.* New York : David Mckey.

Henrichson, Lynn E. (1978, April). " Peer-Tutoring Pronunciation Contrasts, " *English Teaching Forum* : 18-22.

Hoye, Marjorie. (1988, May). " The Effect of Summary Writing on the Reading Comprehension of American and ESL University Freshmen, " *Dissertation Abstract International.* (49) : 3291-A.

Hurley, Ann Elizaberth. (1983,September). " Peer Teaching in Calculus Classroom : the I Influence of Activity, " *Dissertation Abstracts International.* (44) : 694-A.

Joness, Coy Aa Rom . (1982, August). " Peer Tutoring in Permanent Project Teams, " *Dissertation Abstracts International.* (43) : 352- A.

Kadin. (1984). *Behavior Modification in Applied Settings.* Illinois : Dorsey Press.

Kadin. (1989). *Behavior Modification In Applied Settings.* California : Brooks/ Cole Publishing Company.

Lieblich, G.S. (1977, August). " Comparing the Effects of Students Tutorial Instruction and Programmed Instruction on the ability of Low-Achieving College-Student to Learn and Self-Releam Arithmetic Skills, " *Disertation Abstracts.* (38) : 680-A.

Lono, Luz Paredes. (1987). " Teaching Reading Skills : A guide for the New ESL Teaching, " *In A TESOL Professional Authology : Listening. Speaking and Reading.* Edited by Carol Cargill. Illinois : Volume Publishers . p 68-85.

Miller, L.K. and Schneider, R. (1970). " The use of Token System in Project. Head Start, " *Journal of Applied Behavior Analysis.* (3) : 191-197.

Mikulas, W.L. (1978). *Behavior Modification.* New York : Harper and Row Publishers.

Morris, A. and Stewart-Dore, Nea. (1984). *Learning to learn from Text : Effective Reading in Content Area.* Singapore : Addison-Wesley, Publishing.

Napezyk, D.R. and Livingston, G. (1974). " The Effects of Prompting Question-Asking Upon-Task Behavior and Reading Comprehension, " *Journal of Applied Behavior Analysis* : 115-121.

Paolitto, D.P. (1976, Spring). " The Effect of Cross-Age Tutoring on Adolescence : An Inquiry Into Theoretical Assumptions, " *Review of Educational Research.* (46) : 215-237.

Persico, M. and A. Wybrandt. (1995, January). " An Evaluation of School Based Peer Tutoring Program (At Risk, Middle School, Cooperative Learning), " *Dissertation Abstracts.* (55) : 1813-A

Robertson, S.J., Dereus, D.M. and Drabman, R.S. (1976). " Peer and College-Student Tutoring As Reinforcement in A Token Economy, " *Journal of Applied Behavior Analysis.* (8) : 169-177.

Shaver, J.P. and D. Nuhn. (1971, November). " The Effectiveness of Tutoring Underachiever in Reading and Writing, " *The Journal of Educational Research.* (64) : 107.

Shook, Ronald Ray (1981,Novrmber). " One-to-One ; An Examination of a Stage Process Tutorial Model for Teaching for Teaching English Composition, " *Dissertation Abstract International.* (42) : 2004-A.

Sivasailam, Thiagarijan. (1973, December). " Madas System Revised, A New Structure for Peer Tutoring, " *Education Technology* : 10-15.

Smith, Nila Banton. (1963). *Reading Instruction For Today's Children.* New Jersey : Prentice-Hall, Inc.

Smith, Richard John and Tom C. Barrett. (1979). *Teaching Reading in the Middle Grade.* 2 nd ed Massachusetts : Addisio-Wesley.

Staman, Stella. (1982, January). " Peer Tutoring and Group Work, " *English Language Teaching* : 124-125.

Tinker, Miles A. (1952). *Teaching Elementary Reading.* New York : Appleton Century Grafts, Inc.

Williams, Eddie. (1986). *Reading in The Language Classroom.* London : Macmillan Publisher Ltd.

Wilkinson, Cherry Louise, and Spinelli, Francesca. (1983, Winter). " Using Requests Effectively in Peer-Directed Instructional Groups, " *American Educational Research Journal.* (20) : 479-501.

Wooten, Sharon Mitchell. (1984, February). " The Efficacy of a Tutorial Reading Program for Educable Mentally Retarded Students in a Vocational Setting, " *Dissertation Abstracts International.* (44) : 2349-A.

Young, Carolyn. (1972, December). *" The Arithmetic Teacher ".* (19) : 630-634.

ภาคผนวก

โปรแกรมกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน
ควบคู่กับ
การเสริมแรงทางสังคม

โปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม สำหรับกลุ่มทดลองที่ 1

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศ	1.เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกัน 2.เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3.เพื่อให้ทราบวัตถุประสงค์ของการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม	1.ผู้วิจัยแนะนำตนเองให้นักเรียนรู้จัก 2.ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย โดยผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนหยิบชิ้นส่วนรูปผลไม้ที่แบ่งเป็น 4 ส่วน คนละ 1 ชิ้น 3.ให้นักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียนนำชิ้นส่วนของตนไปประกอบกับเพื่อนให้เป็นรูปผลไม้ที่สมบูรณ์และสนทนาสอบถามข้อมูลกัน 4.ให้นักเรียนออกมาแนะนำข้อมูลของเพื่อนที่สอบถามให้นักเรียนคนอื่นทราบจนครบทุกคน จากนั้นผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อสร้างความคุ้นเคยมากขึ้น 5.ผู้วิจัยกล่าวถึงการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจมีความสำคัญมากในยุคปัจจุบันนี้ซึ่งนักเรียนทุกคนควรได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะเพิ่มความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนผู้เรียนทุกคน 6.ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมาย วิธีดำเนินการและขั้นตอนการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 7.ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบว่านักเรียน	กระดาษแข็งรูปผลไม้ 5 รูป แต่ละรูปแบ่งขนาดไม่เท่ากันรูปละ 4 ชิ้น

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			จะได้รับการเสริมแรงทางสังคมตามเงื่อนไขที่กำหนด ดังนี้ 7.1เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม ได้รับคำชมเชย "เก่ง" จากผู้วิจัย 7.2เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม ได้รับคำชมเชย "เก่งมาก" จากผู้วิจัย 7.3เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม ได้รับการพยักหน้าและคำชมเชย ว่า "ยอดเยี่ยม" จากผู้วิจัย 7.4เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม ได้รับยิ้มให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยมมาก" จากผู้วิจัย 8.ผู้วิจัยให้นักเรียนซักถาม แล้วผู้วิจัยสรุปและนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ ที่จะพบพบกันในวันทดลอง	
2 - 4	ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดของเรื่อง	1.เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดของเรื่องอย่างถูกต้อง 2.เพื่อให้นักเรียนจับใจความและรายละเอียดของเรื่องได้อย่างถูกต้อง	ตั้งแต่ครั้งที่ 2 – ครั้งที่ 13 ผู้วิจัยดำเนินการเช่นเดียวกันทุกครั้ง ดังนี้ **ขั้นที่ 1 ขั้นนำ** ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในแต่ละครั้ง **ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินกิจกรรม** ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้ 2.1ผู้วิจัยและนักเรียนผู้เรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ จับใจความและรายละเอียดของเรื่อง เรียงลำดับเหตุการณ์ ถ่ายทอดข้อมูลและคิดวิเคราะห์	เอกสารประกอบการอ่าน (ก่อน - หลัง ให้การเสริมแรง)
5 - 7	ความสามารถด้านด้านการอ่านภาษา	1.เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในด้านการอ่าน		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
	อังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์	ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องอย่างถูกต้อง 2.เพื่อให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง	ข้อความที่อ่านได้ถูกต้อง 2.2ผู้วิจัยให้นักเรียนผู้เรียนอ่านเอกสารประกอบการอ่านโดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้ และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้ในกลุ่มทำกิจกรรมการอ่านและทำแบบแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน (ก่อนให้การเสริมแรง)	
8 -10	ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูล	1.เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในการถ่ายทอดข้อมูลอย่างถูกต้อง 2.เพื่อให้นักเรียนถ่ายทอดข้อมูลของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง	2.3ผู้วิจัยประเมินผลพฤติกรรมเป้าหมายจากตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ 2.4ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมาย โดยผู้วิจัยให้การเสริมแรงทั้งสองวิธีในขณะทำการสอน โดยผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้ 2.4.1นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม ได้รับคำเชยว่า “เก่ง” จากผู้วิจัย 2.4.2นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม ได้รับคำชมเชยว่า “เก่งมาก” จากผู้วิจัย 2.4.3นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม ได้รับการพยักหน้าให้และคำชมเชยว่า “ยอดเยี่ยม” จากผู้วิจัย 2.4.4นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม ได้รับการยิ้มให้และคำชมเชยว่า “ยอดเยี่ยมมาก” จากผู้วิจัย 2.5ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	
11-13	ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความ	1.เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความได้อย่างถูกต้อง 2.เพื่อให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ข้อความได้อย่างถูกต้อง		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่นักเรียนผู้เรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายงานให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้แบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน (หลังให้การเสริมแรง)	
14	ปัจฉิมนิเทศ	1.เพื่อให้นักเรียนสรุปผลที่ได้จากการทดลองโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางทางสังคมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2.เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3.เพื่อให้นักเรียนทราบผลการเรียนรู้เพื่อสรุปผลการเปลี่ยนแปลงความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	1.ผู้วิจัยให้นักเรียนกล่าวถึงผลที่ได้รับจากการทดลอง หลังจากนั้นผู้วิจัยกล่าวสรุปเพิ่มเติม 2.ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม 3.ผู้วิจัยรายงานผลความก้าวหน้าจากการสังเกตการตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้นักเรียนทราบแล้วกล่าวขอบใจและมอบของที่ระลึกให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและกล่าวปิดการทดลอง	

หมายเหตุ ในการทดลองแต่ละครั้งใช้เวลาครั้งละ 50 นาที

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม การทดลองครั้งที่ 1

เรื่อง ปฐมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกัน

2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3. เพื่อให้ทราบวัตถุประสงค์ของการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ กระดาษแข็งรูปผลไม้ 5 รูป แต่ละรูปแบ่งขนาดไม่เท่ากัน รูปละ 4 ชิ้น

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองให้นักเรียนรู้จัก

2. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย โดยผู้วิจัยให้นักเรียนหยิบชิ้นส่วนรูปผลไม้ที่แบ่งเป็น 4 ส่วน คนละ 1 ชิ้น

3. ผู้วิจัยให้นักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียนนำชิ้นส่วนของตนไปประกอบกับเพื่อนให้เป็นรูปผลไม้ที่สมบูรณ์ และสนทนาสอบถามข้อมูลกัน

4. ผู้วิจัยให้นักเรียนออกมาแนะนำข้อมูลของเพื่อนที่สอบถามให้นักเรียนคนอื่นทราบจนครบทุกคน จากนั้นผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อสร้างความคุ้นเคยมากขึ้น

5. ผู้วิจัยกล่าวถึงการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจมีความสำคัญมากในยุคปัจจุบันนี้ซึ่งนักเรียนทุกคนควรได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะเพิ่มความสามารถด้านอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนผู้เรียนทุกคน

6. ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมาย วิธีดำเนินการและขั้นตอนการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

7. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบว่านักเรียนจะได้รับการเสริมแรงทางสังคมทั้งสองวิธีตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ดังนี้

7.1 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม ได้รับคำชมเชยว่า "เก่ง" จากผู้วิจัย

7.2 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม ได้รับคำชมเชยว่า "เก่งมาก" จากผู้วิจัย

7.3 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม ได้รับการพยักหน้าให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยม" จากผู้วิจัย

7.4 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม ได้รับการยิ้มให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยมมาก" จากผู้วิจัย

8. ผู้วิจัยให้นักเรียนซักถาม แล้วผู้วิจัยสรุปและนัดหมาย วันเวลา สถานที่ ที่จะพบกันในวันทดลอง

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและการซักถาม
2. สังเกตความร่วมมือในการทำกิจกรรม

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม การทดลองครั้งที่ 2

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดของเรื่องอย่างถูกต้อง

2. เพื่อให้นักเรียนจับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 29 ข้อ 5 (กระทรวงศึกษาธิการ : 59 -90)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ จับใจความและรายละเอียดของบทอ่าน

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบทอ่านในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1)โดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนในกลุ่มอ่านและทำแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนให้การเสริมแรง (เอกสารที่2)

2.3 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากการตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.4 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น โดยจะให้การเสริมแรงทางสังคมทั้งสองวิธีในขณะที่ทำกิจกรรมการอ่านซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้

2.4.1 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม ได้รับคำชมเชยว่า "เก่ง" จากผู้วิจัย

2.4.2 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม ได้รับคำชมเชยว่า "เก่งมาก" จากผู้วิจัย

2.4.3 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม ได้รับการพยักหน้าให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยม" จากผู้วิจัย

2.4.4 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม ได้รับการยิ้มให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยมมาก" จากผู้วิจัย

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 3)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม การทดลองครั้งที่ 3

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดอย่างถูกต้อง

2. เพื่อให้นักเรียนจับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 30 ข้อ 4 (กระทรวงศึกษาธิการ : 59 -90)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ จับใจความและรายละเอียดของบทอ่าน

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบทอ่านในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่1) โดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนในกลุ่มอ่าน และทำแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนให้การเสริมแรง (เอกสารที่ 2)

2.3 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.4 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น โดยจะให้การเสริมแรงทางสังคมทั้งสองวิธีในขณะที่ทำกิจกรรมการอ่านซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้

2.41 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม ได้รับคำชมเชยว่า "เก่ง" จากผู้วิจัย

2.4.2 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม ได้รับคำชมเชยว่า "เก่งมาก" จากผู้วิจัย

2.4.3 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม ได้รับการพยักหน้าให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยม" จากผู้วิจัย

2.4.4 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม ได้รับการยิ้มให้และคำชมเชยว่า “ยอดเยี่ยมมาก” จากผู้วิจัย

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 3)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม การทดลองครั้งที่ 4

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดอย่างถูกต้อง

2. เพื่อให้นักเรียนจับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 33 ข้อ 6 (กระทรวงศึกษาธิการ : 97 – 98)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ จับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบทอ่านโดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนในกลุ่มอ่านและทำเอกสารประกอบการอ่านก่อนให้การเสริมแรง

2.3 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากการตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.4 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มี พฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น โดยจะให้การเสริมแรงทางสังคมทั้งสองวิธีในขณะที่ทำกิจกรรมการอ่านซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้

2.4.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก1 ข้อ) ได้รับคำชมเชยว่า "เก่ง" จากผู้วิจัย

2.4.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 2 ข้อ) ได้รับคำชมเชยว่า "เก่งมาก" จากผู้วิจัย

2.4.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 3 ข้อ) ได้รับพยักหน้าให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยม" จากผู้วิจัย

2.4.4 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 4 ข้อ) ผู้วิจัยยิ้มให้แล้วกล่าวชมเชยว่า "ยอดเยี่ยมมาก"

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและ การเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 3)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม การทดลองครั้งที่ 5

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์อย่างถูกต้อง

2. เพื่อให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 33 ข้อ 8 (กระทรวงศึกษาธิการ : 99)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ เรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านประโยคตัวอย่างในแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนให้การเสริมแรง (เอกสารที่1) ให้เข้าใจแล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเนื้อเรื่องที่เคยเรียนมาแล้วในการทดลองครั้งที่ 4 โดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนในกลุ่มทำแบบฝึกหัด

2.3 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากการตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.4 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มี พฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น โดยจะให้การเสริมแรงทางสังคมทั้งสองวิธีในขณะที่ทำกิจกรรมการอ่านซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้

2.4.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (เติมคำได้ถูกต้อง 6 คำ) ได้รับคำชมเชยว่า "เก่ง" จากผู้วิจัย

2.4.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (เติมคำได้ถูกต้อง 7-8 คำ) ได้รับคำชมเชยว่า "เก่งมาก" จากผู้วิจัย

2.4.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (เติมคำได้ถูกต้อง 9-10 คำ) ได้รับการพยักหน้าให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยม" จากผู้วิจัย

2.4.4 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (เติมคำได้ถูกต้อง11-13 คำ) ได้รับการยิ้มให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยมมาก" จากผู้วิจัย

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและ การเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 2)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม การทดลองครั้งที่ 6

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 30 ข้อ 5 (กระทรวงศึกษาธิการ : 60 – 61)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ เรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องในแบบฝึกหัดก่อนให้การเสริมแรง (เอกสารที่ 1)แล้วเติมคำในช่องว่างตามลำดับเหตุการณ์ โดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนทำแบบฝึกหัด

2.3 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากการตรวจกิจกรรมที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.4 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น โดยจะให้การเสริมแรงทางสังคมทั้งสองวิธีในขณะที่ทำกิจกรรมการอ่านซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้

2.4.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (เรียงลำดับได้ถูกต้อง 3 เหตุการณ์) ได้รับคำชมเชยว่า “เก่ง” จากผู้วิจัย

2.4.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (เรียงลำดับได้ถูกต้อง 4 เหตุการณ์) ได้รับคำชมเชยว่า “เก่งมาก” จากผู้วิจัย

2.4.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (เรียงลำดับได้ถูกต้อง 5 เหตุการณ์) ได้รับการพยักหน้าให้และคำชมเชยว่า “ยอดเยี่ยม” จากผู้วิจัย

2.4.4 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (เรียงลำดับได้ถูกต้อง 6 เหตุการณ์) ได้รับการยิ้มให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยมมาก" จากผู้วิจัย

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเติมบทอ่านตามลำดับเหตุการณ์

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและ การเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 2)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม การทดลองครั้งที่ 7

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บท Review ข้อ 10 (กระทรวงศึกษาธิการ : 67)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ เรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบทอ่านในเอกสารประกอบการอ่านก่อนให้การเสริมแรง (เอกสารที่ 1) โดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มนักเรียนผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ช่วยอธิบายและแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเนื้อเรื่องที่เกิดขึ้น แล้วนักเรียนผู้เรียนทำแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านนั้น

2.3 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากการตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.4 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น โดยจะให้การเสริมแรงทางสังคมทั้งสองวิธีในขณะที่ทำกิจกรรมการอ่านซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้

2.4.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (เติมคำได้ถูกต้อง 11 คำ) ได้รับคำชมเชยว่า "เก่ง" จากผู้วิจัย

2.4.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (เติมคำได้ถูกต้อง 12-13 คำ) ได้รับคำชมเชยว่า "เก่งมาก" จากผู้วิจัย

2.4.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (เติมคำได้ถูกต้อง 14-16 คำ) ได้รับการพยักหน้าให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยม" จากผู้วิจัย

2.4.4 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (เติมคำได้ถูกต้อง17 - 19คำ) ได้รับการยิ้มให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยมมาก" จากผู้วิจัย

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 2)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม การทดลองครั้งที่ 8

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูลอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนถ่ายทอดข้อมูลเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บท Review ข้อ 3 (กระทรวงศึกษาธิการ : 63)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูลเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ ถ่ายทอดข้อมูลของคำศัพท์ที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยให้อ่านคำศัพท์ที่กำหนดให้ในเอกสารประกอบการอ่าน ก่อนให้การเสริมแรง (เอกสารที่ 1) แล้วจัดประเภทตามเสียงอ่านเป็น 4 ประเภทโดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนทำแบบฝึกหัด

2.3 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากการตรวจกิจกรรมที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.4 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น โดยจะให้การเสริมแรงทางสังคมทั้งสองวิธีในขณะที่ทำกิจกรรมการอ่านซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้

2.4.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก1 ข้อ) ได้รับคำชมเชยว่า "เก่ง" จากผู้วิจัย

2.4.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 2 ข้อ) ได้รับคำชมเชยว่า "เก่งมาก"

2.4.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 3 ข้อ) ได้รับการพยักหน้าให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยม" จากผู้วิจัย

2.4.4 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 4 ข้อ) ได้รับการยิ้มให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยมมาก" จากผู้วิจัย

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการถ่ายทอดคำศัพท์

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่2)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม การทดลองครั้งที่ 9

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูลอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนถ่ายทอดข้อมูลเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บท Review ข้อ 8 (กระทรวงศึกษาธิการ : 66)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูลของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ ถ่ายทอดข้อมูลของคำศัพท์ที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยให้อ่านคำศัพท์ที่ปรากฏในตารางในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่1) เป็นคำศัพท์สี และเครื่องแต่งกายที่ซ่อนในตาราง 1และ2 ตามลำดับ โดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนทำแบบฝึกหัด

2.3 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.4 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มี พฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น โดยจะให้การเสริมแรงทางสังคมทั้งสองวิธีในขณะที่ทำกิจกรรมการอ่านซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้

2.4.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก1 ข้อ) ได้รับคำชมเชยว่า "เก่ง" จากผู้วิจัย

2.4.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 2 ข้อ) ได้รับคำชมเชยว่า "เก่งมาก" จากผู้วิจัย

2.4.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 3 ข้อ) ได้รับการพยักหน้าให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยม" จากผู้วิจัย

2.4.4 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 4 ข้อ) ได้รับการยิ้มให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยมมาก" จากผู้วิจัย

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ปรากฏในตาราง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและ การเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้านโดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่2)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม การทดลองครั้งที่ 10

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูลอย่างถูกต้อง

2. เพื่อให้นักเรียนถ่ายทอดข้อมูลเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 31 ข้อ 10 (กระทรวงศึกษาธิการ : 97 - 98)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูลของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ ถ่ายทอดข้อมูลของเรื่องที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบทอ่านจากแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) แล้วถ่ายทอดข้อมูลโดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนทำแบบฝึกหัด

2.3 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.4 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มี พฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น โดยจะให้การเสริมแรงทางสังคมทั้งสองวิธีในขณะที่ทำกิจกรรมการอ่านซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้

2.4.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (เติมชื่อได้ถูกต้อง 2 ชื่อ) ได้รับคำชมเชยว่า "เก่ง" จากผู้วิจัย

2.4.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (เติมชื่อได้ถูกต้อง 3-4ชื่อ) ได้รับคำชมเชยว่า "เก่งมาก" จากผู้วิจัย

2.4.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (เติมชื่อได้ถูกต้อง 5-6 ชื่อ) ได้รับการพยักหน้าให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยม" จากผู้วิจัย

2.4.4 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (เติมชื่อได้ถูกต้อง 7-8 ชื่อ) ได้รับการยิ้มให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยมมาก" จากผู้วิจัย

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 2)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม การทดลองครั้งที่ 11

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ข้อความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บท Review ข้อ 1 (กระทรวงศึกษาธิการ : 62)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ คิดวิเคราะห์ข้อความของเรื่องที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนดูภาพและอ่านประโยคในเอกสารประกอบการอ่านก่อนให้การเสริมแรง (เอกสารที่ 1) โดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนทำแบบฝึกหัดข้อ 1-4

2.3 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากการตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.4 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มี พฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น โดยจะให้การเสริมแรงทางสังคมทั้งสองวิธีในขณะที่ทำกิจกรรมการอ่านซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้

2.4.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก1 ข้อ) ได้รับคำชมเชยว่า "เก่ง" จากผู้วิจัย

2.4.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 2 ข้อ) ได้รับคำชมเชยว่า "เก่งมาก" จากผู้วิจัย

2.4.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 3 ข้อ) ได้รับการพยักหน้าให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยม" จากผู้วิจัย

2.4.4 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 4 ข้อ) ได้รับการยิ้มให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยมมาก" จากผู้วิจัย

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ประโยคที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 1 ข้อ 5 - 6)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม การทดลองครั้งที่ 12

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ข้อความได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 31 ข้อ 8 (กระทรวงศึกษาธิการ : 71)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ คิดวิเคราะห์ข้อความของเรื่องที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียน ดูภาพ อ่านข้อความในแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนให้การเสริมแรง (เอกสารที่ 1) ในแต่ละข้อ และคิดวิเคราะห์ข้อความนั้นโดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนในกลุ่มทำแบบฝึกหัด ข้อ 1 - 4

2.3 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากการตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.4 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มี พฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น โดยจะให้การเสริมแรงทางสังคมทั้งสองวิธีในขณะที่ทำกิจกรรมการอ่านซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้

2.4.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก1 ข้อ) ได้รับคำชมเชยว่า "เก่ง" จากผู้วิจัย

2.4.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 2 ข้อ) ได้รับคำชมเชยว่า "เก่งมาก" จากผู้วิจัย

2.4.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 3 ข้อ) ได้รับการพยักหน้าให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยม" จากผู้วิจัย

2.4.4 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 4 ข้อ) ได้รับการยิ้มให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยมมาก" จากผู้วิจัย

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน และ การเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 1 ข้อ 5 – 6)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม การทดลองครั้งที่ 13

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความอย่างถูกต้อง

2. เพื่อให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ข้อความได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 32 ข้อ 8 (กระทรวงศึกษาธิการ : 87)

วิธีดำเนินการ

ชั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ คิดวิเคราะห์ข้อความของเรื่องที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านรายละเอียดของแต่ละปริศนาในแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนให้การเสริมแรง (เอกสารที่ 1 ข้อ 1 – 4) โดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนในกลุ่มตอบปริศนาคำทาย

2.3 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.4 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มี พฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้น โดยจะให้การเสริมแรงทางสังคมทั้งสองวิธีในขณะที่ทำกิจกรรมการอ่านซึ่งผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้

2.4.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก1 ข้อ) ได้รับคำชมเชยว่า “เก่ง” จากผู้วิจัย

2.4.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก2 ข้อ) ได้รับคำชมเชยว่า ‘เก่งมาก” จากผู้วิจัย

2.4.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 3 ข้อ) ได้รับการพยักหน้าให้และคำชมเชยว่า ‘ยอดเยี่ยม” จากผู้วิจัย

2.4.4 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 4 ข้อ) ได้รับการยิ้มให้และคำชมเชยว่า "ยอดเยี่ยมมาก" จากผู้วิจัย

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 1 ข้อ 5-6)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม การทดลองครั้งที่ 14

เรื่อง ปัจฉิมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสรุปผลที่จากการทดลองจากการทดลองโดยการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2. เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3. เพื่อให้นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ เพื่อสรุปผลการเปลี่ยนแปลงความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนกล่าวถึงผลที่ได้รับจากการทดลองแล้วผู้วิจัยกล่าวสรุปเพิ่มเติม

2. ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

3. ผู้วิจัยรายงานผลความก้าวหน้าจากการสังเกต การตรวจเอกสารประกอบการอ่านและการตรวจแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้นักเรียนทราบแล้วกล่าวขอบใจนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและกล่าวปิดการทดลอง

การประเมินผล

สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม

โปรแกรมกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน
ควบคู่กับ
การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

โปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร สำหรับกลุ่มทดลองที่ 2

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศ	1.เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกัน 2.เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3.เพื่อให้ทราบวัตถุประสงค์ของการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม	1.ผู้วิจัยแนะนำตนเองให้นักเรียนรู้จัก 2.ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย โดยผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนหยิบชิ้นส่วนรูปผลไม้ที่แบ่งเป็น 4 ส่วน คนละ 1 ชิ้น 3.ให้นักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียนนำชิ้นส่วนของตนไปประกอบกับเพื่อนให้เป็นรูปผลไม้ที่สมบูรณ์และสนทนาสอบถามข้อมูลกัน 4.ให้นักเรียนออกมาแนะนำข้อมูลของเพื่อนที่สอบถามให้นักเรียนคนอื่นทราบจนครบทุกคน จากนั้นผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อสร้างความคุ้นเคยมากขึ้น 5.ผู้วิจัยกล่าวถึงการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจมีความสำคัญมากในยุคปัจจุบันนี้ซึ่งนักเรียนทุกคนควรได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะเพิ่มความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนผู้เรียนทุกคน 6.ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมาย วิธีดำเนินการและขั้นตอนการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 7.ผู้วิจัยให้นักเรียนตอบแบบสำรวจตัวเสริม	กระดาษแข็งรูปผลไม้ 5 รูป แต่ละรูปแบ่งขนาดไม่เท่ากันรูปละ 4 ชิ้น

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			แรงด้วยเบี้ยอรรถกร 8.ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบว่านักเรียนจะได้รับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรตามที่กำหนดไว้ดังนี้ 8.1เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม1 พฤติกรรมได้รับเบี้ยอรรถกร 1เบี้ยเพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 4 8.2เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรมได้รับเบี้ยอรรถกร 2เบี้ยเพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 3 8.3เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรมได้รับเบี้ยอรรถกร 3เบี้ยเพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 2 8.4เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรมได้รับเบี้ยอรรถกร 4เบี้ยเพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 1 9.ผู้วิจัยให้นักเรียนซักถาม แล้วผู้วิจัยสรุปและนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ ที่จะพบพบกันในวันทดลอง	
2 - 4	ความสมารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับความและรายละเอียดของเรื่อง	1.เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดของเรื่องอย่างถูกต้อง 2.เพื่อให้นักเรียนจับใจความและรายละเอียดของเรื่องได้อย่างถูกต้อง	ตั้งแต่ครั้งที่ 2 – ครั้งที่ 13 ผู้วิจัยดำเนินการเช่นเดียวกันทุกครั้ง ดังนี้ **ขั้นที่ 1 ขั้นนำ** ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในแต่ละครั้ง **ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินกิจกรรม** ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้ 2.1ผู้วิจัยและนักเรียนผู้เรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมายคือ จับใจความและรายละเอียด เรียงลำดับเหตุการณ์ ถ่ายทอดข้อมูล และคิดวิเคราะห์ข้อความเรื่องที่อ่าน	เอกสารประกอบการอ่าน (ก่อนและหลังให้การเสริมแรง)
5 - 7	ความสามารถด้านการอ่านภาษา	1.เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่าน		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
	อังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์	ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านอย่างถูกต้อง 2เพื่อให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง	2.2ผู้วิจัยสำรวจตัวเสริมแรงที่นักเรียนต้องการโดยระบุสิ่งที่ต้องการอันดับที่ 1 - 4 2.3ผู้วิจัยให้นักเรียนผู้เรียนอ่านเอกสารประกอบการอ่านโดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้ และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนในกลุ่มทำกิจกรรมการอ่านและทำแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน (ก่อนให้การเสริมแรง)	
8 -10	ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูล	1.เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูลของเรื่องอย่างถูกต้อง 2.เพื่อให้นักเรียนถ่ายทอดข้อมูลของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง	2.4ผู้วิจัยประเมินผลพฤติกรรมเป้าหมายจากตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ 2.5ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมาย โดยผู้วิจัยให้เบี้ยอรรถกร 1 เบี้ยเพื่อไปแลกเป็นสิ่งของตามแบบสำรวจตัวเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรภายหลังจบกิจกรรมดังนี้	
11 - 13	ความสามารถด้านด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความ	1.เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความอย่างถูกต้อง 2.นักเรียนคิดวิเคราะห์ข้อความของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง	2.5.1นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรมจะได้รับเบี้ย 1 เบี้ยเพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 4 2.5.2นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรมจะได้รับเบี้ย 2 เบี้ยเพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 3 2.5.3นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรมจะได้รับเบี้ย 3 เบี้ยเพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 2 2.5.4นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรมจะได้รับเบี้ย 4 เบี้ยเพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 1 2.5ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่นักเรียนผู้เรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายงานให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้านโดยใช่แบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน(หลังให้การเสริมแรง)	
14	ปัจฉิมนิเทศ	1.เพื่อให้นักเรียนสรุปผลที่ได้จากการทดลองโดยใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางทางสังคมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2.เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3.เพื่อให้นักเรียนทราบผลการเรียนรู้เพื่อสรุปผลการเปลี่ยนแปลงความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	1.ผู้วิจัยให้นักเรียนกล่าวถึงผลที่ได้รับจากการทดลอง หลังจากนั้นผู้วิจัยกล่าวสรุปเพิ่มเติม 2.ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม 3.ผู้วิจัยรายงานผลความก้าวหน้าจากการสังเกตการตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้นักเรียนทราบแล้วกล่าวขอบใจและมอบของที่ระลึกให้นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและกล่าวปิดการทดลอง	

หมายเหตุ ในการทดลองแต่ละครั้งใช้เวลาครั้งละ 50 นาที

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร การทดลองครั้งที่ 1

เรื่อง ปฐมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกัน

2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3. เพื่อให้ทราบวัตถุประสงค์ของการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ กระดาษแข็งรูปผลไม้ 5 รูป แต่ละรูปแบ่งขนาดไม่เท่ากัน รูปละ 4 ชิ้น

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองให้นักเรียนรู้จัก

2. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย โดยผู้วิจัยให้นักเรียนหยิบชิ้นส่วนรูปผลไม้ที่แบ่งเป็น 4 ส่วน คนละ 1 ชิ้น

3. ผู้วิจัยให้นักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียนนำชิ้นส่วนของตนไปประกอบกับเพื่อนให้เป็นรูปผลไม้ที่สมบูรณ์ และสนทนาสอบถามข้อมูลกัน

4. ผู้วิจัยให้นักเรียนออกมาแนะนำข้อมูลของเพื่อนที่สอบถามให้นักเรียนคนอื่นทราบจนครบทุกคน จากนั้นผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อสร้างความคุ้นเคยมากขึ้น

5. ผู้วิจัยกล่าวถึงการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจมีความสำคัญมากในยุคปัจจุบันนี้ซึ่งนักเรียนทุกคนควรได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะเพิ่มความสามารถด้านอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนผู้เรียนทุกคน

6. ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมาย วิธีดำเนินการและขั้นตอนการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

7. ผู้วิจัยสำรวจตัวเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่นักเรียนต้องการ โดยให้นักเรียนระบุสิ่งของที่ต้องการอันดับที่ 1 - 4

8. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบว่านักเรียนทีมีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม ผู้วิจัยจะให้เบี้ยอรรถกร 1 เบี้ย เพื่อนักเรียนนำไปแลกเปลี่ยนเป็นตัวเสริมแรงตามแบบสำรวจตัวเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ภายหลังจบกิจกรรม ดังนี้

8.1 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม ได้รับเบี้ยอรรถกร 1 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 4

8.2 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม ได้รับเบี้ยอรรถกร 2 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 3

8.3 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม ได้รับเบี้ยอรรถกร 3 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 2

8.4 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม ได้รับเบี้ยอรรถกร 4 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 1

9. ผู้วิจัยให้นักเรียนซักถาม แล้วผู้วิจัยสรุปและนัดหมาย วันเวลา สถานที่ ที่จะพบกันในวันทดลอง

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและการซักถาม
2. สังเกตความร่วมมือในการทำกิจกรรม

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร การทดลองครั้งที่ 2

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดของเรื่องอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนจับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 29 ข้อ 5 (กระทรวงศึกษาธิการ : 59 -90)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ จับใจความและรายละเอียดของบทอ่าน

2.2 ผู้วิจัยสำรวจตัวเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่นักเรียนต้องการ โดยให้นักเรียนระบุสิ่งของที่ต้องการอันดับที่ 1 - 4

2.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบทอ่านในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1)โดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนในกลุ่มอ่านและทำแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนให้การเสริมแรง (เอกสารที่2)

2.4 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากการตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.5 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยผู้วิจัยให้เบี้ยอรรถกร เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของตามแบบสำรวจตัวเสริมแรงแรงด้วยเบี้ยอรรถกรภายหลังจบกิจกรรมดังนี้

2.5.1 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (ตอบถูก 1 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 1 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 4

2.5.2 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (ตอบถูก 2 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 2 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 3

2.5.3 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (ตอบถูก 3 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 3 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 2

2.5.4 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (ตอบถูก 4 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 4 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 1

2.6 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 3)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร การทดลองครั้งที่ 3

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียด

วัตถุประสงค์

1.เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดอย่างถูกต้อง

2.เพื่อให้นักเรียนจับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 30 ข้อ 4 (กระทรวงศึกษาธิการ : 59 -90)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ จับใจความและรายละเอียดของบทอ่าน

2.2 ผู้วิจัยสำรวจตัวเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่นักเรียนต้องการ โดยให้นักเรียนระบุสิ่งของที่ต้องการอันดับที่ 1 - 4

2.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบทอ่านในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่1) โดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนในกลุ่มอ่าน และทำแบบฝึกหัดในอกสารประกอบการอ่านก่อนให้การเสริมแรง (เอกสารที่ 2)

2.4 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.5 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยผู้วิจัยให้เบี้ยอรรถกร เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของตามแบบสำรวจตัวเสริมแรงแรงด้วยเบี้ยอรรถกรภายหลังจบกิจกรรมดังนี้

2.5.1 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (ตอบถูก1 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 1 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 4

2.5.2 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (ตอบถูก2 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 2 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 3

2.5.3 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (ตอบถูก 3 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 3 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 2

2.5.4 นักเรียนมีพฤติกรรมเป้าหมายตามที่กำหนดเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (ตอบถูก 4 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 4 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 1

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 3)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร การทดลองครั้งที่ 4

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนจับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 33 ข้อ 6 (กระทรวงศึกษาธิการ : 97 – 98)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ จับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยสำรวจตัวเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่นักเรียนต้องการ โดยให้นักเรียนระบุสิ่งของที่ต้องการอันดับที่ 1 - 4

2.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบทอ่านโดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนในกลุ่มอ่านและทำเอกสารประกอบการอ่านก่อนให้การเสริมแรง

2.4 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากการตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.5 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยผู้วิจัยให้เบี้ยอรรถกร เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของตามแบบสำรวจตัวเสริมแรงแรงด้วยเบี้ยอรรถกรภายหลังจบกิจกรรมดังนี้

2.5.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (ตอบถูก 1 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 1 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 4

2.5.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (ตอบถูก 2 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 2 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 3

2.5.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (ตอบถูก 3 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 3 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 2

2.5.4 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (ตอบถูก 4 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 4 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 1

2.6 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและ การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 3)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร การทดลองครั้งที่ 5

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจการเรียงลำดับเหตุการณ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเรื่องการเรียงลำดับเหตุการณ์อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 33 ข้อ 8 (กระทรวงศึกษาธิการ : 99)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ เรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยสำรวจตัวเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่นักเรียนต้องการ โดยให้นักเรียนระบุสิ่งของที่ต้องการอันดับที่ 1 - 4

2.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านประโยคตัวอย่างในแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนให้การเสริมแรง (เอกสารที่1) ให้เข้าใจแล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเนื้อเรื่องที่เคยเรียนมาแล้วในการทดลองครั้งที่ 4 โดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนในกลุ่มทำแบบฝึกหัด

2.4 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากการตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.5 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยผู้วิจัยให้เบี้ยอรรถกร เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของตามแบบสำรวจตัวเสริมแรงแรงด้วยเบี้ยอรรถกรภายหลังจบกิจกรรมดัง

2.5.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (เติมคำได้ถูกต้อง 6 คำ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 1 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 4

2.5.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (เติมคำได้ถูกต้อง 7-8 คำ) ได้รับได้รับเบี้ยอรรถกร 2 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 3

2.5.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (เติมคำได้ถูกต้อง 9-10 คำ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 3 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 2

2.5.4 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (เติมคำได้ถูกต้อง11-13 คำ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 4 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 1

2.6 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร แล้ววิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 2)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร การทดลองครั้งที่ 6

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 30 ข้อ 5 (กระทรวงศึกษาธิการ : 60 – 61)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ เรียงดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยสำรวจตัวเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่นักเรียนต้องการ โดยให้นักเรียนระบุสิ่งของที่ต้องการอันดับที่ 1 - 4

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องในแบบฝึกหัดก่อนให้การเสริมแรง (เอกสารที่ 1)แล้วเติมคำในช่องว่างตามลำดับเหตุการณ์ โดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนทำแบบฝึกหัด

2.4 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากการตรวจกิจกรรมที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.5 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยผู้วิจัยให้เบี้ยอรรถกร เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของตามแบบสำรวจตัวเสริมแรงแรงด้วยเบี้ยอรรถกรภายหลังจบกิจกรรมดังนี้

2.5.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (เรียงลำดับได้ถูกต้อง 3 เหตุการณ์) ได้รับเบี้ยอรรถกร 1 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 4

2.5.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (เรียงลำดับได้ถูกต้อง 4 เหตุการณ์) ได้รับเบี้ยอรรถกร 2 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 3

2.4.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (เรียงลำดับได้ถูกต้อง 5 เหตุการณ์) ได้รับเบี้ยอรรถกร 3 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 2

2.5.4 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (เรียงลำดับได้ถูกต้อง 6 เหตุการณ์) ได้รับเบี้ยอรรถกร 4 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 1

2.6 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเติมบทอ่านตามลำดับเหตุการณ์

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 2)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร การทดลองครั้งที่ 7

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บท Review ข้อ 10 (กระทรวงศึกษาธิการ : 67)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ เรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยสำรวจตัวเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่นักเรียนต้องการ โดยให้นักเรียนระบุสิ่งของที่ต้องการอันดับที่ 1 - 4

2.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบทอ่านในเอกสารประกอบการอ่านก่อนให้การเสริมแรง (เอกสารที่ 1) โดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มนักเรียนผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ช่วยอธิบายและแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ตามเนื้อเรื่องที่เกิดขึ้น แล้วนักเรียนผู้เรียนทำแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านนั้น

2.4 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากการตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.5 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยผู้วิจัยให้เบี้ยอรรถกร เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของตามแบบสำรวจตัวเสริมแรงแรงด้วยเบี้ยอรรถกรภายหลังจบกิจกรรมดังนี้

2.5.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (เติมคำได้ถูกต้อง 11 คำ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 1 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 4

2.4.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (เติมคำได้ถูกต้อง 12-13 คำ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 2 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 3

2.4.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (เติมคำได้ถูกต้อง 14-16 คำ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 3 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 2

2.4.4 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (เติมคำได้ถูกต้อง17 - 19คำ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 1 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 4

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 2)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร การทดลองครั้งที่ 8

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูลอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนถ่ายทอดข้อมูลเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บท Review ข้อ 3 (กระทรวงศึกษาธิการ : 63)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูลเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ ถ่ายทอดข้อมูลของคำศัพท์ที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยสำรวจตัวเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่นักเรียนต้องการ โดยให้นักเรียนระบุสิ่งของที่ต้องการอันดับที่ 1 - 4

2.2 ผู้วิจัยให้อ่านคำศัพท์ที่กำหนดให้ในเอกสารประกอบการอ่าน ก่อนให้การเสริมแรง (เอกสารที่ 1) แล้วจัดประเภทตามเสียงอ่านเป็น 4 ประเภทโดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนทำแบบฝึกหัด

2.3 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากการตรวจกิจกรรมที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.4 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยผู้วิจัยให้เบี้ยอรรถกร เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของตามแบบสำรวจตัวเสริมแรงแรงด้วยเบี้ยอรรถกรภายหลังจบกิจกรรมดังนี้

2.4.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก1 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 1 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 4

2.4.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 2 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 2 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 3

2.4.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 3 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 3 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 2

2.4.4 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 4 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 4 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 1

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการถ่ายทอดคำศัพท์

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่2)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร การทดลองครั้งที่ 9

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูลอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนถ่ายทอดข้อมูลเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บท Review ข้อ 8 (กระทรวงศึกษาธิการ : 66)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูลของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ ถ่ายทอดข้อมูลของคำศัพท์ที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยสำรวจตัวเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่นักเรียนต้องการ โดยให้นักเรียนระบุสิ่งของที่ต้องการอันดับที่ ๑ - 4

2.2 ผู้วิจัยให้อ่านคำศัพท์ที่ปรากฏในตารางในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่1) เป็นคำศัพท์สี และเครื่องแต่งกายที่ซ่อนในตาราง 1และ2 ตามลำดับ โดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนทำแบบฝึกหัด

2.4 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.5 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยผู้วิจัยให้เบี้ยอรรถกร เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของตามแบบสำรวจตัวเสริมแรงแรงด้วยเบี้ยอรรถกรภายหลังจบกิจกรรมดังนี้

2.4.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก1 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 1 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 4

2.4.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 2 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 2 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 3

2.4.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 3 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 3 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 2

2.4.4 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 4 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 4 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 1

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ปรากฏในตาราง

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและ การเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้านโดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่2)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร การทดลองครั้งที่ 10

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูลอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนถ่ายทอดข้อมูลเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 31 ข้อ 10 (กระทรวงศึกษาธิการ : 97 - 98)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูลของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ ถ่ายทอดข้อมูลของเรื่องที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยสำรวจตัวเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่นักเรียนต้องการ โดยให้นักเรียนระบุสิ่งของที่ต้องการอันดับที่ 1 - 4

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบทอ่านจากแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) แล้วถ่ายทอดข้อมูลโดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนทำแบบฝึกหัด

2.3 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.4 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยผู้วิจัยให้เบี้ยอรรถกร เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของตามแบบสำรวจตัวเสริมแรงแรงด้วยเบี้ยอรรถกรภายหลังจบกิจกรรมดังนี้

2.4.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (เติมชื่อได้ถูกต้อง 2 ชื่อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 1 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 4

2.4.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (เติมชื่อได้ถูกต้อง 3-4 ชื่อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 2 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 3

2.4.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (เติมชื่อได้ถูกต้อง 5-6 ชื่อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 3 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 2

2.4.4 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (เติมชื่อได้ถูกต้อง 7-8 ชื่อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 4 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 1

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 2)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร การทดลองครั้งที่ 11

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความอย่างถูกต้อง

2. เพื่อให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ข้อความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บท Review ข้อ 1 (กระทรวงศึกษาธิการ : 62)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ คิดวิเคราะห์ข้อความของเรื่องที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนดูภาพและอ่านประโยคในเอกสารประกอบการอ่านก่อนให้การเสริมแรง (เอกสารที่ 1) โดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนทำแบบฝึกหัดข้อ 1-4

2.3 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากการตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.4 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยผู้วิจัยให้เบี้ยอรรถกร เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของตามแบบสำรวจตัวเสริมแรงแรงด้วยเบี้ยอรรถกรภายหลังจบกิจกรรมดังนี้

2.4.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก1 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 1 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 4

2.4.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 2 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 2 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 3

2.4.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 3 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 3 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 2

2.4.4 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 4 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 4 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 1

2.5 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ประโยคที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 1 ข้อ 5 - 6)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร การทดลองครั้งที่ 12

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความอย่างถูกต้อง

2. เพื่อให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ข้อความได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 31 ข้อ 8 (กระทรวงศึกษาธิการ : 71)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ คิดวิเคราะห์ข้อความของเรื่องที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยสำรวจตัวเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่นักเรียนต้องการ โดยให้นักเรียนระบุสิ่งของที่ต้องการอันดับที่ 1 - 4

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียน ดูภาพ อ่านข้อความในแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนให้การเสริมแรง (เอกสารที่ 1) ในแต่ละข้อ และคิดวิเคราะห์ข้อความนั้นโดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนในกลุ่มทำแบบฝึกหัด ข้อ 1 - 4

2.3 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากการตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.4 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยผู้วิจัยให้เบี้ยอรรถกร เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของตามแบบสำรวจตัวเสริมแรงแรงด้วยเบี้ยอรรถกรภายหลังจบกิจกรรมดังนี้

2.4.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก1 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 1 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 4

2.4.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 2 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 2 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 3

2.4.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 3 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 3 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 2

2.4.4. นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 4 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 4 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 1

2.5. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน และ การเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 1 ข้อ 5 – 6)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร การทดลองครั้งที่ 13

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความอย่างถูกต้อง

2. เพื่อให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ข้อความได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 32 ข้อ 8 (กระทรวงศึกษาธิการ : 87)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความของเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้วิจัยและนักเรียนกำหนดพฤติกรรมเป้าหมาย คือ คิดวิเคราะห์ข้อความของเรื่องที่อ่าน

2.2 ผู้วิจัยสำรวจตัวเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรที่นักเรียนต้องการ โดยให้นักเรียนระบุสิ่งของที่ต้องการอันดับที่ 1 - 4

2.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านรายละเอียดของแต่ละปริศนาในแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนให้การเสริมแรง (เอกสารที่ 1 ข้อ 1 –4) และคิดวิเคราะห์ข้อความเป็นละข้อนั้นโดยมีนักเรียนผู้สอนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้และนักเรียนผู้สอนช่วยอธิบาย ช่วยแนะนำให้นักเรียนผู้เรียนในกลุ่มทำแบบฝึกหัด

2.4 ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมเป้าหมายจากตรวจแบบฝึกหัดที่นักเรียนผู้เรียนทำ

2.5 ผู้วิจัยให้การเสริมแรงแก่นักเรียนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยผู้วิจัยให้เบี้ยอรรถกร เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของตามแบบสำรวจตัวเสริมแรงแรงด้วยเบี้ยอรรถกรภายหลังจบกิจกรรมดังนี้

2.4.1 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก1 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 1 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 4

2.4.2 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก2 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 2 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 3

2.4.3 นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 3 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 3 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 3 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 2

2.4.4. นักเรียนที่มีพฤติกรรมเป้าหมายเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 พฤติกรรม (ตอบคำถามถูก 4 ข้อ) ได้รับเบี้ยอรรถกร 4 เบี้ย เพื่อนำไปแลกเป็นสิ่งของอันดับที่ 1

2.5. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและสรุปเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจนักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงทางสังคม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกต่อทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน โดยใช้เอกสารประกอบการอ่านหลังการเสริมแรง (เอกสารที่ 1 ข้อ 5-6)

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านก่อนและหลังให้การเสริมแรง

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร การทดลองครั้งที่ 14

เรื่อง ปัจฉิมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสรุปผลที่จากการทดลองจากการทดลองโดยการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2. เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3. เพื่อให้นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ เพื่อสรุปผลการเปลี่ยนแปลงความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนกล่าวถึงผลที่ได้รับจากการทดลองแล้วผู้วิจัยกล่าวสรุปเพิ่มเติม

2. ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคมที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

3. ผู้วิจัยรายงานผลความก้าวหน้าจากการสังเกต การตรวจเอกสารประกอบการอ่านและการตรวจแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้นักเรียนทราบแล้วกล่าวขอบใจนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและกล่าวปิดการทดลอง

การประเมินผล

สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม

โปรแกรมกิจกรรมตามคู่มือครู

โปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
สำหรับกลุ่มควบคุม

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศ	1.เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกัน 2.เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3.เพื่อให้ทราบวัตถุประสงค์ของการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู	1.ผู้วิจัยแนะนำตนเองให้นักเรียนรู้จัก 2.ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย โดยผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนหยิบชิ้นส่วนรูปผลไม้ที่แบ่งเป็น 4 ส่วน คนละ 1 ชิ้น 3.ให้นักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียนนำชิ้นส่วนของตนไปประกอบกับเพื่อนให้เป็นรูปผลไม้ที่สมบูรณ์และสนทนาสอบถามข้อมูลกัน 4.ให้นักเรียนออกมาแนะนำข้อมูลของเพื่อนที่สอบถามให้นักเรียนคนอื่นทราบจนครบทุกคน จากนั้นผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อสร้างความคุ้นเคยมากขึ้น 5.ผู้วิจัยกล่าวถึงการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจมีความสำคัญมากในยุคปัจจุบันนี้ซึ่งนักเรียนทุกคนควรได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะเพิ่มความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนผู้เรียนทุกคน 6.ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมาย วิธีดำเนินการและขั้นตอนการใช้กิจกรรมตามคู่มือครูเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 7.ผู้วิจัยให้นักเรียนซักถาม สรุปนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ ที่จะพบกันในวัน	กระดาษแข็งรูปผลไม้ 5 รูป แต่ละรูปแบ่งขนาดไม่เท่ากันรูปละ 4 ชิ้น

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			ทดลอง	
2 - 4	ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการการจับใจความและรายละเอียด	1.เพื่อให้นักเรียนมีความความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านถูกต้อง 2.เพื่อให้นักเรียนจับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง	ตั้งแต่ครั้งที่ 1 –13 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเช่นเดียวกันทุกครั้ง ดังนี้ **ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Presentation)** 1.1ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ วลี ประโยค ภาษาอังกฤษ 1.2ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการอ่าน 1.3ผู้วิจัยกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการตอบคำถามของผู้วิจัย **ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก (Practice)** 2.1ให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ตกลงกันไว้แล้วแต่ละคนอ่านเรื่องในเอกสารประกอบการอ่านเมื่อทุกคนอ่านจบแล้วให้นักเรียนในกลุ่มร่วมสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านพร้อมกับช่วยกันเดาความหมายของคำศัพท์ในช่องสี่เหลี่ยม 2.2ผู้วิจัยตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนตอบคำถามจากแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านให้นักเรียนตอบปากเปล่า 2.3ผู้วิจัยอ่านออกเสียงเรื่องที่อ่านให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนอ่านตาม 2.4ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องที่อ่าน **ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production)** ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปบทอ่านและเดาความหมายของคำศัพท์ในช่องสี่เหลี่ยมแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนตอบคำถามในเอกสารประกอบการอ่านอีกครั้งโดยให้นักเรียนเขียนตอบเป็นการบ้าน	1.เอกสารประกอบการอ่าน 2.บทบาทสมมติ 3. เกม
5 - 7	ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์	1.เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องอย่างถูกต้อง 2.เพื่อให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้อย่างถูกต้อง		
8 - 10	ความสามารถด้านการอ่านภาษาเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูล	1.เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูลอย่างถูกต้อง 2.เพื่อให้นักเรียน		

ครั้งที่	เรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
		ถ่ายทอดข้อมูลของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง		
11-13	ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับคิดวิเคราะห์ข้อความ	1.เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความของเรื่องอย่างถูกต้อง 2.เพื่อให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ข้อความของเรื่องได้อย่างถูกต้อง		
14	ปัจฉิมนิเทศ	1.เพื่อให้นักเรียนสรุปผลที่ได้จากการทดลองโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครูเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2.เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมตามคู่มือครูที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเพื่อความเข้าใจ 3.เพื่อให้นักเรียนทราบผลการเรียนรู้เพื่อสรุปผลการเปลี่ยนแปลงความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	1.ผู้วิจัยให้นักเรียนกล่าวถึงผลที่ได้รับจากทดลอง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม 2.ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมตามคู่มือครูที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม 3.ผู้วิจัยรายงานผลความก้าวหน้าจากการสังเกต การตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้นักเรียนทราบแล้วกล่าวขอบใจและมอบของที่ระลึกแก่นักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ให้ความร่วมมือในการทดลอง แล้วกล่าวปิดการทดลอง	

หมายเหตุ ในการทดลองแต่ละครั้งใช้เวลาครั้งละ 50 นาที

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
การทดลองครั้งที่ 1

เรื่อง ปฐมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกัน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
3. เพื่อให้ทราบวัตถุประสงค์ของการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ กระดาษแข็งรูปผลไม้ 5 รูป แต่ละรูปแบ่งขนาดไม่เท่ากัน รูปละ 4 ชิ้น

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองให้นักเรียนรู้จัก
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย โดยผู้วิจัยให้นักเรียนหยิบชิ้นส่วนรูปผลไม้ที่แบ่งเป็น 4 ส่วน คนละ 1 ชิ้น
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียนนำชิ้นส่วนของตนไปประกอบกับเพื่อนให้เป็นรูปผลไม้ที่สมบูรณ์ และสนทนาสอบถามข้อมูลกัน
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนออกมาแนะนำข้อมูลของเพื่อนที่สอบถามให้นักเรียนคนอื่นทราบจนครบทุกคน จากนั้นผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อสร้างความคุ้นเคยมากขึ้น
5. ผู้วิจัยกล่าวถึงการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างเข้าใจมีความสำคัญมากในยุคปัจจุบันนี้ซึ่งนักเรียนทุกคนควรได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะเพิ่มความสามารถด้านอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนทุกคน
6. ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมาย วิธีดำเนินการและขั้นตอนการใช้กิจกรรมตามคู่มือครูเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
7. ผู้วิจัยให้นักเรียนซักถาม แล้วผู้วิจัยสรุปและนัดหมาย วันเวลา สถานที่ ที่จะพบกันในวันทดลอง

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและการซักถาม
2. สังเกตความร่วมมือในการทำกิจกรรม

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
การทดลองครั้งที่ 2

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดของเรื่องอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนจับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 29 ข้อ 5 (กระทรวงศึกษาธิการ : 59 -90)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Presentation)

1.1 ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี ประโยค ภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการอ่าน คือ จับใจความและรายละเอียดของเรื่อง

1.3 ผู้วิจัยกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการตอบคำถามของผู้วิจัย

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก (Practice)

2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ตกลงกันไว้ แล้วแต่ละคนอ่านเรื่องในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) เมื่อทุกคนอ่านจบแล้วให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านพร้อมกับช่วยกันเดาความหมายของคำศัพท์ในช่องสี่เหลี่ยม

2.2 ผู้วิจัยตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนตอบคำถามจากแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 4) ปากเปล่า

2.3 ผู้วิจัยอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องที่อ่านให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนออกเสียงตามครู

2.4 ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production)

ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปบทอ่านและเดาความหมายของคำศัพท์ในช่องสี่เหลี่ยม แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและทบทวนความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนเขียนตอบคำถามในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 4) อีกครั้งเป็นการบ้าน

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการอ่าน
2. บทบาทสมมติ

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
การทดลองครั้งที่ 3

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดอย่างถูกต้อง

2. เพื่อให้นักเรียนจับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 30 ข้อ 4 (กระทรวงศึกษาธิการ : 59 -90)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Presentation)

1.1 ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี ประโยค ภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการอ่าน คือ จับใจความและรายละเอียดของเรื่อง

1.3 ผู้วิจัยกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการตอบคำถามของผู้วิจัย

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก (Practice)

2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ตกลงกันไว้ แล้วแต่ละคนอ่านเรื่องในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) เมื่อทุกคนอ่านจบแล้วให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านพร้อมกับช่วยกันเดาความหมายของคำศัพท์ในช่องสี่เหลี่ยม

2.2 ผู้วิจัยตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนตอบคำถามจากแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 4) ปากเปล่า

2.3 ผู้วิจัยอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องที่อ่านให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนออกเสียงตามครู

2.4 ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production)

ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปบทอ่านและเดาความหมายของคำศัพท์ในช่องสี่เหลี่ยมแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและทบทวนความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนเขียนตอบคำถามในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 4) อีกครั้งเป็นการบ้าน

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการอ่าน
2. บทบาทสมมติ

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการ

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
การทดลองครั้งที่ 4

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการจับใจความและรายละเอียดอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนจับใจความและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 33 ข้อ 6 (กระทรวงศึกษาธิการ : 97 – 98)

วิธีดำเนินการ

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Presentation)

1.1 ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี ประโยค ภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการอ่าน คือ จับใจความและรายละเอียดของเรื่อง

1.3 ผู้วิจัยกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการตอบคำถามของผู้วิจัย

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก (Practice)

2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ตกลงกันไว้ แล้วแต่ละคนอ่านเรื่องในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) เมื่อทุกคนอ่านจบแล้วให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านพร้อมกับช่วยกันเดาความหมายของคำศัพท์ในช่องสี่เหลี่ยม

2.2 ผู้วิจัยตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนตอบคำถามจากแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 4) ปากเปล่า

2.3 ผู้วิจัยอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องที่อ่านให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนออกเสียงตามครู

2.4 ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production)

ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปบทอ่านและเดาความหมายของคำศัพท์ในช่องสี่เหลี่ยมแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและทบทวนความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนเขียนตอบคำถามในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 4) อีกครั้งเป็นการบ้าน

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการอ่าน
2. บทบาทสมมติ

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
การทดลองครั้งที่ 5

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 33 ข้อ 8 (กระทรวงศึกษาธิการ : 99)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Presentation)

1.1 ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี ประโยค ภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการอ่าน เรื่องลำดับเหตุการณ์

1.3 ผู้วิจัยกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการตอบคำถามของผู้วิจัย

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก (Practice)

2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ตกลงกันไว้ แล้วแต่ละคนเรียงลำดับเหตุการณ์ในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) แล้วให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันเติมคำตามเหตุกาณ์ที่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านให้สมบูรณ์

2.2 ผู้วิจัยตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนช่วยกันเฉลยแล้วผู้วิจัยเฉลยอีกครั้ง

2.3 ผู้วิจัยอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องที่เติมตามเหตุการณ์ที่ถูกต้องแล้วให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนออกเสียงตามครู

2.4 ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production)

ผู้วัยให้นักเรียนบอกคำที่เติมอีกครั้งแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและผู้วิจัยทบทวนความเข้าใจโดยให้นักเรียนแก้ไขแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) แก้ไขให้ถูกต้องเป็นการบ้าน

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการอ่าน

2. บทบาทสมมติ

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
การทดลองครั้งที่ 6

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 30 ข้อ 5 (กระทรวงศึกษาธิการ : 60 – 61)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Presentation)

1.1 ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี ประโยค ภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการอ่าน คือ เรียงลำดับเหตุการณ์

1.3 ผู้วิจัยกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการตอบคำถามของผู้วิจัย

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก (Practice)

2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ตกลงกันไว้ แล้วแต่ละคนอ่านเรื่องในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) เมื่อทุกคนอ่านจบแล้วให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันสนทนาและเติมคำเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านให้สมบูรณ์

2.2 ผู้วิจัยตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนช่วยกันเฉลยแล้วผู้วิจัยเฉลยอีกครั้ง

2.3 ผู้วิจัยอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องที่เรียงลำดับเหตุการณ์ถูกต้องให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนออกเสียงตามครู

2.4 ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production)

ผู้วัยให้นักเรียนบอกคำที่เติมอีกครั้งแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและทบทวนความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนแก้ไขแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) ให้ถูกต้องและทำแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 2) เพิ่มเติมเป็นการบ้าน

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการอ่าน
2. บทบาทสมมติ

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
การทดลองครั้งที่ 7

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียงลำดับเหตุการณ์อย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บท Review ข้อ 10 (กระทรวงศึกษาธิการ : 67)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Presentation)

1.1 ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี ประโยค ภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการอ่าน คือ เรียงลำดับเหตุการณ์

1.3 ผู้วิจัยกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการตอบคำถามของผู้วิจัย

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก (Practice)

2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ตกลงกันไว้ แล้วแต่ละคนอ่านเรื่องในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) เมื่อทุกคนอ่านจบแล้วให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันสนทนาและช่วยกันเรียงลำดับเหตุการณ์

2.2 ผู้วิจัยตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนช่วยกันเฉลยแล้วผู้วิจัยเฉลยอีกครั้ง

2.3 ผู้วิจัยอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องที่เรียงลำดับเหตุการณ์ถูกต้องให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนออกเสียงตามครู

2.4 ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องที่ได้เรียงลำดับเหตุการณ์

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production)

ผู้วัยให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์อีกครั้งแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและทบทวนความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนแก้ไขแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) ให้ถูกต้องและคัดเป็นการบ้าน

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการอ่าน

2. บทบาทสมมติ

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
การทดลองครั้งที่ 8

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูลอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนถ่ายทอดข้อมูลเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บท Review ข้อ 3 (กระทรวงศึกษาธิการ : 63)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Presentation)

1.1 ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี ประโยค ภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการอ่าน คือ การถ่ายทอดข้อมูล

1.3 ผู้วิจัยกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการตอบคำถามของผู้วิจัย

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก (Practice)

2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ตกลงกันไว้ แล้วแต่ละคนอ่านเรื่องในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) เมื่อทุกคนอ่านจบแล้วให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันเติมคำศัพท์ที่ออกเสียงเหมือนกับคำศัพท์ที่กำหนดให้ในข้อ 1 - 4

2.2 ผู้วิจัยตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนช่วยกันเฉลยแล้วผู้วิจัยเฉลยอีกครั้ง

2.3 ผู้วิจัยอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่มีเสียงเหมือนกันในข้อ 1 – 4 ให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนออกเสียงตามครู

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production)

ผู้วัยให้นักเรียนบอกคำที่เติมอีกครั้งแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและทบทวนความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) อีกครั้งโดยให้นักเรียนไปทำข้อ 5 – 6 เพิ่มเติมเป็นการบ้าน

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
การทดลองครั้งที่ 9

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูลอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนถ่ายทอดข้อมูลเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บท Review ข้อ 8 (กระทรวงศึกษาธิการ : 66)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Presentation)

1.1 ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี ประโยค ภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการอ่าน คือ การถ่ายทอดข้อมูล

1.3 ผู้วิจัยกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการตอบคำถามของผู้วิจัย

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก (Practice)

2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ตกลงกันไว้ แล้วแต่ละคนหาคำศัพท์ในตารางที่ 1 ในเอกสารประกอบการอ่าน(เอกสารที่ 1) เมื่อทุกคนหาคำศัพท์เสร็จแล้วให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันสนทนาและช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง

2.2 ผู้วิจัยตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนช่วยกันเฉลยแล้วผู้วิจัยเฉลยอีกครั้ง

2.3 ผู้วิจัยอ่านออกเสียงคำศัพท์ในข้อ 1 - 4ให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนออกเสียงตามครู

2.4 ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนหาคำศัพท์ในตารางที่ 2 ในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1)

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production)

ผู้วัยให้นักเรียนบอกคำที่พบในตารางอีกครั้งแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและทบทวนความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนหาคำศัพท์ในตารางที่ 2 ในแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) ต่อให้เป็นการบ้าน

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
การทดลองครั้งที่ 10

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดข้อมูลอย่างถูกต้อง

2. เพื่อให้นักเรียนถ่ายทอดข้อมูลเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 31 ข้อ 10 (กระทรวงศึกษาธิการ : 97 - 98)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Presentation)

1.1 ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี ประโยค ภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการอ่าน คือ การถ่ายทอดข้อมูล

1.3 ผู้วิจัยกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการตอบคำถามของผู้วิจัย

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก (Practice)

2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ตกลงกันไว้ แล้วแต่ละคนอ่านเรื่องในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) เมื่อทุกคนอ่านจบแล้วให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันสนทนาและเติมชื่อคนที่ปรากฏในเรื่องที่อ่านให้สมบูรณ์

2.2 ผู้วิจัยตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนช่วยกันเฉลยแล้วผู้วิจัยเฉลยอีกครั้ง

2.3 ผู้วิจัยอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องที่อ่านให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนออกเสียงตามครู

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production)

ผู้วัยให้นักเรียนบอกชื่อที่เติมอีกครั้งแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
การทดลองครั้งที่ 11

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ข้อความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บท Review ข้อ 1 (กระทรวงศึกษาธิการ : 62)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Presentation)

1.1 ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี ประโยค ภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการอ่าน คือ การคิดวิเคราะห์ข้อความ

1.3 ผู้วิจัยกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการตอบคำถามของผู้วิจัย

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก (Practice)

2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ตกลงกันไว้ แล้วแต่ละคนประโยคในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) ในข้อ 1 - 4 เมื่อทุกคนอ่านจบแล้วให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันสนทนาและเติมคำเกี่ยวกับประโยคที่อ่านให้สมบูรณ์

2.2 ผู้วิจัยตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนช่วยกันเฉลยแล้วผู้วิจัยเฉลยอีกครั้ง

2.3 ผู้วิจัยอ่านออกเสียงประโยคที่ 1 – 4 ให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนออกเสียงตามครู

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production)

ผู้วัยให้นักเรียนอ่านประโยคที่ 1 – 4 ที่สมบูรณ์อีกครั้งแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและทบทวนความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) ข้อ 5 – 6 เพิ่มเติมเป็นการบ้าน

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
การทดลองครั้งที่ 12

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ข้อความได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์ที่ใช้ บทอ่านในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ English Is Fun Book 3 บทที่ 31 ข้อ 8 (กระทรวงศึกษาธิการ : 71)

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Presentation)

1.1 ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี ประโยค ภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการอ่าน คือ คิดวิเคราะห์ข้อความ

1.3 ผู้วิจัยกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการตอบคำถามของผู้วิจัย

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก (Practice)

2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ตกลงกันไว้ แล้วแต่ละคนอ่านประโยคในเอกสารประกอบการอ่าน(เอกสารที่ 1) ข้อ 1 – 4 เมื่อทุกคนอ่านจบแล้วให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันสนทนาและเติมคำเกี่ยวกับประโยคที่อ่านให้สมบูรณ์

2.2 ผู้วิจัยตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนช่วยกันเฉลย

2.3 ผู้วิจัยอ่านออกเสียงประโยคที่ 1 – 4 ให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนออกเสียงตามครู

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production)

ผู้วัยให้นักเรียนบอกคำที่เติมอีกครั้งแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและผู้วิจัยทบทวนความเข้าใจอีกครั้งโดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) ข้อ 5 – 6 เพิ่มเติมเป็นการบ้าน

อุปกรณ์การเรียนการสอน

เอกสารประกอบการอ่าน

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
การทดลองครั้งที่ 13

เรื่อง ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ข้อความอย่างถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ข้อความได้อย่างถูกต้อง

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Presentation)

1.1 ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับ คำศัพท์ วลี ประโยค ภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการอ่าน คือการคิดวิเคราะห์ข้อความ

1.3 ผู้วิจัยกระตุ้นให้นักเรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการตอบคำถามของผู้วิจัย

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึก (Practice)

2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่ตกลงกันไว้ แล้วแต่ละคนปริศนาคำทายในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) ข้อ 1 – 4 เมื่อทุกคนอ่านจบแล้วให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันสนทนาตรวจสอบความถูกต้อง

2.2 ผู้วิจัยตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนช่วยกันเฉลยแล้วผู้วิจัยเฉลยอีกครั้ง

2.3 ผู้วิจัยอ่านออกเสียงปริศนาคำทายในข้อ 1 – 4 ให้นักเสียงฟังแล้วให้นักเรียนออกเสียงตามครู

ขั้นที่ 3 ขั้นนำไปใช้ (Production)

ผู้วัยให้นักเรียนปริศนาคำทายข้อ 1 – 4 พร้อมคำทาย อีกครั้งแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและผู้วิจัยทบทวนความเข้าใจโดยให้นักเรียนทำปริศนาในแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน (เอกสารที่ 1) ข้อ 5 – 6 เพิ่มเติมเป็นการบ้าน

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการอ่าน (ปริศนาคำทาย)

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม
2. ตรวจแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน

รายละเอียดโปรแกรมการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู
การทดลองครั้งที่ 14

เรื่อง ปัจฉิมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสรุปผลที่จากการทดลองจากการทดลองโดยการใช้กิจกรรมตามคู่มือครูเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2. เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมตามคู่มือครูที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

3. เพื่อให้นักเรียนทราบผลการเรียนรู้ เพื่อสรุปผลการเปลี่ยนแปลงความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนกล่าวถึงผลที่ได้รับจากการทดลองแล้วผู้วิจัยกล่าวสรุปเพิ่มเติม

2. ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมตามคู่มือครูที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

3. ผู้วิจัยรายงานผลความก้าวหน้าจากการสังเกต การตรวจเอกสารประกอบการอ่านให้นักเรียนทราบแล้วกล่าวขอบใจนักเรียนในกลุ่มควบคุม ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองและกล่าวปิดการทดลอง

การประเมินผล

สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรม

เอกสารประกอบการอ่าน

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 2

(เอกสารที่1)

umbrella(s)
get wet
new
hurry
fast

Ed and Ann are walking to school

" Oh ! Look ! It 's raining, " says Ann

" We don' t have an umbrella ," says Ed," My shirt is getting wet.*"

" My books are getting wet," says Ann ," My new* shoes are getting wet, too."

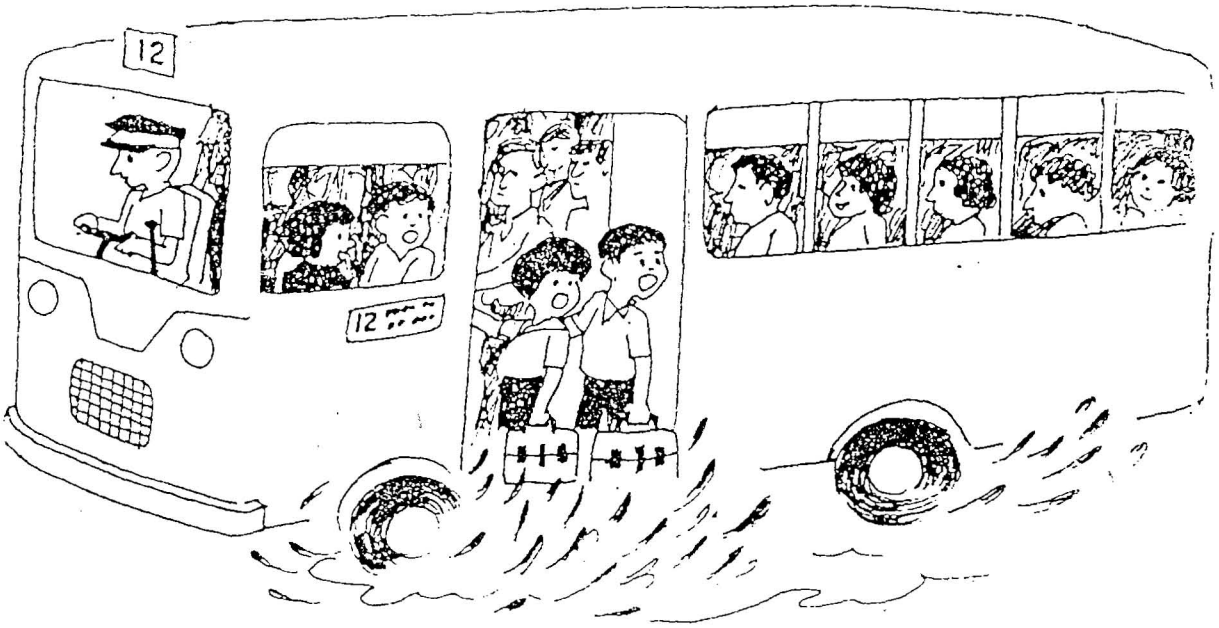
" Look. A bus is coming , " says Ed, " Hurry*. "

They run to the bus. Many men , women and children are sitting and standing on the bus. Ed and Ann are standing at the door.

A van is coming fast*.

"Oh ! Oh ! Look at my shirt ! "

" Look at my books. Look at my new shoes ! "

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 2
(ด้านการจับใจความและรายละเอียด)

เอกสารที่ 2

คำสั่ง จงตอบคำถามต่อไปนี้ตามความเข้าใจของนักเรียน

1. What are Ed and Ann doing ?

.....

2. Where are Ed and Ann standing ?

.....

3 .What things are getting wet , too ?

.....

4. What things don ' t Ed and Ann have ?

.....

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 (ก่อนให้การเสริมแรง)

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 2
(ด้านการจับใจความและรายละเอียด)

เอกสารที่ 3

คำสั่ง จงตอบคำถามต่อไปนี้ตามความเข้าใจของนักเรียน

1. What are the men , women and children doing on the bus?

.....

2. Who says " It ' s raining " ?

.....

3. Who sees the bus is coming ?

.....

4. How is the van coming ?

.....

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 (หลังให้การเสริมแรง)

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 2
(ด้านการจับใจความและรายละเอียด) เอกสารที่ 4

คำสั่ง จงตอบคำถามต่อไปนี้ตามความเข้าใจของนักเรียน

1. ประโยคใดบอกว่า Ed กับ Ann กำลังไปไหน

.....

2. ประโยค ที่บอกว่า Ed กำลังเปียกฝน

.....

3. ประโยคใด ที่บอกว่า เพราะอะไร Ed และ Ann จึงเปียก

.....

4. ประโยคใด ที่แสดงว่า Ann ก็เปียกเหมือนกัน

.....

5. คำใดที่แสดง ว่า Ed เร่ง Ann

.....

6. Look at my shirt ! Look at my book ! Look at my new shoes !
หมายความว่าอะไร เกิดอะไรขึ้น เพราะอะไร

.....

.....

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มควบคุมโดยให้นักเรียนตอบเปล่าขณะทำกิจกรรมและเขียนตอบเป็นการบ้าน

เอกสารประกอบการอ่าน

การทดลองครั้งที่ 3 เอกสารที่ 1

us

Manit and Manat are in school. They are not working. Manit is looking at cartoons and Manat is playing with a top.

" Look, Manat ! The teacher is coming. Lek says

" What are you doing, Manit." The teacher asks.

" I'm reading my English book ," Manit says.

" What are you doing, Manat?."The teacher asks.

Manat says," I'm doing my English homework."

The teacher is walking to the desk. He is looking at Manat and Manit. They don't see the teacher. They are playing.The teacher has a ruler.

" Manit you are looking at cartoon!." The teacher says.

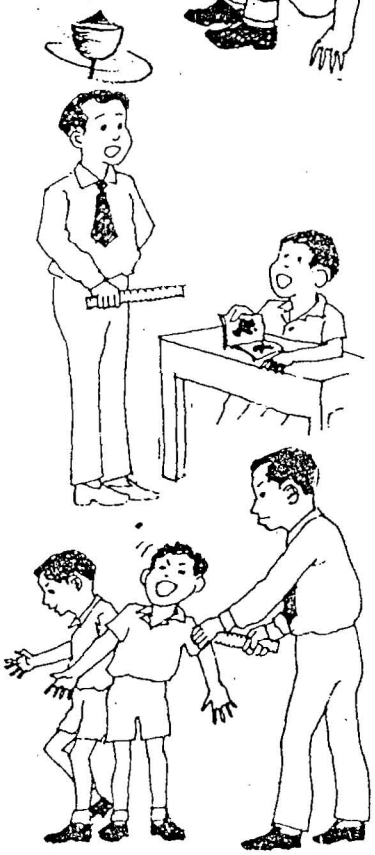
"No, I'm not." Manit says.

" Manat are you playing with a top," The teacher says.

" No, I'm not." Manat says.

" Ouch ! Ouch ! You are hitting us;* " says Manit and Manat.

" No, I'm not." says the teacher. " You are good boys.!"

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 3
(ด้านจับใจความและรายละเอียด) เอกสารที่ 2

คำสั่ง ให้นักเรียนหาคำตอบจากบทอ่าน

1.Where are Manit and Manat?

.....

2. What are Manit and Manat doing ?

.....

3. เมื่อครูถามมานิตย์กับมานัสแล้วครูทำอย่างไร ?

.....

4. นักเรียนทราบได้อย่างไรว่าเด็กทั้งสองคนเล่นเพลิน

.....

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 3
(ด้านจับใจความและรายละเอียด) เอกสารที่ 3

คำสั่ง ให้นักเรียนหาคำตอบจากบทอ่าน

1. What are Manit and Manat doing ?

.....

2. Who sees the teacher is coming ?

.....

3. นักเรียนทราบได้อย่างไรว่ามานิตย์ไม่ได้กำลังทำงาน

.....

4. นักเรียนทราบได้อย่างไรว่ามานิตย์และมานัสปฏิเสธครู

.....

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 (หลังให้การเสริมแรง)

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 3
(ด้านการจับใจความและรายละเอียด)

เอกสารที่ 4

คำสั่ง ให้นักเรียนหาคำตอบจากบทอ่าน

1. ประโยคไหนบ้างที่แสดงว่ามานิตย์และมานัสไม่ได้เรียนหนังสือ

.....

2. ประโยคไหนแสดงให้รู้ว่าเพื่อนเตือนเด็กทั้งสอง

.....

3. ประโยคไหนที่มานิตย์และมานัสไม่ได้บอกครูตามความเป็นจริง

.....

4. ประโยคไหนแสดงว่ามานิตย์และมานัสต่างก็ถูกทำโทษ

.....

5. ประโยคไหนแสดงว่ามานิตย์และมานัสต่างพูดปฏิเสธ

.....

6. ประโยคไหนแสดงว่าครูแกล้งพูดโกหกเลียนแบบเด็ก 2 คน

.....

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มควบคุมโดยให้นักเรียนตอบเปล่าขณะทำกิจกรรมและเขียนตอบเป็นการบ้าน

เอกสารประกอบการอ่าน

การทดลองครั้งที่ 4

เอกสารที่ 1

plate(s)
spoon(s)
drink
take
throw
for (you)

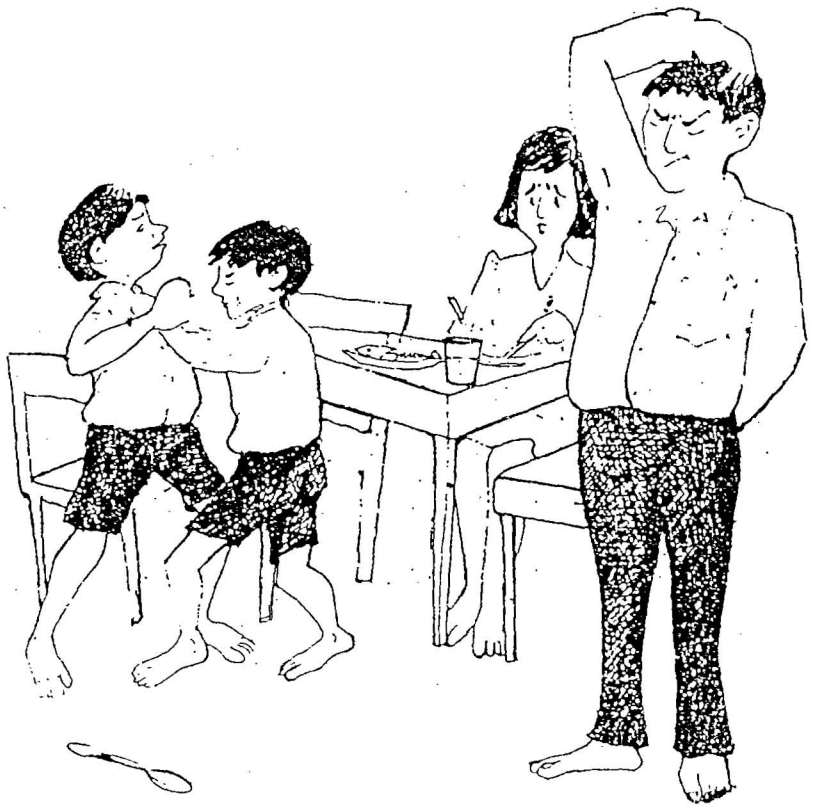
Nit, Lek and their father and mother are at the table. They are eating. Mother asks, " Nit, do you want some beef? "

Nit says, " No, Mother. I don' t like beef. I want fish. "

A big fish is on a plate*. Nit puts the fish in his dish.

Lek looks at Nit. "Don't take* the fish. I want some fish, too."

Their mother says, " Nit, give me the fish. It's a big fish. Here is some fish for* you and here is some fish for Lek. Your father and I want some fish, too. "

เอกสารประกอบการอ่าน

การทดลองครั้งที่ 4 เอกสารที่ 1(ต่อ) 1/2

There is some milk in a cup. Lek drinks* it.

Nit says, " Mother, Lek is drinking my milk. I want my milk."

Lek says' " Here is some tea. Do you want some? "

" No ! No ! No " says Nit." I don't like tea ! I want my milk !"

" Mother, Mother, " says Lek, " Nit has my spoon*. Give me my spoon. I want my spoon."

Nit throws* Lek's spoon on the floor. Lek hits Nit.

Father stands up.

" Where are you going? " asks Mother. " Please eat your fish and your rice. You like fish."

" Yes," says Father. " I like fish and I like rice. But I don't like noise. I am not very hungry now."

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 4
(ด้านจับใจความและรายละเอียด) เอกสารที่ 2

<u>คำสั่ง</u> ให้นักเรียนตอบคำถามให้ตรงกับเนื้อเรื่อง

1. What are Nit, Lek and their father and mother doing ?

.....

2. Is a fish small?

.....

3. What is there in the cup ?

.....

4. Who does not like noise ?

.....

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 (ก่อนให้การเสริมแรง)

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 4
(ด้านจับใจความและรายละเอียด) เอกสารที่ 3

คำสั่ง ให้นักเรียนตอบคำถามให้ตรงกับเนื้อเรื่อง

1. Who puts the fish in his dish ?

.....

2. How many fish are there on the plate?

.....

3. Does Nit like tea?

.....

4. What is on the floor ?

.....

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 (หลังให้การเสริมแรง)

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 4
(ด้านจับใจความและรายละเอียด) เอกสารที่ 4

คำสั่ง ให้นักเรียนหาตอบคำถามให้ตรงกับเนื้อเรื่อง

1. Where are Nit, Lek, their father and mother?

.....

2. Who does not want beef?

.....

3. How many fish are there on the plate?

.....

4. Who wants some fish?

.....

5. What does Nit want to drink?

.....

6. Does Father like noise?

.....

7. เมื่อนิดและเล็กรู้สึกตัวว่าตนทำผิด ควรจะพูดอย่างไร

.....

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มควบคุมโดยให้นักเรียนตอบเปล่าขณะทำกิจกรรมและเขียนตอบเป็นการบ้าน

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 5
(ด้านเรียงลำดับเหตุการณ์) เอกสารที่ 1

คำสั่ง ให้นักเรียนเติมคำในช่องว่างให้ตรงกับเนื้อเรื่อง (ที่เรียนมาแล้ว)

Mother asks, " Nit, do you want ..... Beef? " Nit says, " No, I don't .... beef. I want ...."

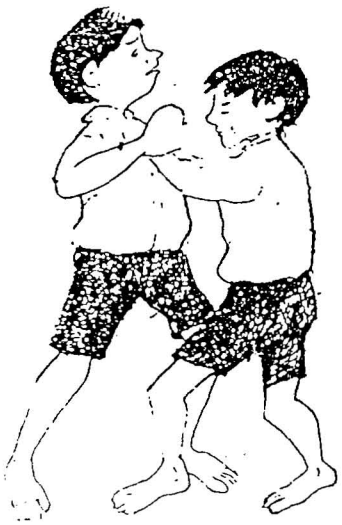
..... puts the fish in his plate. Lek ..... at Nit. He wants some ..... , too.

Their mother ..... Nit and Lek ..... fish.

Lek drinks Nit's ..... , and Nit throws Leks ..... on the floor. Lek hits Nit.

Father ..... up, and says, " I .... noise."

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 (ก่อนให้การเสริมแรง) และกลุ่มควบคุม

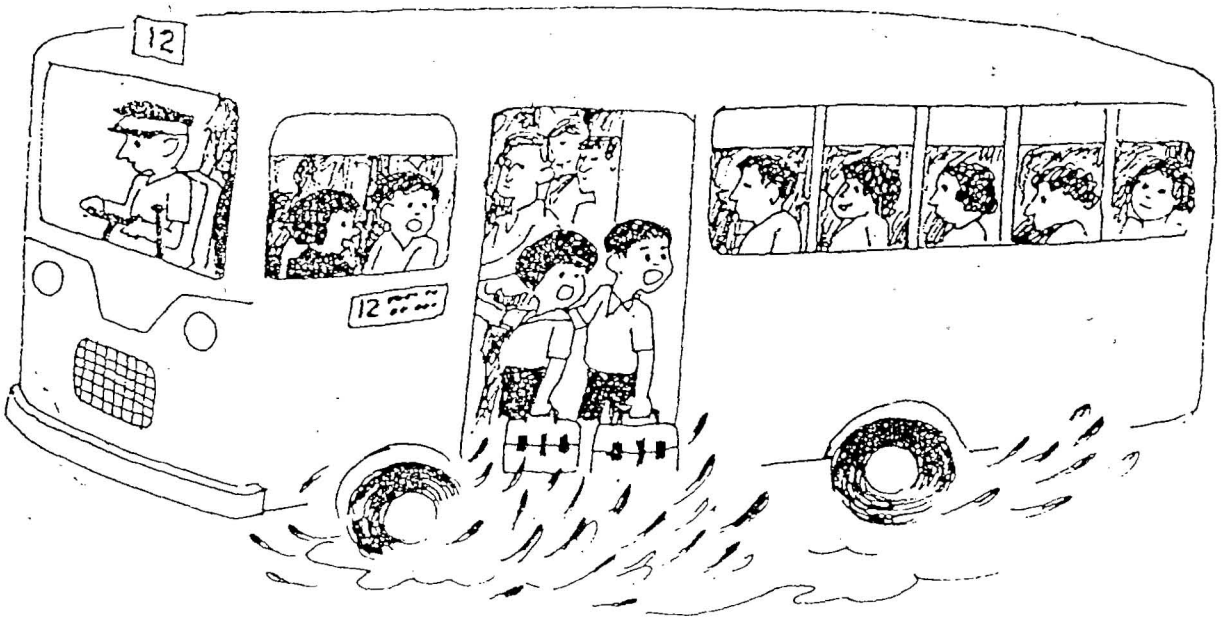

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 5
(ด้านเรียงลำดับเหตุการณ์) เอกสารที่ 2

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วเรียงลำดับเหตุการณ์

1. " Look. A bus is coming " says Ed, " Hurry*."
2. " We don' t have an umbrella* " says Ed.
3. Ed and Ann are walking to school.
4. They are getting wet.
5. They run to the bus.
6. " Oh ! Look ! It's raining." says Ann.

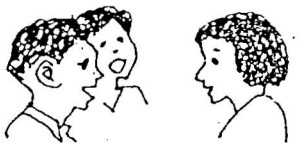
หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 (หลังให้การเสริมแรง)

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 6
(ด้านการเรียงลำดับเหตุการณ์)

เอกสารที่ 1

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านเรื่องและเติมคำในช่องว่างให้ได้ความ

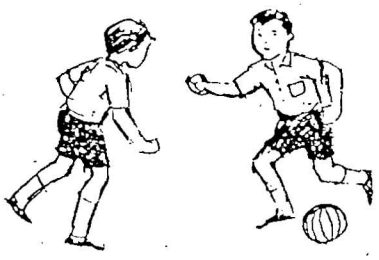
Today is..... . Suwit and Manop..... not ..... to school.They are going .... market. They see ..... friend, Malee.

"Good morning, Malee," says Manop,"..... ..... you going? "To Nangnoi's_home," says Malee, " We want to do ..... homework .

Malee and Nangnoi are .... homework under a tree. Nangnoi says, " ..... working now. Look here. I ..... oranges and bananas. Eat some."

Manop and Suwit are .....doing ..... homework. ..... are playing. Monop says "Stop ..... now. Look over there. Nangnoi and Malee .... oranges and bananas."

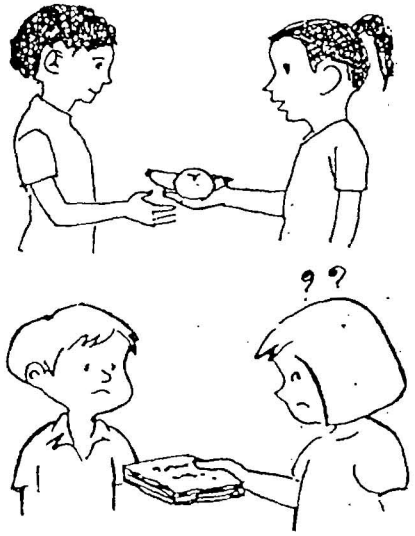
"Good ....., girls," says,Suwit, " What .... doing? " " We are doing ..... English ..... " says Nangnoi. " Here is ..... notebook. ..... at it. " Suwit says " Number 5 are not right." "Oh ..... you, Suwit. Here ..... an oranges for you and a banana, too."

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 (ก่อนให้การเสริมแรง) และกลุ่มควบคุม

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 6
(การเรียงลำดับเหตุการณ์)

เอกสารที่ 2

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านเรื่องและเติมคำในช่องว่างให้ได้ความ

Manop says," Malee, ... me .... notebook." " ..... you are," says Malee.

" Look at numbers 1, 2, ... 3. They are not ..... . "

"Thank ..... , " says Malee." ..... are .....3 oranges and my 3 bananas? " asks Manop.

" What? I ..... understand, " says Malee.

" Hum !" says Manop.

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มทดลองที่1 กลุ่มทดลองที่ 2(หลังการให้การเสริมแรง)และกลุ่มควบคุม

อกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 7
(ด้านเรียงลำดับเหตุการณ์)

เอกสารที่ 1

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วเรียงลำดับเหตุการณ์

1. The students says, " We are sad, too. "
2. They say, " Good – bye."*
3. They put their books in their school bags.
4. The teacher and the students are in school.
5. The students and the teacher go home.
6. They close their books.
7. It is March ! School is over !*
8. The teacher says, " I 'm sad."

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 (ก่อนให้การเสริมแรง) และกลุ่มควบคุม

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 7
(ด้านเรียงลำดับเหตุการณ์)

เอกสารที่ 2

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วเรียงลำดับเหตุการณ์

1. Days like this are boring.
2. The old man is snoring.
3. It 's pouring.
4. We don't have fun.
5. It's raining.
6. There's no sun.

หมายเหตุ ใช้กลับกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 (หลังให้การเสริมแรง)

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 8
(ด้านถ่ายทอดข้อมูล)

เอกสารที่ 1

คำสั่ง ให้นักเรียนหาคำศัพท์ที่ออกเสียงเหมือนกับส่วนที่ขีดเส้นใต้

1. คำที่มีเสียงเหมือนกับ b<u>i</u>g, s<u>i</u>x . .....
.....
2. คำที่มีเสียงเหมือนกับ k<u>ey</u>, gr<u>ee</u>n .....
.....
3. คำที่มีเสียงเหมือนกับ <u>e</u>gg, t<u>e</u>n.....
.....
4. คำที่มีเสียงเหมือนกับ m<u>a</u>t, s<u>a</u>d .....
.....
5. คำที่มีเสียงเหมือนกับ d<u>u</u>ck, j<u>u</u>g.....
.....
6. คำที่มีเสียงเหมือนกับ bl<u>ue</u>,t<u>oo</u>.....
.....
7. คำที่มีเสียงเหมือนกับ M<u>ay</u>,t<u>a</u>ble.....
.....

หมายเหตุ ข้อ1 – 4 ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 (ก่อนให้การเสริมแรง) และกลุ่มควบคุม
ข้อ 5 - 7 ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 (หลังให้การเสริมแรง) และกลุ่มควบคุม

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 9
(ด้านถ่ายทอดข้อมูล)

เอกสารที่ 1

คำสั่ง 1.ในตารางนี้มีสีอะไรซ่อนอยู่บ้าง

O	Y	E	L	L	O	W	Q
P	W	R	S	B	P	E	D
I	H	E	B	L	A	C	K
N	I	D	O	U	N	K	B
K	T	N	P	E	G	L	R
M	E	G	R	E	E	N	O
W	H	I	T	P	R	E	W
R	E	P	B	R	O	W	N

Down : - .....

Across : -.....

2.ในตารางนี้มีเครื่องแต่งกายอะไรซ่อนอยู่บ้าง

D	O	S	H	I	R	T	E
B	C	H	A	T	H	S	N
L	S	O	I	K	E	H	A
O	O	E	A	P	E	O	Z
U	C	S	T	C	C	R	B
S	K	I	R	T	A	T	I
E	S	I	C	A	P	S	N
B	U	F	F	R	I	N	G

Down : - .....

Across : - .....

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 (ก่อนให้การเสริมแรง) และกลุ่มควบคุม

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 9
(ด้านถ่ายทอดข้อมูล)

เอกสารที่ 2

คำสั่ง 1. ในตารางนี้ของใช้ในห้องเรียนอะไรบ้าง

P	I	C	T	U	R	E	S
O	M	H	A	B	U	R	C
A	T	A	B	N	L	A	F
I	A	I	L	D	E	S	K
R	Z	R	E	I	R	E	X
K	Y	B	I	N	R	R	J
P	Q	W	I	P	G	S	U
N	O	T	E	B	O	O	K

Down : -.....

Across : - .....

2.ในตารางนี้มีของใช้ที่ใช้ในห้องครัวอะไรบ้าง

V	C	U	P	B	Y	P	G
A	I	P	O	I	O	A	W
S	P	O	O	N	M	N	O
G	L	A	S	S	T	K	V
J	A	C	N	K	I	N	T
U	T	O	B	R	O	O	M
G	E	M	A	L	J	B	O
X	Q	s	Y	R	P	F	P

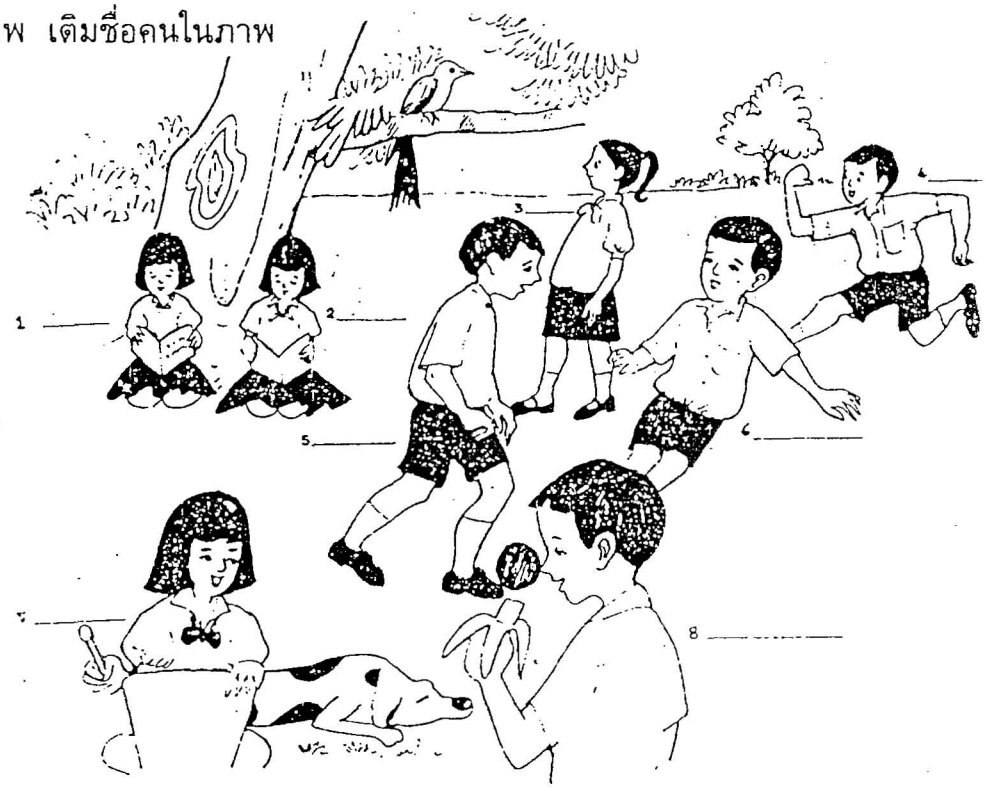
Down : - .....

Across : -.....

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 (หลังให้การเสริมแรง) และกลุ่มควบคุม

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 10
(ด้านถ่ายทอดข้อมูล) เอกสารที่ 1

คำสั่ง อ่านเรื่อง ดูภาพ เติมชื่อคนในภาพ

Look at this picture. These children are in pratom 6. They are at school, but they are not in their classroom.They are playing. Suda and Kanya are reading under a big tree. Their friend, Malee, is drawing a picture.Two boys, Manit and Manat, are playing footbali. Manit is running and kicking* the ball to Manat. Suwit is running, too, but he is not playing football. Nangnoi is walking and looking at a big bird in the tree. Where is Wichai? He is talking to Malee and eating a banana.

Look at the children in the picture. Write the number* 1-8 in your notebook. Now write the names of the children in your notebook.

หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 (ก่อนให้การเสริมแรง) และกลุ่มควบคุม

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 10
(ด้านถ่ายทอดข้อมูล) เอกสารที่ 2

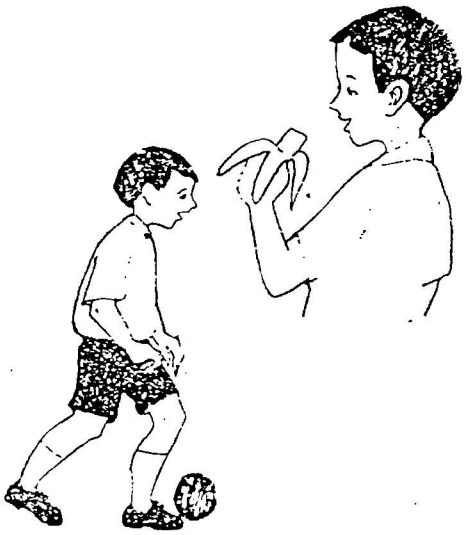
คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพจากเนื้อเรื่อง (ในเอกสารที่ 1)

1. Suda and Nangnoi.....
.....

2. Nangnoi .....
.....
.....

3. Malee.....
.....

4. Wichai.....
.....
.....

5.Manat.....
.....

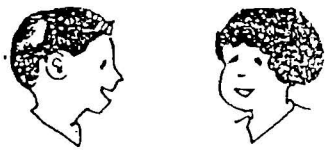
หมายเหตุ ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 (หลังให้การเสริมแรง)

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 11
(ด้านการคิดวิเคราะห์ข้อความ)

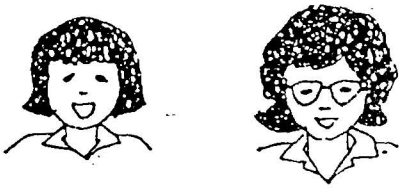
คำสั่ง ดูภาพและเติมคำในช่องว่างให้ได้ความ

1. ..... am Tim. This is .....
dog.

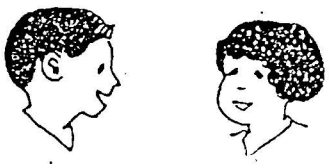
2. Are ..... a student? Where is
..... school?

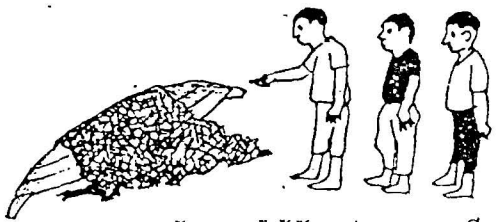
3.That's Suda. ..... is in
Pratom 6. ..... teacher is
Kru Yupin

4. This is Kru Pit. ..... is a
teacher in Pratom 5. Here is .....
classroom.

5. ..... are students. Here are
..... English books.

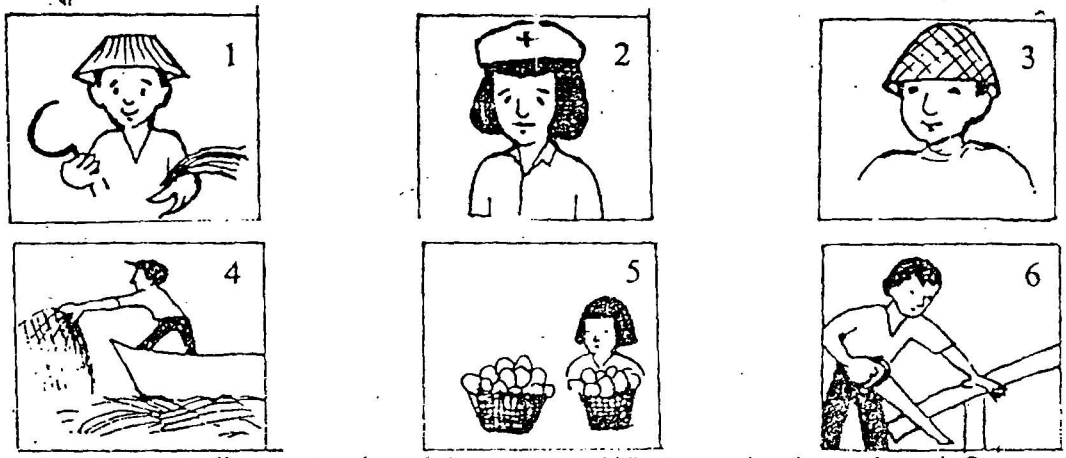

6. Those men are fishermen.
..... have a boat and a net .
..... net is on ..... boat.

หมายเหตุ ข้อ 1-4 ใช้กับกลุ่มทดลองที1 กลุ่มทดลองที่ 2 (ก่อนให้การเสริมแรง)และกลุ่มควบคุม
ข้อ 5-6 ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1กลุ่มทดลองที่ 2 (หลังให้การเสริมแรง) และกลุ่มควบคุม

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 12
(ด้านการคิดวิเคราะห์ข้อความ)

คำสั่ง ดูภาพและตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพ

1. Look at the man in picture one. What work does he do?

   He is a ..... .

2. Is the women in picture two a fruit seller?

   ..... . She is a ..... .

3. Is the man in picture three a teacher?

   No. ..... .

4. Is the man in picture four a soldier?

   ..... .

5. Look at the woman in picture five. What work does she do?

   ..... .

6. Look at the man in picture six. What work does he do?

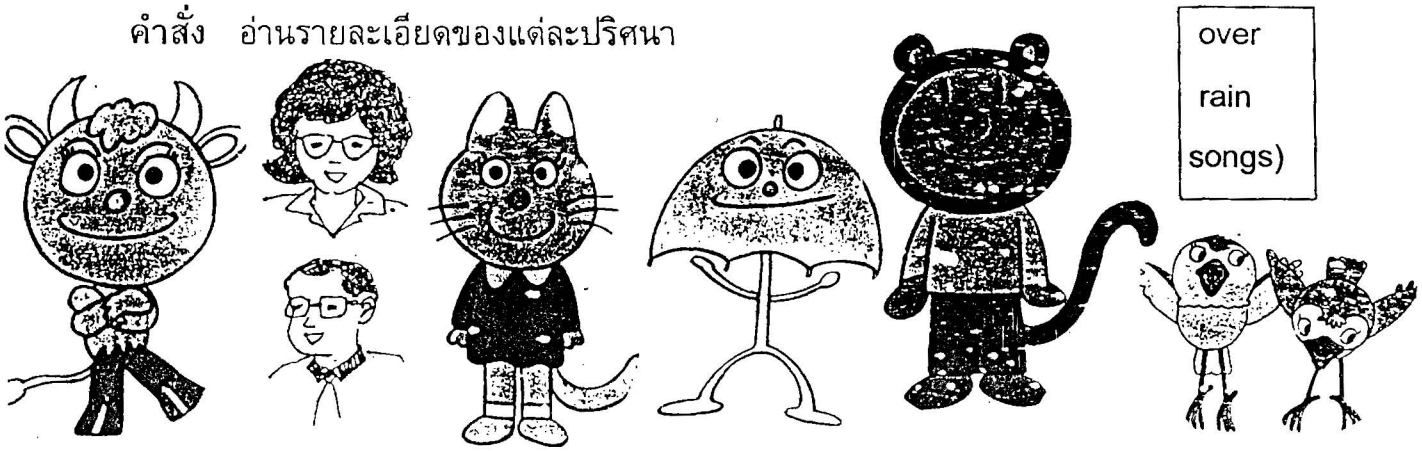
   ..... .

หมายเหตุ ข้อ 1-4 ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1กลุ่มทดลองที่ 2 (ก่อนให้การเสริมแรง) และกลุ่มควบคุม

ข้อ 5-6 ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 (หลังให้การเสริมแรง) และกลุ่มควบคุม

เอกสารประกอบการอ่าน
การทดลองครั้งที่ 13
(ด้านการคิดวิเคราะห์ข้อความ) เอกสารที่ 1

คำสั่ง อ่านรายละเอียดของแต่ละปริศนา

1. I like to sit in trees. I like to eat bananas. I don't like tigers. What am I?
2. I am not big. I like to sleep. I like to eat fish and rats. I don't like dogs. What am I?
3. Farmers like me. I am big and I have four legs. I like to work, but I don't like to run. I like to sit in water. What am I ?
4. I am in school. I like good boys and girls. I don't like children who (=ที่) make noise. I like children who (=ที่) do their homework. I like to teach students. What am I?
5. I open and close. Ann likes to put me over* her head. She doesn't like to get wet in the rain*. What am I?
6. I am small. I talk and sing songs*. Manat likes to listen to me. What am I?

หมายเหตุ ข้อ 1-4 ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 (ก่อนให้การเสริมแรง) และกลุ่มควบคุม
ข้อ 5-6 ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 (หลังให้การเสริมแรง) และกลุ่มควบคุม

เฉลยเอกสารประกอบการอ่าน

คำเฉลยของแบบฝึกหัดในเอกสารประกอบการอ่าน

1. การทดลองครั้งที่ 2

1.1 เอกสารที่ 2

1. They are walking to school.
2. They are standing at the bus ' s door.
3. Ann ' s new shoes are getting wet , too.
4. They don ' t have an umbrella.

1.2 เอกสารที่ 3

1. They are sitting and standing.
2. Ann says " It 's raining "
3. Ed sees the bus is coming.
4. It 's coming fast.

1.3 เอกสารที่ 4

1. Ed and Ann are walking to school.
2. My shirt is getting wet.
3. We don ' t have an umbrella.
4. My new shoes are getting wet, too.
5. Hurry.
6. หมายความว่า ฝนตกลงมาทำให้ เสื้อ หนังสือ และรองเท้าคู่ใหม่เปียกฝน เพราะ Ed และ Ann ไม่มีร่ม

2. การทดลองครั้งที่ 3

2.1 เอกสารที่ 2

1. They are playing.
2. Lek sees the teacher is coming.
3. They are playing. Manit is looking at cartoons. and Manat is playing with a top.
4. มานิตย์และมานัสต่างพูดว่า No, I' m not.

2.2. เอกสารที่2

1. They are in the school.
2. They are plating. Manit is looking at cartoons. Manat is playing with a top.

3. The teacher (He) is walking to the desk.

4. They don't see the teacher. They are playing.

2.3 เอกสารที่

1.They are not working. Manit is looking at cartoons and Manat is playing with a top.

2. Look , Manat ! The teacher is coming.

3. " I'm reading my English book," Manit says.

4. No, I'm not.

5. Ouch ! Ouch ! You are hitting us !

6. No, I'm not. You are good boys.

3. การทดลองครั้งที่ 4

3.1 เอกสารที่ 2

1. They are eating.

2. No, It isn't. It is a big fish.

3. There is some milk in the cup.

4. Their father doesn't like noise.

3.2 เอกสารที่ 3

1. Nit puts the fish on his dish.

2. There is one fish on the plate.

3. No, he does not like tea.

4. Lek's spoon is on the floor.

3.3 เอกสารที่ 4

1. They are at the table.

2. Nit does not want beef.

3. There is one fish on the plate.

4. Nit, Lek, Father and Mother want fish.

5. Nit (He) does not want tea. He wants to drink milk.

6. No, Father does not like noise.

7. นิดและเล็กควรจะพูด " ขอโทษครับ ." I'm sorry.

4. การทดลองครั้งที่ 5

4.1 เอกสารที่ 1

Mother asks, " Nit, do you want **some** beef? " Nit says, " No, I don 't **want** beef. I want **some** **fish .**"

Nit puts the fish on his plate. Lek **looks** at Nit. He wants some **fish**., too.

Their mother **gives** Nit and Lek **some** fish.

Lek drinks Nit's **milk**, and Nit throws Lek 's **spoon** on the floor. Lek hits Nit.

Father **stands** up, and says, " I **don't** **like** noise."

4.2 เอกสารที่ 2

3. Ed and Ann are walking to school.

6. " Oh ! Look ! It's raining." says Ann.

2. " We don' t have an umbrella*, " says Ed.

4. They are getting wet.

1. " Look. A bus is coming, " says Ed, " Hurry*."

5.They run to the bus.

5. การทดลองครั้งที่ 6

5.1 เอกสารที่ 1

Today is **Sunday** . Suwit and Manop **are** not **going** to school. They are going **to** **the** market. They see **their** friend, Malee.

" Good morning, Malee, " says Manop, " **Where** **are** you going? , " To Nangnoi's home, " says Malee, " We want to do **our** homework .

Malee and Nangnoi are **doing** **their** homework under a tree. Nangnoi says, " **Stop** working now. Look here. I **have** oranges and bananas. Eat some. , "

Manop and Suwit are **not** doing **their** homework . **They** are playing. Monop says " Stop **playing** now. Look over there. Nangnoi and Malee **are** **eating** oranges and bananas. "

" Good morning, girls, " says, Suwit, " What **are** **you** doing? " " We are doing **our** English **homework**, " says Nangnoi. " Here is **my** notebook. **Look** at it. " Suwit says " Number 5 is not right. " " Oh **thank** you, Suwit. Here **is** an orange for you. and a banana, too. "

5.2 เอกสารที่2

Manop says, " Malee, **give (show)** me **your** notebook. " " **Here** you are, " says Malee. " Look at numbers 1, 2, **and** 3. They are not **right** . "" Thank **you** , " says Malee.

" **Where** are **my** 3 oranges and my 3 bananas? " asks Manop.

" What? I **don't** understand, " says Malee.

" Hum ! " says Manop.

6. การทดลองครั้งที่ 7

6.1 เอกสารที่ 1

7. It is March ! School is over !

4. The teacher and the students are in school bags.

6. They close their books.

3. They put their books in their school bags.

8. The teacher says, " I'm sad "

1. The teachers says, " We're sad, too."

2. They say, "Good – bye."

6.2 เอกสารที่ 2

5. It's raining.

3. It's pouring.

2. The old man is snoring.

6. There's no sun.

4. We don't have fun.

1. Days like this are boring.

7. การทดลองครั้งที่ 8

1. คำที่มีเสียงเหมือนกับ big, six , pink, sing, pig, fish, dish, is, hit, women.

2. คำที่มีเสียงเหมือนกับ key, me, we, green ,sheep, queen, tree, teacher, please, read

3. คำที่มีเสียงเหมือนกับ egg, ten, pen, bed, net wet,, men, desk, yes, head, friend

4. คำที่มีเสียงเหมือนกับ mat, sad, has, cap, map, can, van, man, bag, black.

5. คำที่มีเสียงเหมือนกับ duck, jug, hut, bug, bus, run, gun, cup, some, under, come,

month, does, doesn't.

6. คำที่มีเสียงเหมือนกับ blue, too, shoe, broom, room, school, zoo, do, ruler, who, fruit,

7. คำที่มีเสียงเหมือนกับ May, table, play, day, name, say, eraser, eight, raining, make.

8. การทดลองครั้งที่ 9

8.1 เอกสารที่ 1

ข้อ 1

Down : pink, white, red, blue, brown,

Across : yellow, black, green, brown

ข้อ 2

Down : blouse, sock(s), shoe(s), cap, shorts

Across : shirt, hat, skirt, caps, ring

8.2 เอกสารที่ 2

ข้อ 1

Down : chair, table, ruler, eraser.

Across : picture(s), desk, bin, notebook.

ข้อ 2

Down : jug, plate, bin, pan, mop.

Across : cup, spoon, glass, broom.

9. การทดลองครั้งที่ 10

9.1 เอกสารที่ 1

1. Suda (Kanya)	2. Kanya (Suda)	3. Nangnoi	4. Suwit
5. Manit	6. Manat	7. Malee	8. Wichai

9.2 เอกสารที่ 2

1. Suda and Kanya **are reading under a big tree.**
2. Nangnoi **is walking and looking at a big bird in the tree.**
3. Malee **is drawing a picture.**
4. Wichai **is eating a banana and talking to Malee.**
5. Manat **is playing football.**

10. การทดลองครั้งที่ 11

1. ...**I**... am Tim. This is ...**my**... dog.

2. Are ...**you**... a student? Where is .....**your**..... school?

3. That's Suda. .....**She**..... is in Pratom 6. .....**Her**..... teacher is Kru Yupin.

4. This is Kru Pit. ...**He**... is a teacher in Pratom 5. Here is ...**my**... classroom.

5....**We**...are students. Here are ...**Our**... English books.

6. Those men are fishermen. ...**They**... have a boat and a net. **Their** net is ...**their**... boat.

11. การทดลองครั้งที่ 12

1. Look at the man in picture one. What work does he do?

He is a ...**farmer**..... .

2. Is the women in picture two a fruit seller?

No. She is a .....**nurse**..... .

3. Is the man in picture three a teacher?

No. .....**He is a soldier**..... .

4. Is the man in picture four a soldier?

No.....**He is a fisherman**..... .

5. Look at the woman in picture five. What work does she do?

She is a fruit seller..... .

6. Look at the man in picture six. What work does he do?

He is a carpenter..... .

12. การทดลองครั้งที่ 13

1. A monkey 2. A cat 3. A buffalo 4. A teacher 5. An umbrella 6. A bird (A radio)

****

แบบทดสอบ

แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เวลา 50 นาที คะแนนเต็ม 20 คะแนน

❖❖❖

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

ข้อความที่ 1 ตอบคำถามข้อ 1- 4

It is raining. Manop is looking at a car and putting an umbrella over his head. Malee is talking to Wichai. Where is Wichai? He is in a tree.

1. What is Malee doing?
   a. She is looking at a car.
   b. She is reading a book
   c. She is putting an umbrella over her head.
   d. She is talking to Wichai.
2. คำนามต่อไปนี้เมื่อนำมาเรียงตามลำดับอักษรแล้ว คำนามใดอยู่ในอันดับสุดท้าย
   a. tree b. car
   c. umbrella d. head

ให้นักเรียนอ่านตารางต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 3, 4

ชื่อ	กิริยาที่กำลังทำอยู่
Manop	is looking at a car.
....3....	is talking to Wichai.
....4....	is putting an umbrella over his head.
Wichai	is in a tree.

3. หมายเลข **(3)** คือใคร

a. Manat b. Wichai c. Malee d. Manop

4. หมายเลข **(4)** คือใคร

a. Malee b. Wichai c. Manat d. Manop

ข้อความที่ 2 ตอบคำถามข้อ 5 - 8

> Look at the girls and the boys. The girls wear white blouses and blue skirts and the boys wear white shirts and khaki shorts. There are black school bags in their hands.

5. What work do the girls and the boys do?

a. A teacher. b. A student. c. A farmer. d. A worker

6. จากข้อความที่อ่านนักเรียนคิดว่าเด็กผู้หญิงควรสวมถุงเท้าสีอะไร

a. blue b. black c. brown d. white

7. สีต่อไปนี้เมื่อนำมาเรียงตามลำดับอักษรแล้ว สีใดอยู่ในอันดับสุดท้าย

a. black b. blue c. brown d. khaki

8. ประโยคใดที่แสดงให้รู้ว่า เด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายมีกระเป๋านักเรียน

a. Look at the girls and the boys.

b. The girls wear white blouses and blue skirts.

c. The boys wear white shirts and khaki shorts.

d. There are black school bags in their hands.

ข้อความที่ 3 ตอบคำถามข้อ 9 -12

There are two boys and one girl in Kru Pit 's classroom. Suwit is putting his leg on a chair. Lek is jumping from the chair. Nangnoi is cleaning her desk.

9. How many children are there in Kru Pit's classroom?
   a. One b. Two
   c. Three d. Four
10. Who is putting his leg on a chair?
   a. Kru Pit b. Lek
   c. Suwit d. Nangnoi
11. Who is a good student?
   a. Suwit b. Nangnoi
   c. Pit d. Lek
12. คำกิริยาต่อไปนี้เมื่อนำมาเรียงลำดับตามตัวอักษรแล้ว คำกิริยาใดอยู่ในอันดับที่ 1
   a. put b. clean c. jump d. is
13. Manop wants to sing a song. Suwit wants to watch television. Somsri wants to cook. Nangnoi wants to sleep. **Who wants to sing a song?**
   a. Manop b.Suwit c. Somsri. d. Nangnoi
14. Kru Yupin likes green. Kru Pit likes brown. Kru Porn likes pink. Kru Ladda likes orange. **Who likes pink?**
   a. Kru Yupin b. Kru Pit c. Kru Porn d. Kru Ladda
15. ประโยคต่อไปนี้ประโยคใดเรียงลำดับถูกต้อง
   a. Do Tong does work What? b. Does Tong What work do?
   c. What work does Tong do? d. What work do Tong does?

16. ข้อใดเรียงลำดับวันได้ถูกต้อง

a. Monday Tuesday Thursday . b. Wednesday Thursday Friday

c. Saturday Monday Sunday d. Friday Sunday Monday

17. .....(17)..... are students. Here are their English books.

หมายเลข (17) คือข้อใด

a. He b. She c. You d. They

18. ให้นักเรียนทายว่าฉันคือใคร

I am in school. I like to study and to play with my friends. I like to listen to the teaher. I read a book and do my homework, too.

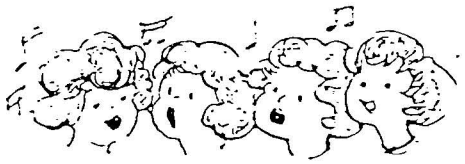
What am I?

a. A carpenter. b. A fruit seller. c. A teacher. d. A student.

19. คำต่อไปนี้ คำใดที่ออกเสียงต่างไปจาก **six**

a. pig b. wig c. sick d. nine

20. จากรูปภาพต่อไปนี้ ประโยคใดบรรยายได้ตรงกับรูปภาพนี้

a. The women are singing.

b. The women are talking.

c. The women are eating.

d. The women are drawing

หมายเหตุ แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบ่งเป็น 4ด้านคือ

1.ด้านการจับใจความและรายละเอียด ได้แก่ข้อ 1, 9, 10,13 และ 14

2.ด้านการเรียงลำดับเหตุการณ์ ได้แก่ข้อ 2, 7, 12, 15 และ 16

3.ด้านการถ่ายทอดข้อมูล ได้แก่ข้อ 3, 4, 8, 19 และ 20

4. ด้านการคิดวิเคราะห์ข้อความได้แก่ ข้อ 5, 6, 11,17 และ 18

เฉลย1.d,2.c,3.c,4.d,5.b,6.d,7.d,8.d,9.c,10.c,11,b,12.b,13,a,14.c,15.c,16.b,17.d,18,d,19,d,20.a

ตาราง

ตาราง 7 แสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (ρ)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (ρ)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.59	.37	11	.48	.52
2	.46	.41	12	.54	.33
3	.54	.70	13	.47	.48
4	.56	.30	14	.50	.41
5	.52	.30	15	.61	.48
6	.46	.48	16	.50	.33
7	.69	.56	17	.48	.52
8	.67	.56	18	.59	.30
9	.54	.30	19	.56	.52
10	.54	.48	20	.65	.26

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ **.85**

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้

ตาราง 8 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 1 ก่อนและหลังที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางสังคม

คนที่	คะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ		ผลต่างของคะแนน	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D^2
1	9	12	3	9
2	4	15	11	121
3	9	15	6	36
4	5	17	12	144
5	3	15	12	144
6	4	19	15	225
7	9	15	6	36
8	4	13	9	81
9	7	18	11	121
10	7	17	10	100
11	7	11	4	6
12	6	15	9	81
13	3	12	9	81
14	10	14	4	16
15	5	17	12	144
รวม	92	215	$\sum D$ = 133	$\sum D^2$ =1355

ตาราง 9 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มทดลองที่ 2 ก่อนและหลังที่ได้รับการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

คนที่	คะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ		ผลต่างของคะแนน	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D^2
1	6	15	9	81
2	3	17	14	196
3	17	20	3	9
4	3	9	6	36
5	7	18	11	121
6	3	16	13	169
7	8	18	10	100
8	6	17	11	121
9	4	14	10	100
10	3	16	13	169
11	4	18	14	196
12	5	14	9	81
13	15	20	5	25
14	5	19	14	196
15	12	18	6	36
รวม	101	249	$\sum D = 148$	$\sum D^2 = 1636$

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังที่ได้รับการใช้กิจกรรมตามคู่มือครู

คนที่	คะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ		ผลต่างของคะแนน	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D^2
1	1	6	5	25
2	7	9	2	4
3	10	12	2	4
4	7	15	8	64
5	5	11	6	36
6	7	16	9	81
7	4	5	1	1
8	1	5	4	16
9	10	11	1	1
10	11	9	8	64
11	7	8	1	1
12	15	17	2	4
13	4	9	5	25
14	8	10	2	4
15	5	7	2	4
รวม	102	160	$\sum D = 58$	$\sum D^2 = 334$

ตาราง 11 ตารางแสดงวัน และเวลาในการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1

สัปดาห์	วัน เดือน ปี	การทดลองครั้งที่	เวลา		
			007.40น-08.30น	11.40น-12.30น	15.40น-16.30น
1	วันจันทร์ที่ 4 ธ.ค.43	1	❀		
	วันอังคารที่ 6 ธ.ค.43	2			❀
	วันศุกร์ที่ 8 ธ.ค. 43	3		❀	
2	วันอังคารที่ 12 ธ.ค.43	4	❀		
	วันพุธที่ 13 ธ.ค.43	5			❀
	วันศุกร์ที่ 15ธ.ค. 43	6		❀	
3	วันจันทร์ที่ 18 ธ.ค.43	7	❀		
	วันพุธที่ 20 ธ.ค.43	8			❀
	วันศุกร์ที่ 22 ธ.ค.43	9		❀	
4	วันจันทร์ที่ 25 ธ.ค. 43	10	❀		
	วันอังคารที่ 26 ธ.ค.43	11			❀
	วันพุธที่ 27 ธ.ค. 43	12		❀	
5	วันพุธที่ 3 ม.ค..43	13	❀		
	วันศุกร์ที่ 5 ธ.ค.43	14			❀

ตาราง 12 ตารางแสดงวัน และเวลาในการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 2

สัปดาห์	วัน เดือน ปี	การทดลองครั้งที่	เวลา		
			007.40น-08.30น	11.40น-12.30น	15.40น-16.30น
1	วันจันทร์ที่ 4 ธ.ค.43	1		❀	
	วันอังคารที่ 6 ธ.ค.43	2	❀		
	วันศุกร์ที่ 8 ธ.ค. 43	3			❀
2	วันอังคารที่ 12 ธ.ค.43	4		❀	
	วันพุธที่ 13 ธ.ค.43	5	❀		
	วันศุกร์ที่ 15ธ.ค. 43	6			❀
3	วันจันทร์ที่ 18 ธ.ค.43	7		❀	
	วันพุธที่ 20 ธ.ค.43	8	❀		
	วันศุกร์ที่ 22 ธ.ค.43	9			❀
4	วันจันทร์ที่ 25 ธ.ค. 43	10		❀	
	วันอังคารที่ 26 ธ.ค.43	11	❀		
	วันพุธที่ 27 ธ.ค. 43	12			❀
5	วันพุธที่ 3 ม.ค..43	13		❀	
	วันศุกร์ที่ 5 ธ.ค.43	14	❀		

ตาราง 13 ตารางแสดงวัน และเวลาในการทดลองของกลุ่มควบคุม

สัปดาห์	วัน เดือน ปี	การทดลองครั้งที่	เวลา		
			007.40น-08.30น	11.40น-12.30น	15.40น-16.30น
1	วันจันทร์ที่ 4 ธ.ค.43	1			❀
	วันอังคารที่ 6 ธ.ค.43	2		❀	
	วันศุกร์ที่ 8 ธ.ค. 43	3	❀		
2	วันอังคารที่ 12 ธ.ค.43	4			❀
	วันพุธที่ 13 ธ.ค.43	5		❀	
	วันศุกร์ที่ 15ธ.ค. 43	6	❀		
3	วันจันทร์ที่ 18 ธ.ค.43	7			❀
	วันพุธที่ 20 ธ.ค.43	8		❀	
	วันศุกร์ที่ 22 ธ.ค.43	9	❀		
4	วันจันทร์ที่ 25 ธ.ค. 43	10			❀
	วันอังคารที่ 26 ธ.ค.43	11		❀	
	วันพุธที่ 27 ธ.ค. 43	12	❀		
5	วันพุธที่ 3 ม.ค..43	13			❀
	วันศุกร์ที่ 5 ธ.ค.43	14		❀	

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวพจนารถ ศรัทธา
วันเดือนปีเกิด	9 เดือนมกราคม 2501
สถานที่เกิด	เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่	67/447 หมู่ 2 ซอยขจรเนติยุทธ 6 ตำบลปากเกร็ด
	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	โรงเรียนวัดชินวราราม สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2519	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนศรีอยุธยา
พ.ศ. 2521	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ. ต้น) จากวิทยาลัยครูสวนดุสิต
พ.ศ. 2523	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ. สูง) จากวิทยาลัยครูสวนดุสิต
พ.ศ. 2525	ค.บ. (ภาษาอังกฤษ) จากวิทยาลัยครูสวนดุสิต
พ.ศ. 2544	กศ.ม. (วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ